

సనాతన సారథి

మే 2012

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 55

సంచిక 5

మే 2012

ప్రచురణ తేదీ

ఏప్రిల్ 23

1. తొలి పలుకు	సం॥	186
2. తల్లి ప్రత్యక్ష దైవం	అవతార అనుగ్రహ భాషణం	188
3. “కానీ... నేను ఇక్కడే ఉన్నాను”	అనిల్ కుమార్ రేగళ్ళ	191
4. “మాతృదేవో భవ”	ఆర్.జె. రత్నాకర్	192
5. వాత్సల్య భక్తి	వింజమూరి శేషభణి శర్మ	194
6. సమ్యక్ దృష్టి అలవర్చుకోవాలి	శ్రీవారి దివ్యబోధ	195
7. ఇండోనేషియా బౌద్ధ గురువు	ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తి	198
8. పరబ్రహ్మము - గోలోక కృష్ణుడు (2వ భాగం)	కొప్పరపు బాలామనోహరరావు	200
9. జ్ఞాపకాల పంథిరి (7వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	202
10. సద్గురువు	డా॥ రుద్రాభట్ల గంగాధరశాస్త్రి	206
11. ‘ఓం శ్రీసాయి సర్వమత సమ్మతాయ నమః’	డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు	208
12. భూదేవి ప్రార్థన - భగవానుని స్పందన	మంధా లక్ష్మణరావు	209
13. భావప్రియులైన భగవాన్	వై. శ్రీరంగనాథరాజు	210
14. కల నిజమైన వేళ	జి.కె. సత్యనారాయణరావు	212
15. త్వమేవ శరణం మమ	జంధ్యాల ఆశారాణి	213
16. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (14వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	214
17. స్వామికో లేఖ	వనంతభాను	218
18. భగవాన్ చెప్పిన ‘పంచశీల’	ఎన్.బి.ఎస్. రామారావు	220
19. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	222
20. ‘నేను’ పోతే పోవచ్చును	చిన్నకథ	224

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు, అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD : 08555 ISD CODE: 0091-8555

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120 X40)లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

అంతా

“స్వామీ, పేరెంట్స్ వచ్చారు”, దర్శనం సమయంలో స్వామికి విన్నవించాడో విద్యార్థి వాళ్ళని ఇంటర్వ్యూకి పిలవాలని ప్రార్థిస్తూ.

“పేరెంట్స్ వచ్చారా? పే - రెంట్” (‘అద్దె’ చెల్లించు) అంటూ ముందుకు సాగారు భగవాన్ చిరునవ్వులు చిందిస్తూ.

అవును, దేహమనే ‘అద్దె ఇల్లు’ మనకు తల్లిదండ్రుల ద్వారా లభించిందే కదా!

“స్వామీ, అమ్మానాన్న వచ్చారు,” మరో విద్యార్థి మరో రోజున విన్నవించాడు స్వామికి.

“అమ్మానాన్న వచ్చారా? చాలా సంతోషం! వాళ్ల మెడలో దండ వేసి పాదాలకు నమస్కారం చెయ్” అన్నారు భగవాన్ ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూ.

విద్యార్థులను ఆటపట్టించడమంటే భగవాన్ కి మహా సరదా. ముందు ఆటపట్టించినా తరువాత వాళ్ళ ఆర్తికి కరిగిపోయి వాళ్ళను వారివారి తల్లిదండ్రులతోపాటు ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి, వాళ్లపై తమ అపార కృపావృష్టిని కురిపించిన సందర్భాలు కోకొల్లలు.

తల్లిదండ్రులపట్ల కృతజ్ఞత చూపాలన్నది పై రెండు సన్నివేశాలలో అంతర్లీనంగా ఉన్న స్వామి సందేశం. ఇందుకు వారి స్వీయ జీవితాదర్శమే మనకు శిరోధార్యం. బుడిబుడి నడకల చిరుతప్రాయం నుండే భగవాన్ ఈవిషయంలో మహోన్నతమైన ఆదర్శం అందించారు. బాల ‘సత్య’ సంవత్సరమంతా ఒకే ఒక జత దుస్తులతో గడపవలసివచ్చేది. ప్రతి రోజు సాయంత్రం స్కూలు నుండి తిరిగి వచ్చిన తరువాత టవల్ చుట్టుకొని, తన దుస్తులను ఉతుక్కొనేవారు. తల్లిదండ్రుల ఆర్థిక స్థితిగతులను దృష్టిలో పెట్టుకొని తనకు కొత్త దుస్తులు కావాలని వారిని ఏనాడూ అడిగేవారు కాదు. అవతార ప్రకటనానంతరం స్వామి వైభవం దశదిశలా విస్తరిస్తున్న తొలిరోజుల్లో తల్లికిచ్చిన మాటకు కట్టుబడి భగవాన్ పుట్టపర్తినే తమ అవతార

కేంద్రస్థానంగా తీర్చిదిద్దారు. గ్రామప్రజల సౌకర్యార్థం ఆ పుణ్యజనని కోరిన అణువంత కోరికలను భగవాన్ అఖండమైన ఫలితాలనిచ్చే బృహత్సేవాపథకాలుగా తీర్చిదిద్ది ఆ మాతృమూర్తి ఆదర్శాన్ని చిరస్మరణీయం చేశారు. “తల్లి కోరికలు తీర్చి, ఆమెను సంతృప్తిపరచినందువల్లనే ఈనాడు సత్యసాయి కీర్తి జగద్వాప్తి గాంచింది,” అన్నారు భగవాన్. “తల్లిని సంతోషపెడితే స్వామిని సంతోషపెట్టినట్లే” అంటూ భగవాన్ తల్లిదండ్రులపట్ల పిల్లల బాధ్యతను గుర్తుచేస్తూ అనుగ్రహించిన సందేశాన్ని ‘తల్లి ప్రత్యక్ష దైవం’ శీర్షికతో అందిస్తున్నాం.

సర్వమత సమృతమే సాయిమతము. సర్వజన హితమే సాయి అభిమతము. భగవాన్ మాట్లాడింది హృదయభాష. వారు వ్యవస్థాపించింది విశ్వజనీనమైన ప్రేమమతము. కనుకనే, నదులు సాగరంలో సంగమించినట్లుగా అన్ని దేశాలవారు, అన్ని మతాలవారు అనన్య భక్తితో స్వామి పాదాలచెంత మ్రోకరిల్లారు. వారివారి పర్వదినాలను స్వామి సన్నిధిలో జరుపుకుంటున్నారు. ఆయా మత ప్రవక్తల, ప్రబోధకుల సందేశాలను భగవాన్ విడమర్చి వివరిస్తూ అంతరార్థాలను ఆవిష్కరిస్తుంటే విని పరవశించారు. ప్రశాంతి నిలయంలో బుద్ధపూర్ణిమ సందర్భంగా గౌతమ బుద్ధుడు ఇంద్రియ నిగ్రహానికిచ్చిన ప్రాధాన్యతను విశదీకరిస్తూ భగవాన్ అందించిన సందేశాల సంకలనం ‘సమ్యక్ దృష్టిని అలవర్చుకోవాలి.’

‘పుట్టపర్తిని విడిచిపెట్టన’ని భగవాన్ మాతృమూర్తికి చేసిన వాగ్దానంగురించి మనకు తెలుసు. గ్రామప్రజల సౌకర్యంకోసం ఆ తల్లి కోరిన కోరికలను స్వామి తీర్చిన సంగతీ మనకు తెలుసు. అయితే, ఆ తల్లికి భగవాన్ చేసిన వరదానం మరొకటున్నదని తెలుసా? తన కనిష్ఠ పుత్రుని తీవ్ర అనారోగ్య పరిస్థితికి తల్లడిల్లిన ఆ మాతృహృదయాన్ని చల్లబర్చుతూ భగవాన్ గావించిన ఆ అభయప్రదానం గురించి ఆర్.జె. రత్నాకర్ గారి రచన “మాతృదేవో భవ”లో తెలుసుకుంటారు.

ఎందరు ఘన వైద్యులను సంప్రదించినా నయంకాని 'గౌట్ ఆర్థరైటిస్' వ్యాధి విభూతి సేవనంతో మటుమాయం కావడంతో స్వామి సన్నిధికి వచ్చి వారి దివ్య ప్రేమామృతాన్ని ఆస్వాదించిన బౌద్ధ గురువుతో తాను జరిపిన ఇంటర్వ్యూ విశేషాలను ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తిగారు 'ఇండొనేషియా బౌద్ధ గురువు' శీర్షికతో తెలియజేస్తున్నారు.

కాలాతీతుడైన గోలోక కృష్ణుడు సంకల్పమాత్రాన సృష్టిరచన గావించిన పరమాద్భుత వైనాన్ని బ్రహ్మవైవర్త పురాణం ఆధారంగా సందర్శించితమైన శ్రీవారి సూక్తులతో, పద్య సూక్తులతో, అంతరార్థ వివరణలతో తెలియజేసే రచన 'పరబ్రహ్మము - గోలోక కృష్ణుడు.'

"పిచ్చిని పట్టించు, పిచ్చిని పోగొట్టు", అనగా దైవ సంబంధమైన పిచ్చిని పట్టించి, లోకసంబంధమైన పిచ్చిని పోగొడతారు, భగవాన్. ఇందుకు దృష్టాంతంగా ఈ మాసం 'జ్ఞాపకాల పందిరి' ధారావాహికంలో ప్రొ॥ అనిల్ కుమార్గారు భగవాన్ బాబావారి గుంటూరు, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా పర్యటనలకు సంబంధించిన తన అనుభవాలను పాఠకులతో పంచుకుంటున్నారు.

భగవాన్ తాము స్వయంగా ఆచరించనిదేదీ ఏనాడూ బోధించలేదు. కనుకనే, "నా జీవితమే నా సందేశం" అని ప్రకటించారు. "దేనివైనా పట్టుకోవడమే చాలా కష్టం,

విడిచిపెట్టడం చాలా తేలిక" అన్న తమ సందేశాన్ని భగవాన్ ఆచరణాత్మకంగా బోధించిన సన్నివేశాలను రెండింటిని ఉదాహరిస్తూ డా॥ ఆర్. గంగాధర శాస్త్రిగారు రచించిన వ్యాసం 'సద్గురువు.'

పేద కుచేలుని పిడికెడు అటుకులు స్వీకరించి కృష్ణ పరమాత్మ అతనికి బహుళ భోగభాగ్యాలను ప్రసాదించాడు. ద్రౌపది సమర్పించిన బలుసాకుతో తన క్షుద్బాధ తీరిపోయిందన్నాడు. తులాభార ఘట్టంలో రుక్మిణి వేసిన ఒక చిన్న తులసీదళానికే తాను తూగాడు. "పరమాత్మునికి భావమే ముఖ్యం. అణుమాత్రమైన పదార్థములో బ్రహ్మాండమంత భావాన్ని భక్తులు నింపగలరు" అన్న స్వామి సందేశాన్ని సోదాహరణంగా వివరించే రచన, "భావప్రియులైన భగవాన్."

షిరిడీ సాయిని ప్రత్యక్షంగా సేవించి, ఆ తరువాత షిరిడీ సాయితో పర్తి సాయిగా అవతరించారని అనుభవ పూర్వకంగా గ్రహించి వారిని ఆరాధించి, తరించిన ధన్యజీవులు చించోలీ రాజు దంపతులు. ఈ ఇరువురు అవతారమూర్తుల అభేదత్వాన్ని తేటతెల్లం చేసే మరొకొన్ని అద్భుత సంఘటనల సమాహారంగా మీ ముందుకు వస్తున్నది ఈ మాసం 'మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి.'

-సం॥

Sri Sathya Sai General Hospital

Prasanthi Nilayam -515134

Email: hmrgh@sssihms.org.in , Phone 08555-287256, Fax 08555-289409

Applications are invited for the following posts:

Consultant in the Department of General Surgery :

Qualification : M.S / DNB in General Surgery, preferably with minimum eight years of experience in the Department of General Surgery.

Consultant/ Senior Resident in the Department of OBGY:

Qualification : M.B.B.S + MD/ D.G.O preferably with minimum three years of experience in the Department of OBGY

Apply to the **Medical Superintendent, Sri Sathya Sai General Hospital, Prasanthi Nilayam**, with full Bio-data and a photograph immediately.

Medical Superintendent

తల్లి ప్రత్యక్ష దైవం

(మే 6వ తేదీ మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ సంస్కరణ దినోత్సవ సందర్భంగా....)

తల్లి సేవ మదిని తగిలిన తనయుడు
వాని పాపమెల్ల వదలుచుండు
శివుడు మెచ్చు తనకు చిరకీర్తి నందించు
దుఃఖరాశినెల్ల తొలగచేయు

విద్యార్థులారా! ముఖ్యంగా మీ తల్లిదండ్రుల ఆజ్ఞలను శిరసావహించండి. తల్లిదండ్రులే ప్రత్యక్ష దైవస్వరూపులు. మీ తల్లి మిమ్మల్ని నవమాసాలు మోసి కని పెంచి పెద్దచేసింది. మీ అదృష్టానికి మరియు అభివృద్ధికి తల్లియే మూలకారణం. కాబట్టి, తల్లికి మీరు మొట్టమొదట కృతజ్ఞత చూపండి. తల్లి అనుగ్రహానికి పాత్రులు కండి. తల్లి అంటే కేవలం దేహమాత మాత్రమే కాదు, ఆమె లోకమాత కూడా. సాక్షాత్తు జగన్మాతయే మీ తల్లి రూపాన్ని ధరించి మిమ్మల్ని పోషిస్తున్నదని విశ్వసించండి. ఇట్టి నిత్యసత్యమైన భక్తితత్వాన్ని ఆచరణలో పెట్టకుండా కొందరు యాంత్రికంగా పూజలు చేస్తుంటారు. అలాంటి పూజలవలన వచ్చే ఫలితమేమీ లేదు. భగవంతునికి పూజలు ముఖ్యము కాదు; తల్లిదండ్రులను ప్రేమించడమే ముఖ్యము. వేదము, “మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ...” అని బోధిస్తోంది. కాబట్టి, మొదలు తల్లిదండ్రులను చూసుకోండి. తరువాత దైవాన్ని చూసుకోవచ్చు. దైవత్వాన్ని తెలుసుకోవాలంటే మీరు తల్లిదండ్రులపట్ల భక్తిని కల్గియుండాలి. కనుక, నేటినుండైనా మీరు తల్లిదండ్రులను ప్రేమించి, గౌరవించి వారి ప్రేమకు పాత్రులు కండి. అదే నిజమైన భక్తి. అదే నిజమైన మానవత్వం. అట్టి మానవత్వం లేకుండా ఎన్ని పూజలు చేసినా ప్రయోజనంలేదు.

తల్లిదండ్రుల మీద దయలేని పుత్రుండు
పుట్టనేమి, వాడు గిట్టనేమి?!
పుట్టలోని చెదలు పుట్టవా గిట్టవా?!...

మీరు తల్లిదండ్రులను గౌరవిస్తే దైవమే స్వయంగా మీవద్దకు వస్తాడు. పుండరీకుడు తల్లిదండ్రుల పాదాలు

ఒత్తుతూ ఉండగా పాండురంగడు వచ్చి, “ఏమయ్యా పుండరీకా, నేను వచ్చాను,” అన్నాడు. “ఓహో మీరు వచ్చారా స్వామీ, కొంచెంసేపు ఈ ఇటుకపైన కూర్చోండి. నా తల్లిదండ్రుల సేవ పూర్తయిన తరువాత నేను మీతో మాట్లాడుతాను,” అంటూ పుండరీకుడు తన ప్రక్కనున్న ఒక ఇటుకను తీసి ఆవైపు విసిరాడు. అతనిని పరీక్షించే నిమిత్తం పాండురంగడు, “ఒరే పిచ్చివాడా, నేను, సాక్షాత్తు పాండురంగడినే స్వయంగా వచ్చినప్పుడు నాతో మాట్లాడకుండా తల్లిదండ్రుల సేవ చేస్తానంటావేమిటి?” అన్నాడు. అప్పుడు పుండరీకుడు, “స్వామీ! ఇంతకాలం మీరు నాతో ఎందుకు మాట్లాడలేదు? ఇంతవరకు మీరు ఎక్కడున్నారు? నేనెక్కడున్నాను? నన్ను కని పెంచి పోషించి రక్షించినవారు నా తల్లిదండ్రులు. కాబట్టి, మొట్టమొదట వారికి సేవ చేసి, తరువాత మీకు సేవ చేస్తాను,” అన్నాడు. తల్లిదండ్రులపట్ల అతనికి గల భక్తికి పాండురంగడు ఎంతో ఆనందించి, “నాయనా! ఇదే నిజమైన భక్తి. ఇదే నిజమైన ప్రేమతత్త్వము,” అన్నాడు.

తల్లిదండ్రులను మరచిన మూర్ఖుణ్ణి దేవుడు కూడా రక్షించలేడు

ఒకానొక సమయంలో పార్వతీపరమేశ్వరులు లోకసంచారం సల్పుతూ, మార్గమధ్యంలో ఒక వ్యక్తి చెట్టు కొమ్మపై కూర్చోనియుండటాన్ని చూశారు. ఆ కొమ్మ ఏ క్షణంలోనైనా విరిగిపోవటానికి సిద్ధంగా ఉంది. ఈ విషయాన్ని గమనించి పార్వతి, “నాథా! అతనిని రక్షించు” అని ప్రార్థించింది. అప్పుడు ఈశ్వరుడు “పార్వతీ! మొట్టమొదట చూసినదానివి నీవు. కాబట్టి నీవే రక్షించు. నేనెందుకు రక్షించాలి?” అన్నాడు తమాషాగా. “నాథా! నీ అనుగ్రహం లేకుండా నేనెలా రక్షించగలను? నేను నెగటివ్, నీవు పాజిటివ్. నీవు కూడా సంకల్పించు కున్నప్పుడే అతనిని రక్షించటానికి వీలౌతుంది. కాబట్టి, ఆలస్యం చేయకు” అని ప్రాధేయపడింది.

అప్పుడు ఈశ్వరుడు, “పార్వతీ! కారణం లేని కార్యం జరగటానికి వీలుకాదు. అతడు మనల్ని కనీసం పిలవనైనా పిలవాలి కదా! పిలవకుండా ఎట్లా రక్షించేది? పిలవని పేరంటానికి ఎవరైనా వెళతారా?” అన్నాడు. అప్పుడు

పార్వతి ఒక సలహా చెప్పింది. “ఈశ్వరా! నేను అమ్మను, నీవు అప్పవు. కాబట్టి వాడు క్రింద పడేటప్పుడు ‘అమ్మా!’ అంటే నేను వెళ్లి రక్షిస్తాను; ‘అప్పా!’ అంటే నీవు వెళ్లి రక్షించాలి” అన్నది. ఈశ్వరుడు అంగీకరించాడు. వాడు ఎవరిని పిలుస్తాడా అని ఇద్దరూ అక్కడ వేచియున్నారు. కాని, వాడు ‘అమ్మా!’ అనలేదు, ‘అప్పా!’ అనలేదు; ‘అయ్యో!’ అంటూ క్రిందపడిపోయాడు. ఎందుకంటే, జీవితంలో వాడేనాడూ తన అమ్మను, అప్పను పూజించిన వాడు కాదు. కనుకనే వాడి నోటినుండి ‘అమ్మా!’ రాలేదు, ‘అప్పా!’ రాలేదు. తల్లిదండ్రులనే మరచిన మూర్ఖుణ్ణి ఏ దేవుడు రక్షిస్తాడు!

తల్లిదండ్రులను మరచినటువంటివాడు మానవుడే కాదు. వారిని ఆనందింపజేయటానికి ఎంత సాధ్యమో అంత కృషి చేయాలి. వారి మనోభీష్టాన్ని నెరవేర్చాలి. వారి మనోభీష్టాన్ని నెరవేర్చనప్పుడు రేపటి దినము తత్ఫలితమును నీవు అనుభవిస్తావు. ఈనాడు నీవు నీ తల్లిదండ్రులను కష్టపెడితే, రేపటి దినము నీ పిల్లలు నిన్ను కష్టపెడతారు. “రియాక్షన్, రిప్లెక్షన్, రీసాండ్” - ఎవరికైనా ఇవి తప్పేవి కావు.

తల్లి దృష్టికి నోచుకోని తనయులు దైవ దృష్టికి ఎరితిగా నోచుకోగలరు!

తల్లిని మించిన దైవము లేదు. కాని, మానవులు తల్లిని విస్మరించి దైవముకోసం అటూ ఇటూ తిరుగుతూ కాలమును వ్యర్థం చేస్తున్నారు. దైవమును దర్శించే నిమిత్తం జపములు, తపములు, తీర్థయాత్రలు, వ్రతములు, పూజలు మొదలైనవి ఎన్నియో చేస్తున్నారు. కంటికి కనిపించని దైవముకోసం ప్రాకులాడే బదులు కంటికి కనిపించే ప్రత్యక్ష దైవమైన తల్లిని మనం పూజించాలి, సేవించాలి. తల్లి ప్రేమకు నోచుకోకుండా మానవుడు దైవప్రేమకు, దైవానుగ్రహానికి పాత్రుడు కాలేదు.

మీకు తెలుసు - ధృతరాష్ట్రుని ధర్మపత్నియైన గాంధారి తన భర్త గ్రుడ్డివాడని తానుకూడా కళ్ళకు గంతలు కట్టుకుంది. తన పుత్రులనుకూడా ఆమె ఏనాడూ చూడలేదు. యుద్ధంలో కౌరవులు నూరుమందీ మరణించగా కృష్ణుడు గాంధారీ ధృతరాష్ట్రులను ఓదార్చే

నిమిత్తం వెళ్ళాడు. కాని, గాంధారి పట్టలేనంత కోపంతో, “కృష్ణా! మా నూరుమంది పుత్రులలో మాకు తద్దినం పెట్టడానికి కనీసం ఒక్కడినైనా లేకుండా చేశావు కదా! నా పుత్రులందరూ మరణించడంవల్ల నీకు వచ్చిన లాభ మేమిటి? నీ అనుగ్రహదృష్టి నా కుమారులపై ఎందుకు ప్రసరించలేదు?” అని ప్రశ్నించింది. అప్పుడు కృష్ణుడు ఆమె మళ్ళీ నోరెత్తడానికి వీల్లేని విధంగా చక్కని సమాధాన మిచ్చాడు. “అమ్మా! నీ పిల్లలను నీవే చూడలేదు. తల్లిదృష్టికే నోచుకోని పిల్లలు దైవదృష్టికి ఏరీతిగా నోచుకోగలరు?” అన్నాడు. కనుక, మొట్టమొదట మీరు తల్లిప్రేమకు పాత్రులు కావాలి. ప్రతి వ్యక్తి తన తల్లిని తప్పక గౌరవించాలి. తెల్లవారి లేస్తూనే ఆమె పాదములు పట్టి నమస్కారము చేయాలి. అప్పుడే తాను అన్నివిధాలుగా రక్షింపబడతాడు, సమస్త సిరిసంపదల నందుకోగల్గుతాడు.

**పుడమి కన్నతల్లి పూజనీయులు కదా
వారి మించువారు వసుధ లేరు
కన్న తల్లి సేవకన్న మించినదేది!
జన్మభూమి కన్న స్వర్గమేది!**

తల్లిని సంతోషపెడితే స్వామిని సంతోషపెట్టినట్లే!

ప్రేమస్వరూపులారా! మీరు ఎవ్వరినీ ఆశ్రయించ నక్కర్లేదు. తల్లి మనస్సును సంతృప్తిపరచే కార్యాలలో పాల్గొనండి. తల్లి మనస్సును సంతృప్తిపరచితే చాలు. అందులోనే ఎంతో గొప్ప ఫలితముంటుంది. తల్లి ఏమి చెప్పినా ‘అవును, అవును’ అని అంగీకరించి మీరామె ఆజ్ఞను శిరసావహించాలి. తల్లి ఆజ్ఞను శిరసావహించి, తల్లిప్రేమకు మీరు పాత్రులైనప్పుడు ఈ జగత్తంతా సుక్షేమంగా అభివృద్ధి అవుతుంది. ఇంకే పుణ్యకార్యములూ మీరు చేయనక్కర్లేదు. తల్లిని సంతృప్తిపరచటానికి మీ జీవితాన్ని ధారపోయండి. తల్లి కోరికలు తీర్చి, ఆమెను సంతృప్తిపరచినందువల్లనే ఈనాడు సత్యసాయి కీర్తి జగద్వ్యాప్తి గాంచింది.

నేను పేరుప్రతిష్ఠలకోసం చెప్పుకోవడం లేదు. ఈ శరీరమునకు తల్లియైన ఈశ్వరమ్మ ఎంతో వినయంతో, ధర్మగుణంతో, విశాలమైన భావంతో అందరినీ ఆదరించేది. చిన్నవయస్సులో భర్తను కోల్పోయినవారిని చేరదీసి, వారికి

దైర్యం చెప్పేది; వారు తమ కష్టాలను మరచిపోయేటట్లు చేసేది. ఎవరైనా చిన్నపిల్లలు కనిపిస్తే ఎవరు వీళ్ళు? ఏ తల్లి బిడ్డలు? అనేది యోచించకుండా ఎంతో ఆప్యాయంగా వారిని ఎత్తుకొని లాలించేది. ఆమె ఏ విషయంలోనూ స్వామిని కించిత్తయినా బాధపెట్టేది కాదు. “స్వామీ, మిమ్మల్ని కష్టపెట్టడం నాకిష్టం లేదు. మీరు కష్టపడితే జగత్తే కష్టపడుతుంది. మీరు ఆనందిస్తే జగత్తంతా ఆనందిస్తుంది” అనేది. ఒక్కొక్క పర్యాయం ఏదైనా అడిగి, తిరిగి వెళ్ళిపోయేటప్పుడు రెండు మెట్లు దిగి మరల వెనక్కి వచ్చి, “స్వామీ, మీకేమైనా కష్టం కలిగిస్తున్నానా?” అని అడిగేది. నాకేమీ కష్టం లేదంటే సంతోషంగా వెళ్ళిపోయేది. వచ్చిన ప్రతి ఒక్కరికీ, “స్వామిని కష్టపెట్టకుండా మీరు సంతోషపడండి” అని చెప్పేది. తల్లి ప్రేమ ఆవిధంగా ఉంటుంది.

**సన్నజాజి కన్న సంపంగిలత కన్న
జున్నుగడ్డ కన్న వెన్న కన్న
నెమలికన్ను కన్న నిండువెన్నెల కన్న
కన్నతల్లి ప్రేమ సున్నితంబు**

ఈశ్వరమ్మకు ఏ కొరతలాలేకుండా ఆమె ఉన్నంతవరకు సంపూర్ణ శాంతిని అందించాను. తల్లి ప్రేమను పదిమంది దృష్టికి తెప్పించే నిమిత్తమై ప్రతి సంవత్సరం ‘ఈశ్వరమ్మ దే’ జరుపుతున్నాము. ప్రతి ఒక్కరూ తల్లిని సంతోషపెట్టాలి. తల్లిని సంతోషపెడితే స్వామిని సంతోషపెట్టినట్లే.

బెంగళూరువంటి దూరప్రదేశాలనుండి భక్తులు వచ్చి నన్ను వారివెంట రావలసిందిగా ప్రార్థించేవారు. ఒకనాడు ఈశ్వరమ్మ, వెంకమ్మ నావద్దకు వచ్చి, “స్వామీ, మీరు ఎక్కడికైనా వెళ్ళండికాని, పుట్టపర్తిని మాత్రం వదలిపెట్టకండి,” అని ప్రాధేయపడ్డారు. “ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ నేను పుట్టపర్తిని వదలిపెట్టను, ఇక్కడే ఉంటాను,” అని నేను వాగ్దానం చేశాను.

ఈశ్వరమ్మకు ఆనాడు ప్రమాణం చేయటంవలన నేను ఈనాటి వరకు పుట్టపర్తిని వదలలేదు. ఎవరైనా ఇక్కడకు రావలసిందేకాని, నేను ఇంకెక్కడా స్థిర నివాసము చేసేది లేదు. ఈనాడు అనేకమంది తాము పుట్టిన స్థానమును వదలిపెడుతున్నారు. పుట్టిన స్థానమును వదలకూడదు.

అది ఈ అవతారముయొక్క తత్వము. ఇక్కడ ఉన్న చెట్టును పెరికి ఇంకొకచోట నాటితే అది ఎంతకాలం బ్రతుకుతుంది? ‘సాయిబాబా’ అనే ఈ మహావృక్షము ఎక్కడ పుట్టిందో అక్కడే పెరగాలి. ఈ పుట్టపర్తిని వదలకుండా నేను యిక్కడే ఉండటమువలన ఈ గ్రామము ఒక పెద్ద పుణ్యక్షేత్రంగా అభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చింది.

శ్రీ పుట్టపర్తి నిలయుడు

కాపాడును మిమ్ము ఎప్పుడు కరుణాకరుడై

చేపట్టి బ్రోచును మిమ్ము ఏ

పట్టున విడువకుండ ఏలును మిమ్మున్

స్వామి కీర్తి దూరప్రాంతాలకుకూడా ప్రాకింది. ఇదంతా మాతృమూర్తియొక్క ప్రభావమే అనే సత్యాన్ని అందరూ గుర్తించారు. అదేవిధంగా, ప్రతి మహనీయుని యొక్క ఉన్నతికి తల్లియే మూలకారణం. గుణవంతులైన తల్లులు తమ భక్తిప్రపత్తులచేత, పూజలచేత, ప్రార్థనలచేత పిల్లలను మహనీయులుగా తీర్చిదిద్దుతూ వచ్చారు. వారికి చదువులు, డిగ్రీలు ఉండకపోవచ్చు. ఎట్టి చదువులూ లేని

ఈశ్వరమ్యయొక్క సద్గుణములవల్లనే ఈ పుట్టపర్తి ఇంత గొప్ప పేరుప్రఖ్యాతులు పొందినది. కాని, ఈనాడు ఈశ్వరమ్యను మరచి ఈశ్వరమ్య కన్న కుమారుని గొప్పగా పొగడుతున్నారు. ఈశ్వరమ్య లేక ఈ గొప్ప శక్తి ఎక్కడి నుండి వచ్చింది?! కనుక, తల్లియొక్క కీర్తిని మీరు కాపాడుతూ రావాలి. మాతృమూర్తిని గౌరవించాలి. ఈవిధంగా జరుగుతూ వచ్చినది ఈ సత్యసాయియొక్క ప్రభావము.

విద్యార్థినీ విద్యార్థులారా! మీ తల్లిదండ్రులపట్ల కృతజ్ఞత చూపండి. అదియే నేను ఆశించేది. మీ తల్లిదండ్రులు ఎంతో కష్టపడి మిమ్మల్ని సాకినారు. కాబట్టి, వాళ్ళకి తగిన ఆనందమును అందించండి. నాకేమీ అక్కర్లేదు. మీరు మీ తల్లిదండ్రులను సంతోషపెడితే చాలు. అదే నాకు సంతోషము. మీరు అట్టి ఆదర్శవంతులుగా తయారై సత్కీర్తిని సాధిస్తారని నేను ఆశిస్తూ, ఆశీర్వాదిస్తూ నా ప్రసంగాన్ని ముగిస్తున్నాను.

(శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసములనుండి)

“కానీ... నేను ఇక్కడే ఉన్నాను”

భగవాన్ బాబా వేదపురుషులు. వారి ప్రతి మాటా వేద వాక్కు. వారి ప్రతి బోధలో ఉపనిషత్ సారము ఇమిడి ఉంటుంది. అందుకే “భగవంతునిలో జీవించడం ఆధ్యాత్మికం, భగవంతునితో జీవించడం విద్య, భగవంతునికొరకు జీవించడం భక్తి” అంటారు భగవాన్.

ఒకసారి కొద్దిమంది విదేశీయులకు, మన దేశస్థులకు కలిపి స్వామి ఇంటర్వ్యూ అనుగ్రహించారు. అందులో మా కజిన్ ఒకరు. ఇంటర్వ్యూ మధ్యలో శ్రీవారు ఒక రుద్రాక్ష సృష్టించి ఒకరికి ఇవ్వడం జరిగింది. అక్కడ ఉన్నవారందరూ ఎదురుగా ఉన్న స్వామివారిని మరచి, ఆ రుద్రాక్షను పరిశీలించుటకు ఒకరితో ఒకరు పోటీపడి ప్రయత్నించడం, అది ఏకముఖియో, లేక పంచముఖియో తెలుసుకోవాలనుకోవడం, దానిని స్పృశించి నమస్కరించటం వంటివి చేస్తున్నారు.

అప్పుడు స్వామి తమను తాము చేతితో చూపించుకుంటూ, “బట్... ఐ యామ్ హియర్” అనడంతో అందరి దృష్టి స్వామివారివైపు మరలింది. స్వామి చిరుకోపం నటిస్తూ, “యు వాస్ట్ ది గిఫ్ట్ - బట్ నాట్ ది గివర్” (మీకు బహుమతులే కావాలి కానీ బహుమతి దాత అక్కర్లేదు) అని అందరికీ కనువిప్పు కలిగించే సందేశాన్ని అందించారు.

సృష్టికర్తను మరచి సృష్టి వెంబడి పడటం ధర్మవిరుద్ధమని, లోకేశ్వరుని విస్మరించి లోక వ్యవహారములలో మునిగి తేలటం మూర్ఖత్వమని శ్రీవారు తెలియపర్చినట్లయింది.

- అనిల్ కుమార్ రేగళ్ళ

“మాతృదేవో భవ”

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

కౌసల్య సతి శుక్తి గర్భమౌటను గదా
రాముడు దేవుడై రమణ గాంచె!
సీతా మహాసాధ్వి చెలగి పెంచుట కదా
కవలు కుశలవులు ఘనులు అగుట!
జిజియాలలామ చెలగి పెంచుట కదా
వీర శివాజియు పేరుగాంచె!
పుతలిబాయి రంజిలి పెంచుట కదా
గాంధీ మహాత్ముడై ఘనత గాంచె
ఈశ్వరమ్మ సాధ్వి ఎత్తి పెంచుట కదా
సత్యనారాయణునికి విశ్వఖ్యాతి కలిగె

ప్రేమామృతాన్ని అక్షయముగా అందించే అమృత భాండమే అమ్మ. అమ్మ నెరుగక ఆత్మ నెరుగజాలము. అమ్మ ఆలన పాలన వల్లనే మనము ఎదుగగలము. అమ్మ ఆత్మీయతవల్లనే మనము ప్రేమను రుచిచూడగలము. నీరు లేకపోతే చేపలు ఏవిధంగా జీవించి ఉండలేవో, అదేవిధముగా అమ్మ ప్రేమ లేనిచో జీవులు ఆనందముగా ఉండలేరు. అమ్మ కోర్కెలు తీర్చే కల్పతరువు, నీడనిచ్చే వటవృక్షము, సకల శుభాలను చేకూర్చే తులసి చెట్టు.

భారతీయ సంస్కృతి అమ్మకు అత్యున్నత స్థానాన్ని కల్పించింది. అవతారమూర్తులు సైతం తల్లిని ఎంతగానో గౌరవించి, ప్రేమించి జగత్తుకు ఆదర్శంగా నిలిచారు. కౌసల్యా శ్రీరాములైనా, యశోదా శ్రీకృష్ణులైనా, ఈశ్వరాంబా శ్రీ సత్యసాయి భగవానులైనా వారి మధ్య చోటుచేసుకున్న సన్నివేశాలు మహిమాన్వితాలు, మానవులకు ఆదర్శప్రాయాలు.

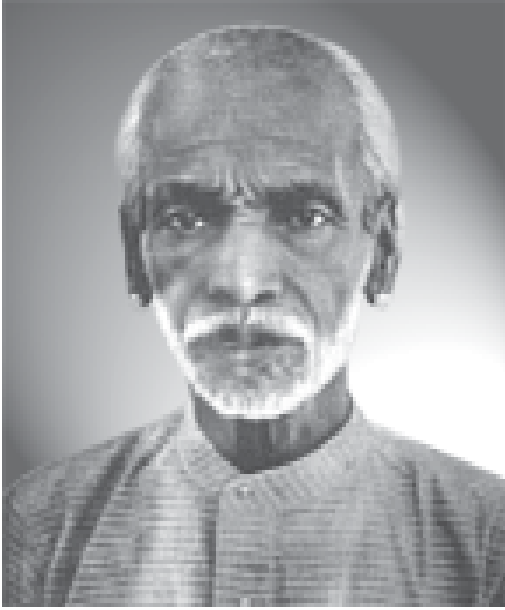
శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మగారు కలియుగ అవతార పురుషులైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారికి మాతృమూర్తి. ఆమెయొక్క భక్తి, అమాయకత్వం,

నిరాడంబరతలగురించి భగవాన్ ఎన్నో ఉపన్యాసాలలో ఎంతో గొప్పగా వర్ణించారు. ఆ తల్లి మాటకు కట్టుబడియే భగవాన్ పుట్టపర్తినించే ఆధ్యాత్మిక కాంతి పుంజాలను ప్రపంచమంతటా ప్రసారితము చేశారంటే, ఆమె విలువేమిటో, అవతారోద్యమంలో ఆ తల్లి స్థానమేమిటో మనకు ఇట్టే అర్థమవుతుంది.

ప్రేమరతనాలు - 5

అడిగితే ఆకాశంలోని చందమామను సహితం తెచ్చి అరచేతిలో పెట్టగల తన ‘కుమారుణ్ణి’ ఆ తల్లి కోరిన కోరిక లేమిటి? స్వార్థం ఎరుగని ఆ సాధుశీలి ‘ఈశ్వరుని అమ్మ’గా తన స్థాయికి తగిన కోరికలే కోరింది. గ్రామప్రజల ఆనందమే తనకు సువర్ణాభరణంగా భావించి పసిబాలల కోసం ఓ బడిని, రోగార్తులకోసం ఒక ఆసుపత్రిని, దాహార్తులకోసం ఓ మంచినీటి బావిని కోరింది. ఆ తల్లి కోరిన నిస్వార్థమైన కోరికలే రాసురానూ విద్యా వైద్య సంక్షేమ సేవా రంగాలలో శాఖోపశాఖలుగా విస్తరిల్లిన అవతార కార్యకలాపాలకు దిశానిర్దేశికాలై నిలిచాయి. ఏతావాతా, ఈ రోజు సాయి సంస్థలు సాగిస్తున్న సేవా యజ్ఞానికి ఆ తల్లి ఆనాడే అంకురార్పణ గావించిందంటే అతిశయోక్తి కాదేమో!

మా తండ్రి శ్రీ జానకి రామయ్యగారు స్వామివారి అనుంగు సోదరుడని పాఠకులు ఎఱుగుదురు. ఒకరోజు మా తండ్రిగారు చెప్పిన ఒక అనుభవాన్ని మీ ముందుంచుతున్నాను.

శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజు

శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ

ఎన్ని జన్మల, ఎన్ని నోముల పుణ్యమో మన ఈశ్వరాంబకు!
జగములేలే జగన్నాథుడె తనయుడై జన్మించెగా! ముజ్జగములే హర్షించగా!

ఈశ్వరమ్మ, పెద్ద వెంకమరాజుగార్ల మగ సంతానంలో పెద్దవారయిన శ్రీ శేషమరాజుగారు ఉద్యోగ రీత్యా (తెలుగు పండిట్) వేరే ఊర్లో ఉండవలసి వచ్చేది. రెండవ సంతానంగా ప్రభవించిన భగవాన్ బాబావారు ప్రపంచాన్నే తన కుటుంబంగా మార్చుకున్నారు. ఇక, చివరివారైన శ్రీ జానకి రామయ్యగారు అనారోగ్యం(టి.బి.)తో బాధపడుతూ ఉండేవారు. ఆరోజుల్లో టి.బి. అంటే ప్రాణాంతకమైన వ్యాధి. డాక్టర్లు సైతం ఆ వ్యాధి నయమవదని, ఉన్నంత వరకు కుటుంబ సభ్యులతో గడపమని సలహా ఇచ్చారట.

ఇలాంటి పరిస్థితిలో ఒకరోజు ఈశ్వరమ్మగారు భగవాన్ ఒంటరిగా ఉన్న సమయం చూసి వారివద్ద తన మానసిక వ్యథను వెల్లడించారట. “చిన్నవాడైన జానకి రామయ్య ప్రాణాపాయ స్థితిలో ఉన్నాడని డాక్టర్లు చెబుతున్నారు. వాడికి ప్రాణభిక్ష ప్రసాదించి మా మనో వేదన తీర్చువా?” అని కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నారు. ఎంతైనా

తల్లి కదా! కరుణామయులైన భగవాన్ ఆ తల్లి ప్రార్థనకు కరిగిపోయి, దుర్భరమైన ఆమె వేదనను చల్లార్చాలని సంకల్పించుకున్నట్లున్నారు. వెంటనే ఈశ్వరమ్మగారిని ఓదార్చుతూ, “నీవు భయపడవలసిన పనిలేదు. జానకి రామయ్యకు పూర్తిగా నయమవుతుంది. అతనికి పూర్ణాయుష్షు కలుగుతుంది. పెళ్ళి కూడా చేస్తాను. పిల్లలతో ఆనందంగా ఉంటాడులే” అని వరమిచ్చారట. మరి ఆ మాట మృత్యుదేవత చెవిన పడిందనుకుంటాను, మళ్ళీ ఆ దరిదాపులకుకూడా రాలేదు. భగవాన్ ఇచ్చిన మాటప్రకారమే మా తండ్రి సంపూర్ణ ఆరోగ్యవంతులైనారు. ప్రశాంతి భజన మందిరంలోనే భగవాన్ ఆయన వివాహం జరిపించారు. పిల్లలు కలిగారు. భగవాన్ పాదపద్మముల చెంత వారు ఆనందంగా పరిపూర్ణమైన జీవితం గడిపారు.

అవతార పురుషుల కార్యాలను మానవమాత్రులు విశ్లేషించే దుస్సాహసం చేయరాదు. కేవలం వారు

నిర్దేశించిన మార్గాన్ని మన జీవన పథంగా చేసుకోవడమే మనం చేయవలసినది.

భారతీయ సంస్కృతీ వైభవాన్ని పునరుద్ధరించిన శ్రీ ఆది శంకరులవారు సాక్షాత్తు ఈశ్వర స్వరూపులు. ఆయన సన్యసించిన పిమ్మట దేశ సంచారం చేస్తూ, తల్లికిచ్చిన మాట నిలబెట్టుకొనేందుకై ఆమె అంతిమ ఘడియలలో కాలడికి వచ్చి ఆమెకు అనాయాస మరణం ప్రసాదించారు.

అదేవిధంగా, భగవాన్ 1972 మే 6వ తేదీన బృందావనంలో మాతృమూర్తి ఈశ్వరమ్మగారికి అనాయాస మరణాన్ని అనుగ్రహించారు. అంతిమ క్షణాల్లో ఆ పుణ్య జనని స్వామిపైనే మనస్సు నిలిపింది. “స్వామీ, స్వామీ, స్వామీ” అంటూ మూడు సార్లు పిలిచింది. స్వామి ‘వస్తున్నా, వస్తున్నా, వస్తున్నా’ అంటూ ఆమె చెంత నిలిచి ఆమెకు ముక్తి ప్రసాదించారు.

“ఎంతటివాడయినా తల్లికి కొడుకే” అన్నట్లు అవతార పురుషుడయినా తల్లి గర్భమునుండి ఉద్భవించవలసిందే కదా! అవతార ప్రస్థానంలో మాతృదేవత పాత్ర అత్యంత విశిష్టమైనది కనుకనే, “కౌసల్యా సుప్రజా రామ...” అనీ, “ఈశ్వరాంబా సుత శ్రీమన్...” అని నిత్యం సుప్రభాత సేవలో అవతార పురుషుని మాతృమూర్తినే మొట్టమొదట స్మరిస్తున్నాం.

ఈ సృష్టిలో తల్లి ప్రేమను మించినది వేరొకటి లేదు. బిడ్డలు సంస్కారవంతులుగా, ఆనందముగా ఎదగడానికి ఆమె తన సర్వస్వాన్నీ త్యాగం చేస్తుంది. అలాంటి అమ్మ అవ్యాజ ప్రేమకు నోచుకున్నవారంతా ధన్యజీవులు.

మనకు భగవానుని దర్శన స్పర్శన సంభాషణ భాగ్యము కొద్ది క్షణాలు లభించినా జీవిత పర్యంతము గుర్తుండిపోయే దివ్యానుభూతిని పొందుతాము. అదేవిధముగా, వారి మాతృమూర్తి ఈశ్వరమ్మగారి గురించి మనకు తెలిసినవి కొద్దిపాటి విషయాలే అయినా అవి మన జీవితాల్ని ఎంతగానో ప్రభావితం చేస్తాయి, చేస్తున్నాయి, చేస్తూనే ఉంటాయి.

“సమస్త లోకాస్సుఖినో భవంతు”

వాత్సల్య భక్తి

వింజమూరి శేషఫణి శర్మ

శ్రీ సత్యసాయి జననీం

పెద వేంకమ రాట్నతీమ్

రత్నాకరాస్వయ వధూం

ఈశ్వరాంబాం నమామ్యహమ్

బాలసాయి దివ్యలీలల గాంచుచు

కంటి రెప్పవోలె కాచుకొనుచు

వాసి గాంచితమ్ము! వాత్సల్య భక్తి కో

సల్య దేవకులకు సాటి యగుచు

గ్రామ ప్రజలకెల్ల త్రాగు నీరందింప

కోరితీవు తల్లి! కూర్చి నుతుని

స్వామి కరుణ గంగ పల్లెలు పట్నాలు

కొండ కోసలందు నిండి పారె

బాలబాలికలకు పాఠశాలను గట్ట

వలయునంటి నీవు పర్తియందు

వెలయజేసె విశ్వవిద్యాలయమె స్వామి

బహుల దేశ బాల బాలికలకు

ఉచిత వైద్య సేవ లొసగు ఉన్నత వైద్య

సంస్థల నెలకొల్పె సత్యసాయి

పర్తిలోని ప్రజల ఆర్తిని బాపంగ

నీవు కోరుకొనుటె హేతువమ్ము

విద్యతోడ నీతి విద్యల బోధించి

జనుల జీవితముల చక్కజేయ

స్వామి ఏర్పరచిన ‘బాలవికాస’ నీ

స్మృతికి చిహ్నమయ్యె ఈశ్వరాంబ!

అవతారవాణి:

సమ్యక్ దృష్టి అలవర్చుకోవాలి

(మే 6వ తేదీ బుద్ధపూర్ణిమ సందర్భంగా...)

బుద్ధుడు ఆత్మజ్ఞానం నిమిత్తమై అనేక సాధనలు సల్పి కట్టకడపటికి ఇది పండితులు బోధించేది కాదనీ, గ్రంథ పఠనంచేత లభించేదికాదనీ గుర్తించాడు. మొట్టమొదట భగవంతుడు ప్రసాదించిన పంచేంద్రియాలను పవిత్రం గావించుకొన్నప్పుడే ఆత్మజ్ఞానానికి తగిన అర్హత ప్రాప్తిస్తుందనీ, పంచేంద్రియాలను సద్వినియోగ పర్చుకోవడంద్వారానే మానవుడు తనయందున్న దివ్యత్వాన్ని గుర్తించుకోగలడనీ బోధించాడు. నిత్యజీవితంలో అనుభవించే ఇంద్రియాలనే పవిత్రం గావించుకోలేనివాడు ఇంక ఇంద్రియాతీతమైన దివ్యత్వాన్ని ఏరీతిగా గుర్తించ గలడు?! కనుకనే, మొట్టమొదట సమ్యక్ దృష్టిని అలవర్చుకొమ్మని బోధించాడు బుద్ధుడు. సమ్యక్ దృష్టివల్ల హృదయంలో సమ్యక్ భావములు ఆవిర్భవిస్తాయి. సమ్యక్ భావములవల్ల సమ్యక్ వాక్కు వెలువడుతుంది. సమ్యక్ వాక్కును ఆచరణలో పెడితే అది సమ్యక్ కర్మగా రూపొందుతుంది. సమ్యక్ కర్మలను చేస్తూ ఉండడమే సమ్యక్ సాధన అవుతుంది.

సమ్యక్ దృష్టి అనగా ఏమిటి? పవిత్రమైన దృశ్యాలను మాత్రమే చూడాలి. ఎందుకంటే మనం చూసిన దృశ్యములన్నీ

మన హృదయంపై ముద్రించుకొనిపోతాయి. కనుక కన్నులున్నాయి కదా అని దేనిని పడితే దానిని, ఎవరిని పడితే వారిని చూడకూడదు. మన శాస్త్రజ్ఞానమంతయు నేత్రములపై ఆధారపడియున్నది. నేత్రమే శాస్త్రము, దృష్టియే సృష్టి. కనుక, పవిత్రమైన జ్ఞానం ప్రాప్తించాలంటే దృష్టిని పవిత్రంగా ఉంచుకోవాలి. దృష్టియే మన హృదయంలో సంకల్పములను సృష్టిస్తుంది. దృష్టి మన హృదయక్షేత్రంలో నాటుకొనే విత్తనంవంటిది. కనుక, దృష్టి మంచిదిగా ఉన్నప్పుడే హృదయంలో మంచి సంకల్పములు సృష్టింప బడతాయి. కానీ మానవుడీనాడు అసహ్యకరమైన, అసభ్యకరమైన, ఘోరమైన దృశ్యములను చూడడం చేత దుర్భావములకు లోనై మానవత్వాన్ని కోల్పోయి మృగంగా మారిపోతున్నాడు. చిట్టచివరికి దుఃఖాన్ని అనుభవిస్తున్నాడు.

బుద్ధుడు తన శిష్యులతో కూడి గంగా నదీతీరంలో వెళుతుండగా ఇరువురు స్త్రీలు నీరు తీసికొని వెళ్ళడానికి అటువైపు వచ్చారు. శిష్యులందరూ తలలు వంచుకొని నడుస్తున్నారు కాని, ఒక్కడు మాత్రం ఆ స్త్రీలవంక చూడడం గమనించి బుద్ధుడు, “ఇలాంటి చెడుదృష్టి గలవాడవు మా సమాజంలో ఉండతగవు” అని వానిని బయటికి పంపివేశాడు.

ఎట్టి దృష్టియో అట్టి హృదయం; ఎట్టి హృదయమో అట్టి సంకల్పం; ఎట్టి సంకల్పమో అట్టి వాక్కు. కనుక సమ్యక్ దృష్టివల్ల సమ్యక్ భావం, సమ్యక్ భావంవల్ల సమ్యక్ వాక్కు ఆవిర్భవిస్తాయి. చూసిన దానిని తలచి, తలచినదానిని చెప్పి, చెప్పినదానిని చేయాలి. దీనినే ‘సమ్యక్ కర్మ’ అన్నాడు బుద్ధుడు. సమ్యక్ కర్మల నాచరించడమే సమ్యక్ సాధన. దుర్భావములను

వీడి సద్భావములను పోషించుకొని సత్కర్మలలో ప్రవేశించడమే సరియైన సాధన. అంతేగాని, కేవలం పూజలు, జపములు, ధ్యానములు ఇవన్నీ సాధనలు కావు. సమ్యక్ దృష్టి, సమ్యక్ భావము, సమ్యక్ వాక్కు, సమ్యక్ కర్మ, సమ్యక్ సాధన - వీటన్నింటితో కూడినదే సమ్యక్ జీవనం.

చెడు దృష్టి కంటే గ్రుడ్డితనం మేలు!

సమ్యక్ జీవనానికి మూలాధారం సమ్యక్ దృష్టియే. కొంతమంది చిక్కినవాళ్ళందరినీ చూడడానికి ప్రయత్నిస్తుంటారు. ఇది చాలా చెడ్డ గుణం! రోడ్డు మీద నడిచేటప్పుడు క్రిందికి చూస్తూ నడవాలి. అటూ ఇటూ చూస్తూ నడిస్తే నీకేమైనా ప్రమాదం సంభవించవచ్చు. ఈనాటి పిల్లలు బజార్లో సైకిల్మీద పోయేటప్పుడు సినిమా వాల్పోస్టర్లవంక చూస్తూ ఉంటారు. ఆ సమయంలో ఏదో ఒక కారు వస్తుంది, ఈ సైకిల్ని కొట్టేస్తుంది! ఈ ప్రమాదానికి కారణం చెడుదృష్టియే కదా! నీవు రోడ్డుమీద పోయేటప్పుడు రోడ్డును చూస్తూపో; నీకు అటూ ఇటూ చూసే అవసరం లేదే! భగవంతుడు నీకు రెండు కన్నులనిచ్చినది తుచ్చమైన దృశ్యాలను చూడడానికి కాదు. తుచ్చమైన దృశ్యాలు చూడడంవల్ల నీలో తుచ్చమైన భావాలే కలుగుతాయి.

కన్నుల నిచ్చిన దెందుకొ తెలుసా?

అన్నియు చూచేటందులకా? కాదు, కాదు

దేవాదిదేవుడా

కైలాసవాసుని చూచేటందుకురా!

ఒకానొక సమయంలో బుద్ధుడు తన శిష్యులతో కూడి గంగానదీతీరంలో వెళుతుండగా ఇరువురు స్త్రీలు గంగానదిలో నీరు తీసికొని వెళ్ళడానికి అటువైపు వచ్చారు. శిష్యులందరూ తలలు వంచుకొని నడుస్తున్నారాకాని, ఒక్కడు మాత్రం ఆ స్త్రీలవంక చూడడం గమనించాడు బుద్ధుడు. వెంటనే వానిని దగ్గరకు పిలిచి, “నాయనా! నీవు రోడ్డుమీద నడిచేటప్పుడు రోడ్డును చూడాలి కాని, వారిని వీరిని చూసే అవసరం నీకేమున్నది? ఇలాంటి చెడుదృష్టి గలవాడవు మా సమాజంలో ఉండతగవు” అని వానిని

బయటికి పంపివేశాడు. ఈవిధంగా బుద్ధుడు అవసరమైతే కఠిన శిక్షలు విధిస్తూ తన శిష్యులను సాధనలో సక్రమమైనవారుగా తయారు చేశాడు. తాను సమ్యక్ జీవితాన్ని గడిపి చిట్టచివరికి సమ్యక్ నిర్వాణాన్ని పొందాడు. ఎట్టి వాంఛలూ, ఎట్టి సంకల్పములూ లేని పవిత్రమైన స్థితియే సమ్యక్ నిర్వాణము. మనం కూడా అట్టి పవిత్రమైన స్థితిని పొందాలంటే మొట్టమొదట దృష్టిని చక్కదిద్దుకోవాలి. కన్నులున్నాయి కదా అని ఇష్టమొచ్చినట్లు చూడకూడదు. అలాంటి కన్నులుండే బదులు గ్రుడ్డివారు కావడం చాలా మంచిది. సూరదాసు చెప్పాడు:

“కృష్ణా! కన్నులుండి గ్రుడ్డులై

కల్యాణకరమైన నీ రూపు దర్శింప నేరరైరి;

చెవులుండి చెవులులై అతిమనోహరమైన

నీ గాన మాలింప నేరరైరి”

కన్నులుండి భగవంతుణ్ణి చూడలేనివారు గ్రుడ్డివారుగా పుట్టడమే మంచిది అన్నాడు సూరదాసు. “పాణి పంకజమందు పరమాత్ముడుండగా పాడు సంసారమును కోరనేల?” ఎందుకీ జీవితం వచ్చింది? తుచ్చమైన ఇంద్రియ సుఖాలను అనుభవించడంకోసమా? కాదు, కాదు. ఇంద్రియ సుఖాలనైనా సక్రమమైన, దివ్యమైన మార్గంలో అనుభవించాలి. కుక్కలు, నక్కలు అనుభవించినట్లుగా అనుభవిస్తే ఇంక మానవజన్మ నెత్తి ఏమి ప్రయోజనం?! ఇంద్రియనిగ్రహం లేని మానవుడు ఎన్ని చదువులు చదివి ప్రయోజనమేమిటి?!

ఎందరో మహానుభావులు!

ఒకానొక సమయంలో బుద్ధుడు దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో పర్యటిస్తూ, ప్రజలకు సత్యబోధలు సల్పుతూ వచ్చాడు. ఒక రోజున ఒక గ్రామం చేరుకునేసరికి అతడు బాగా అలసిపోయాడు. అప్పుడు తన శిష్యుల్లో ప్రధానుడైన నిత్యానందుణ్ణి పిలిచి, “నాయనా! ఈరోజు నేను కొంత విశ్రాంతి తీసుకుంటాను. ఇక్కడ చేరిన భక్తులకు నీవేదైనా సద్బోధలు సల్పు” అని చెప్పి, విశ్రాంతి తీసుకోవటానికి లోపలికి వెళ్ళాడు. కానీ నిద్ర రాకపోవటంచేత నిత్యానందుని ప్రసంగాన్ని వినసాగాడు. నిత్యానందుడు

ఏమని బోధిస్తున్నాడు? “ప్రజలారా! బుద్ధునివంటి మహనీయుడు ఇంతకు పూర్వం పుట్టలేదు, ఇకముందు పుట్టబోడు. బుద్ధునికి సమకాలీనులుగా పుట్టటం మీ అదృష్టం. ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవటానికి తగిన కృషిచేయండి” అన్నాడు. ఈ మాటలు విని అక్కడ గుమిగూడిన భక్తులు పెద్ద ఎత్తున కరతాళ ధ్వనులు చేశారు.

వెంటనే బుద్ధుడు లేచి వచ్చి నిత్యానందుని భుజంపై చేయి వేసి, “నాయనా! నిత్యానందా! నీ వయస్సెంత?” అని ప్రశ్నించాడు. నిత్యానందుడు, “నలభై సంవత్సరములు స్వామీ!” అన్నాడు. “ఇంతవరకు ఎన్ని పట్టణాలు చూశావు?” అని ప్రశ్నించగా, “రెండు పట్టణాలను మాత్రమే చూశాను స్వామీ!” అన్నాడు. “ఎంతమంది మహనీయులను దర్శించావు?” అని మళ్ళీ ప్రశ్నించగా, ఎవ్వరినీ దర్శించలేదని సమాధానం చెప్పాడు. అప్పుడు బుద్ధుడు చెప్పాడు, “పిచ్చివాడా! నీ వయస్సు నలభై సంవత్సరాలు. నీవు రెండు పట్టణాలను మాత్రమే చూశావు. ఏ మహనీయులనూ నీవు దర్శించలేదు. అలాంటప్పుడు బుద్ధునివంటి మహనీయుడు ఇంతవరకు పుట్టలేదు, ఇకముందు పుట్టబోడు అని చెప్పటానికి నీకేమి అధికారం ఉంది? నలభై సంవత్సరములకు పూర్వం ఎవరు పుట్టారో నీకేమి తెలుసు? ఎందరో మహానుభావులు పుట్టబోతున్నారు. మహనీయులే పుట్టకపోతే ఈ జగత్తే నిలువలేదు.”

“జగతియందు పుణ్య పురుషులు లేకున్న జగములెట్లు వెలుగు పగలుగాను?”

మహనీయుల ప్రభావముచేతనే ఈ జగత్తు ప్రకాశిస్తున్నది.

ధనమెంతైనా మనం సంపాదించుకోవచ్చు. కానీ ఏనాటికీ అది మన వెంటరాదు. కౌరవులు తమ ఖజానాను ఎంతో ధనంతో నింపుకొన్నారు. కానీ చివరికి వారి కెటువంటి గతి పట్టింది! హంసతూలికా తల్పంపై పరుండినప్పటికీ అగ్నిపర్వతంపై ఉన్నట్లుగానే అనిపించింది ధృతరాష్ట్రునికి. పాండవులు మాత్రం అరణ్యంలో కూడా హాయిగా జీవించారు. కృష్ణుని సూరణయే వారికి హాయినిచ్చింది. మొరాలిటీ (నీతి)

లేనప్పుడు మనీ (డబ్బు) ఉండి ఏమి ప్రయోజనం? దేహం ఉండి ఏమి ప్రయోజనం?! అసలీ దేహం ఎలాంటిది? “నిమిష నిమిషమునకు నీచులూరునెగాని పునుగు జవాదీలు పుట్టబోవు.” ఇది మలమూత్ర దుర్గంధ మాంసరక్తములతో కూడినది. ఇలాంటి దేహానికి మాంస రక్తములతో కూడిన మరొక దేహంతో అవసరమేమున్నది? ముందు నీ దేహాన్ని నీవు సార్థకం చేసుకో, నీ దేహాన్ని నీవు పవిత్రం చేసుకో. అట్లుగాకుండా నీ ఇంద్రియాలను ఇష్టమొచ్చినట్లు దుర్వినియోగపర్చుతూ నీవు ఆనందాన్ని అనుభవించాలనుకోవడం చాలా వెజ్జితనం.

బుద్ధుడు తన అంత్యసమయంలో ఆనందుణ్ణి దగ్గరకు పిలిచి, “నాయనా! ఎందుకు నీవు దుఃఖిస్తున్నావు?” అని ప్రశ్నించాడు. “మీరు నాకు దూరమైపోతున్నారేనని చాలా బాధగా ఉంది” అన్నాడు. అప్పుడు బుద్ధుడు, “పిచ్చివాడా! ఈ తుచ్చమైన దేహాంకోసం నీకు విచారమెందుకు? దేహమొక నీటిబుడగ, మనస్సొక పిచ్చికోతి. కనుక నీవు దేహాన్నిగాని, మనస్సునుగాని అనుసరించకు. హృదయాన్ని అనుసరించు” అని చెప్పి ప్రాణం వదిలాడు. ఇలాంటి మహనీయుల నెందరినో కన్న పవిత్రభూమి ఈ భరతభూమి. ఈ భూమియందున్న పవిత్రత మరే ఇతర భూమియందూ కనిపించదు.

ప్రాచీనకాలము నుండి భారతీయ స్త్రీ పురుషులు పవిత్రకర్మల నాచరిస్తూ పవిత్రమార్గాన్ని ప్రబోధిస్తూ వచ్చారు. హరిశ్చంద్రుడు సత్యంకోసం తన సర్వస్వాన్ని ధారపోసి, సత్యమే భగవత్స్వరూపమని చాటిచెప్పాడు. రాముడు ధర్మస్వరూపుడై నిలిచి ప్రజలకు ధర్మమార్గాన్ని బోధించాడు. కనుకనే, ఈనాడు సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమ, అహింస ఈ ఐదింటినీ బోధించడం జరుగుతోంది.... మీరు మానవాకారం ధరించినందుకు మొట్టమొదట మీలో మానవతా విలువలను పోషించుకోవాలి. సత్యసాయి సంస్థలో మానవతా విలువలను చాలా ప్రధానమైనవిగా పెట్టుకొన్నాము. ఎందుచేత? మానవతా విలువలను మీరు పెంచుకొన్నప్పుడే మీలో ‘డివైన్ విలువలు’ అవిర్భవిస్తాయి.

(శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసములనుండి)

ఇండొనేషియా బౌద్ధ గురువు

ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తి

కొద్ది సంవత్సరాల క్రితం ప్రశాంతి నిలయంలో ఇండొనేషియా నుండి వచ్చిన బౌద్ధ గురువు అషేన్ జనరల్ కైక వారికి కేటాయించిన స్థలంలో కూర్చున్నారు. నాకు ఆరోజు అదృష్టంకొద్దీ వారికి సమీపంలోనే కూర్చునే అవకాశం కలిగింది. ఆ బౌద్ధ గురువు కళ్ళు మూసుకుని ధ్యానంలో ఉన్నారు. స్వామి ఇంతలో దర్శనం ఇవ్వడానికి వచ్చారు. ఉదయం చక్కని చల్లని మధురమైన వాతావరణంలో ప్రత్యక్ష పరమాత్మ రాక ప్రకృతిని మరింత పులకింపజేసింది. మితస్మిత సుందర వదనారవిందంతో భగవాన్ బాబా తన ముందు నిల్చిని ఉండగా ఆయన ఆనందబాష్పాలతో స్వామికి ప్రణమిల్లాడు. స్వామి అతని భుజంమీద చెయ్యి వేసి ‘పద లోపలికి’ అని ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి తీసుకు వెళ్ళారు. ఆయన స్వామితో ఇంటర్వ్యూ పూర్తయ్యాక కళ్ళవెంట ఆనంద బాష్పాలతో, సంపూర్ణ పరవశంతో బయటకు వచ్చి తన స్థానంలో కూర్చున్నారు.

మందిరం వరండాలో కూర్చునే మాజీ మంత్రి భాట్టం శ్రీరామమూర్తిగారు ఆ తరువాత నాతో మాట్లాడుతూ, ఆ బౌద్ధ గురువుకు ప్రపంచవ్యాప్తంగా శిష్యులున్నారని, స్వామి అంటే ఎనలేని భక్తి, ప్రేమ అని, స్వామిని దర్శించి అనుగ్రహ ఆశీస్సులు అందుకోవాలని వచ్చేడని చెప్పారు.

భజనానంతరం భాట్టం శ్రీరామమూర్తిగారితో కలిసి బౌద్ధ గురువు కైక గదికి చేరుకున్నాం. శ్రీరామమూర్తిగారు వారితో ముచ్చటించిన తరువాత వ్యాసకర్త వారిని కొన్ని ప్రశ్నలడిగారు. “మీరు స్వామినిగురించి ఎప్పుడు ఎట్లా తెలుసుకున్నారు? మీకు ప్రపంచవ్యాప్తంగా శిష్యులున్నారని మాకు తెలిసింది” అని అనగానే ఆయన, “అందరికీ జగద్గురువు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారే” అన్నారు. “నేను ఇండొనేషియాలో ఉన్న రోజుల్లో అనేక ఆధ్యాత్మిక

గ్రంథాలు చదివేను. నా శిష్యులలో భగవాన్ బాబావారి భక్తులు కూడా ఉన్నారు. ఒకసారి ఒక భక్తుడు పిర్మీ సాయిబాబా గురించి ఒక పుస్తకం ఇచ్చి చదవమన్నాడు. దానిలో వారు మహాసమాధి అనంతరం 8 సం॥లకు తిరిగి దక్షిణ భారతదేశంలో తెలుగునాట అవతరిస్తానని వారి భక్తులతో చెప్పినట్లు ఉంది. ఆ వార్త నన్ను ముగ్ధుణ్ణి చేసింది. ఆ సమయంలో నాకు ‘గౌట్ ఆర్థరైటిస్’ మోకాళ్ళ వ్యాధి తీవ్రమైన బాధను కలిగించేది. నేను ప్రపంచంలో అనేక ప్రాంతాలకు పర్యటనకై వెళ్ళినప్పుడు వైద్యుల్ని సంప్రదించాను. కానీ, బాధ రోజురోజుకీ తీవ్రతరమైంది.

ఒకసారి నేను శిష్యులతో సింగపూర్ వెళ్ళాను. సింగపూర్ విమానాశ్రయానికి నా శిష్యులతోపాటు భగవాన్ బాబావారి భక్తులు ఇద్దరు వచ్చారు. అంతకుముందు కొద్దిరోజుల క్రితమే నా శిష్యులద్వారా స్వామినిగురించి వినడం, వారినిగుర్చిన గ్రంథాలు ‘మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్’, ‘సాయిబాబా - ది హోలీమేన్ అండ్ ది సైకియాట్రిస్ట్’ చదవడం జరిగింది. నాటినుంచి నాలో వారిని దర్శించాలన్న కాంక్ష పెరుగుతూ వచ్చింది. సింగపూర్లో భగవాన్ బాబావారి భక్తులతో పరిచయం అయింది. బహుశా నా శిష్యులద్వారా నా శారీరక బాధనుగురించి తెలుసుకొన్నట్లున్నాడు- పరిచయానంతరం స్వామి భక్తుడు తన జేబులోంచి ఒక విభూతి ప్యాకెట్టు తీసి ఇస్తూ, “ఇది ఇటీవల పుట్టపర్తి వెళ్ళినప్పుడు స్వామి నాకు ఇంటర్వ్యూలో ప్రసాదించిన సర్వరోగ నివారిణి విభూతి” అని చెప్పాడు. ఆ విభూతిని నుదుట పెట్టుకొని, బాధ కల్గిస్తున్న శరీర భాగంపై రాసి, నీటిలో కలుపుకొని త్రాగమని, అది దివ్యౌషధంగా పనిచేస్తుందని వివరించాడు. నేను మనస్సులో స్వామిని తలుచుకుని, ధ్యానించి అతడు చెప్పినట్లే అక్కడికక్కడే విభూతిని నుదుట పెట్టుకొని,

మోకాళ్ళమీద రాసి, నీటిలో కలుపుకొని త్రాగాను. ఏమి ఆశ్చర్యం! ఏమి అద్భుతం! మూడు సంవత్సరాలుగా తీవ్ర బాధతో ప్రపంచంలోని ఎంతోమంది ప్రసిద్ధ వైద్యులను సంప్రదించినా నయంకాని 'గౌట్ ఆర్థరైటిస్' వ్యాధి నేను విభూతి ప్రసాదం సేవించిన అనంతరం మటుమాయమైంది. ఆ క్షణంలో శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు మానవమాత్రులు కారు, వారు దివినుండి భువికి దిగి వచ్చిన దివ్యప్రేమావతారమూర్తి అని గ్రహించాను" అని ఆనందబాష్పాలతో, పరవశంతో చెప్పారు.

“ఆరోజునుండి భగవాన్ ను స్వయంగా ప్రత్యక్షంగా దర్శించి, కృతజ్ఞతను సమర్పించుకోవాలని ఉవ్విళ్ళూరుతూ వచ్చాను. నేటికి స్వామి అనుగ్రహించి వారి దివ్యాశీస్సులు ప్రసాదించారు” అన్నారు. “నిరాకార నిర్గుణ పరబ్రహ్మ స్వరూపులైన భగవాన్ మానవకళ్యాణానికి, సంక్షేమానికి సాకార సగుణ స్వరూపులై మన అదృష్టంకొద్దీ అవతరించి మనకి దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణ సౌభాగ్యం కలిగిస్తున్నారు. భగవాన్ బాబాకు సమకాలీనులంగా జన్మించడమే మనకు మహా అదృష్టం. అయితే, వారి

దివ్యోద్యమంలో పనిముట్లుగా పాల్గొనే అవకాశాన్ని, అదృష్టాన్ని ప్రసాదిస్తున్న స్వామికి మనమేమి ఇవ్వగలం! 'నాది అన్నది సర్వము నీది కాదే' అన్నట్లు, మనం నిరంతరం స్వామి ఆచరిస్తూ ప్రబోధిస్తున్న దివ్య ఆధ్యాత్మిక భావాల్ని, అనేకత్వంలో ఏకత్వ భావాన్ని గుర్తించి వర్తించడమే మన కర్తవ్యం, మన విధి” అని చాలా ప్రేమావేశంతో తెలిపారు. స్వామి తనకు ప్రసాదించిన ఇంటర్వ్యూ తనకు సంపూర్ణ జ్ఞానోదయాన్ని, విశ్వమానవ సోదరత్వ, ఈశ్వర పితృత్వ భావనను, నిశ్చల నిర్మల నిస్వార్థ ప్రేమతత్వాన్ని ప్రసాదించిందన్నారు.

“మహా మహిమోజ్జ్వల సత్య ధర్మ సంధాయి, లోకరక్షణ విధాయి, భక్త మనస్సరోరుహ స్థాయి, దీన హీన జనతాఫలదాయి, తల్లి గుండెలో హాయి, పుట్టపర్తి కలశాంబుధి శాయి” అని 'కరుణశ్రీ'గారు వర్ణించిన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్యశ్రీ చరణములకు మనస్సులోనే అనంతకోటి వందనాలు సమర్పించుకుంటూ ఆనందం నిండిన హృదయంతో ఆ బౌద్ధ గురువు దగ్గరనుండి సెలవు తీసికొని వచ్చేశాం.

Sri Sathya Sai Higher Secondary School (Boys Wing)

(Affiliated to C.B.S.E. New Delhi)

Prasanthi Nilayam – 515134, Anantapur Dist., Andhra Pradesh

Ph.: 08555-289289, Website: ssshss.org.in, E-mail: ssshss@gmail.com

Applications are invited from the eligible candidates (preferably men) by sending their bio-data with academic qualifications and experience particulars to work in Sri Sathya Sai Higher Secondary School (boys wing) Prasanthi Nilayam for the following posts. A recent passport size colour photo is to be attached. Phone number and E-mail address can also be provided. Fluency in English is required.

1. Postgraduate teacher in Mathematics
2. Postgraduate teacher in Commerce / Accountancy
3. Postgraduate teacher in English

Qualifications required for the posts: A postgraduate degree with second class and teachers training degree done in English Medium.

Or

A Postgraduate degree with first class and 3 years experience in the above mentioned subjects done in English Medium.

Pay scale Rs.: 18,030 – 43,630

The last date for the receipt of application is **30-04-2012**.

The selected candidates will be called for an interview at a short notice.

Principal

పరబ్రహ్మము - గోలాక కృష్ణుడు

(2012 మార్చి సంచిక తరువాయి)

కొప్పరపు బాలామనోహరరావు

యోగములు చేసి ఫలమేమి ఓర్పు లేక
జపము లొనరించి ఫలమేమి శమము లేక
సాధనములు చేసి ఫలమేమి శాంతి లేక
చవిటి భూమిని దున్నిన చందమదియె - బాబా

వసుంధర (భూమి) ఆవిర్భావము

శ్రీమహావిష్ణువు మధుకైటభులతో వేయి దివ్య సంవత్సరాలు యుద్ధం చేసినా వారిని చంపటం కష్టమైంది. చివరకు జగన్మాతను స్మరించి, మధుకైటభుల సంహారానికి దారి చూపుమని కోరాడు. మరునాడు యుద్ధ ప్రారంభమున మాయామోహితులైన ఆ రాక్షసులు అహంకారులై విష్ణుమూర్తితో, “విష్ణు! మాతో ఇంతకాలము విశ్రాంతి లేకుండా పోరుచున్నందుకు సంతోషంగా ఉన్నది. నీ ధీరత్వానికి మెచ్చాం. నీకేం వరం కావాలో కోరుకో” అన్నారు. అప్పుడు శ్రీమహావిష్ణువు నవ్వుతూ, “మీరు నాచే చంపబడునట్లు నాకు వరం ప్రసాదించండి” అన్నాడు. సరేనన్నారు ఆ రాక్షసులు. మాయాదేవి వారినుండి తొలగగానే, “అయ్యో, మేమెంత పొరపాటు చేశాము!” అనుకొని వారు యుక్తితో విష్ణువుతో, “మేము ఆడిన మాట తప్పుము. కానీ, ఒక షరతు. మమ్ములను నీటిమీద కాకుండా, ఆకాశంలో కాకుండా (అంటే ఆ కాలంలో భూమిలేదు, అంతా నీటిమయమే) చంపు” అన్నారు. వారు వారి శరీరాలు పెంచారు. శ్రీమహావిష్ణువు తన శరీరమును ఇంకా పెంచి వారిని తన తొడలపైన పడవైచి, తన చక్రాయుధంతో వారి కుతుకలను కోయగా దీర్ఘకాయులైన వారి ‘మజ్జ’ (మెదడు) నీటిపై తేలియాడింది. అదే మేదినిగా యేర్పడింది. మెదడువలన ఏర్పడింది కాబట్టి ‘మేదిని’ (భూమి) అన్నారు. ఈ భూమిపైన విశ్వములన్నియు ఉన్నవి. ఈ భూదేవిని ‘వసుంధర’ అని పిలిచారు.

రాక్షసత్వం ఎక్కడో పుట్టలేదు, కర్ణములనుండే పుడుతుంది. చెవుల దోషంనుండే మానవునకు రాక్షసత్వం బయలుదేరుతుంది. చెప్పుడు మాటలకు చెవులొగ్గుటచేత స్వస్థానానికే ముప్పు వాటిల్లుతుందని గ్రహించవలసి యున్నది. మాయా మోహితం అంటే మనస్సు కల్గిస్తున్న రాక్షస భావాలు, చర్యలు. అవే కామము, క్రోధము, లోభము, మోహము, మదము, మాత్సర్యము, డంబము, ఈర్ష్య, ద్వేషము, అహంకారం. వీనివలన ఎన్నో సంవత్సరాలు చేసిన సాధనాఫలమంతా వృథా చేసికొని జీవిత లక్ష్యాన్ని సాధించలేకపోతున్నాడు మానవుడు. యోగంతోపాటు ఓర్పు ఉండాలి, జపంతోపాటు ఇంద్రియ నిగ్రహం ఉండాలి, సాధనలు శాంతితో చేయాలి అని భగవాన్ బాబా హెచ్చరిస్తున్నారు.

కాలస్వరూపం

‘కాలము దైవస్వరూపము. కాలము అనంతమైనది. అనంతకాలమందే సృష్టి, స్థితి, లయములు జరుగుచున్నవి. దైవాన్ని “కాలాయనమః కాలకాలాయనమః కాల స్వరూపాయనమః కాలాతీతాయనమః” అని కీర్తిస్తున్నాము.

“కాలముబట్టి సర్వమును కల్గుచునుండును రాకపోకలున్
కాలముబట్టి వచ్చు మరి కల్మకి లేమికి రాకపోకలున్
కాలమె సర్వ జీవులకు కారణమన్నిటికంటె చూచినన్
కాలము లొంగదీయనిదొకండును లేడు కదా ధరాస్థలిన్”

- బాబా

ఒక మానవ సంవత్సరం దేవతలకు ఒక దినం అంటారు. యుగాలు నాల్గు. సత్యయుగ ప్రారంభం కార్తీక శుక్ల నవమి నుండి - 17,28,000 సంవత్సరాలు. త్రేతాయుగం వైశాఖ శుక్ల తదియనుండి ప్రారంభమౌతుంది - 12,96,000 సంవత్సరాలు. ద్వాపర యుగము మాఘ

బహుళ అమావాస్యనుండి ప్రారంభం - 8,64,000 సం॥లు. కలియుగ ప్రారంభం భాద్రపద బహుళ త్రయోదశి - 4,32,000 సం॥లు.

360 యుగములను ఒక దివ్యయుగం అంటారు. అనగా దేవతలకు ఒక యుగం. 71 దివ్య యుగములను ఒక మన్వంతరమంటారు. 14 మన్వంతరాలు బ్రహ్మదేవునికి ఒక దినం. 360 దివ్య దినములు ఒక దివ్య సంవత్సరం. 108 దివ్య సంవత్సరాలు బ్రహ్మదేవునకు ఆయుస్సు. బ్రహ్మదేవుని ఆయుః పరిమితమైన కాలము శ్రీకృష్ణ పరమాత్మకు ఒక నిమిషము.

ఇంద్రుని కాలము ఒక మన్వంతరమంటారు. ప్రస్తుతం మనం ఉంటున్నది శ్వేతవరాహ కల్పం, మరియు 14 మన్వంతరాలలో ఒకటైన వైవస్వత మన్వంతరం, 28వ మహాయుగంలో కలియుగం ప్రథమపాదంలో. “అనంతమైన కాలంలో మన జీవితకాలమెంత?! అనంతమైన విశ్వంలో మనమెంత?” అని విచారిస్తే అహంకారం అసలు ఉండదు.

‘రాధ’ మొదలగు దేవతల జననం

బ్రహ్మదులందరినీ సృష్టించిన తరువాత రాస మండలంలో శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ ఎడమ భాగమున ఒక కన్య ఆవిర్భవించింది. వెంటనే ఆమె ఒక పుష్పము తెచ్చి చీలి పాదాలచెంత సమర్పించింది (రాసేదదాన) కాన ఆమెను ‘రాధ’ అని పిలిచారు. ఆ రాధ శ్రీకృష్ణ పరబ్రహ్మమునకు ప్రాణములో ప్రాణము. రాధాకృష్ణుల ప్రేమ నిర్మలమైనది, అనంతమైనది, అఖండమైనది. ‘ప్రేమయొక్క ఏకధారే రాధ’ అన్నారు భగవాన్ బాబా. పరబ్రహ్మ ప్రేమస్వరూపం, ప్రకృతి స్వరూపిణి రాధ - ప్రేమమయం. రాధా కృష్ణుల ప్రేమ అంటే ప్రకృతి పురుషుల సంయోగం. ప్రకృతిలో పురుషుడు అణువణువున అంతర్యామియై ఉన్నాడు.

“ఈ సృష్టిలో మేటర్ అండ్ ఎనర్జీ వేరువేరుగా లేవు. ఉన్నదంతా ఎనర్జీయే” అన్నారు భగవాన్ బాబా. అంతా ఒకటైనప్పుడు అహంకారం దేనికి? అహం అంటే ‘నేను’ అని అర్థం. “నేను ఈ దేహం, మనస్సు” అనుకుంటే కలిగేది అహంకారం. ఇదే పతనానికి మూలకారణం.

“నేను ఆత్మ” అనుకుంటే మోక్షం.

“అహము కల్గిన దేవుడు కానరాదు

అహము చచ్చిన పరమాత్మ నందవచ్చు

అహము ఆత్మతో కూడిన అదియే ముక్తి

సత్యమును తెల్పు మాట శ్రీ సాయిమాట” - బాబా

శ్రీకృష్ణుని సంకల్పముచేత గోపకుల సమూహము, రాధాదేవినుండి గోపికా గణము ఉద్భవించడం జరిగింది. అట్లే అనేక రంగులుగల గోగణము పుట్టినవి. ఆ గోగణములో ‘కోటి సింహముల బలము’ గల ఒక ఎద్దును శ్రీకృష్ణుడు ‘శివునకు’ వాహనముగా ఇచ్చాడు. అదే నంది (ఎద్దు). ఈశ్వర సేవలో నందీశ్వరుడైనది. కింకరుడైనవాడే శంకరుడు కాగలడన్నారు భగవాన్ బాబా. ఈశ్వర సేవ అంటే సమాజసేవయే. “సమాజమంటే జనుల గుంపు కాదు, అది భగవంతుని విశ్వరూపం” అన్నారు భగవాన్. గోలోక కృష్ణుని సృష్టి అంతా ప్రేమస్వరూపమే, సేవా స్వరూపమే. అట్లే, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి ఆదర్శమంతా ప్రేమ, సేవలతో కూడినదే. సాధకులకు ఇదే ఆదర్శం, శిరోధార్యం.

“గ్రామసేవయన్న రామసేవయె సుమా

రామరాజ్యమన్న ప్రేమమయమె

ప్రేమలేక ఉద్ధరించుటయే లేదు

సేవలేని నరుడు బాగుపడడు”

- బాబా

ఆ తరువాత గోలోక కృష్ణునినుండి రాజహంస గణము ఆవిర్భవించింది. మంచి బలిష్ఠమైన ఒక రాజహంసను శ్రీకృష్ణుడు బ్రహ్మదేవునకిచ్చాడు. రాజహంస పాలను, నీటిని వేరు చేసి, పాలనే త్రాగుతుంది. అట్లే, బ్రహ్మజ్ఞాని నిత్య, అనిత్యములను వేరుచేసి, నిత్యమునే స్వీకరిస్తాడు. నిత్యానిత్య వస్తు వివేకమే రాజహంస తత్త్వం. సాధకులు తమ కార్యాలను, సంకల్పాలను ఇట్టి వివేకంతోనే చేయాలని భగవాన్ బాబా బోధించారు.

శ్రీకృష్ణుని నుండి కుబేరుడు; శంఖ, చక్ర, గదా, పద్మములను ధరించిన పార్వాదులు (అనగా ప్రకృత ఉండే భటులు), భైరవులు, దిక్పాలకులందరికీ అధిపతియైన ఈశ్వరుడు మరియు దివ్య రూపములతో మూడు కోట్ల దేవతలు ఉద్భవించారు.

(సత్యం)

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 7వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

నా ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణంలో శ్రీకాకుళం జిల్లా ప్రముఖమైనది. ఆ జిల్లాకు నేను వెళ్ళినన్ని పర్యాయములు ఎవరూ వెళ్ళలేదని చెప్పవచ్చు. సుదూర ప్రాంతాలైన నౌపాడ, ఇచ్చాపురం, దాక వెళ్ళాను. ఆనాటి జిల్లా అధ్యక్షులు శ్రీ యదవల్లి నర్సింహమూర్తిగారు వయస్సులో పెద్దవారు. కానీ చాలా చురుకుగా పనిచేసేవారు. జిల్లా సమావేశాలు పకడ్బందీగా నిర్వహించేవారు.

శ్రీకాకుళంలో నాకొక మహిమ ఆనాడు చెవిన పడింది. ఒక M.Sc. పాస్ అయిన అమ్మాయి తన వివాహ శుభలేఖ బాబావారికిచ్చింది. స్వామి వస్తానంటూ ఆశీర్వదించారు. ఎవరికీ చెప్పకుండా మనసులో స్వామిని గాఢంగా నమ్మి కల్యాణ మండపంలో ఎదురు చూస్తున్నది. స్వామి కనపడలేదు. కల్యాణం తరువాత విందు ప్రారంభమయింది. ఆ పాయస భండంలో స్వామి దర్శన మిచ్చారు. అందరూ ఆశ్చర్యానందాలతో ఆ దృశ్యం చూసేరు. ఆ పెళ్ళికి వెళ్ళిన ప్రత్యక్ష సాక్షులెందరో ఉన్నారు. “సాయి సత్యపాలనా” అంటే అదే.

పలాసాలో మందిరం కట్టారు. ప్రారంభోత్సవం నిశ్చయించారు. కానీ అదే రోజున ఊరంతా కార్యక్రమాలే. పూజలు, పునస్కారాల సందడే సందడి. ఒక్క పురోహితుడు కూడా ఖాళీగా లేరు. నాదస్వరంవారు ఖాళీగా లేరు. మన మందిర ప్రారంభోత్సవం మాటేమిటి? అని సమితి అధ్యక్షులు నరసింహంగారు మథనపడసాగారు. ముహూర్త సమయానికి ఎక్కడినుంచో ఊడిపడ్డారు నాదస్వరంవారు, పురోహితులు. కార్యక్రమం దిగ్విజయంగా జరిగింది. సంభావన, పండు తాంబూలం ఇద్దామని వాళ్ళని వెదికితే పరిసరాల్లో ఎవరూ కనిపించలేదు. ఈ అద్భుతాల్ని గురించి నాటినుంచి నేటివరకు చెప్పుకుంటూ ఉంటారు. వాళ్ళ భక్తి

విశ్వాసాలవల్లనే నేటి శ్రీకాకుళం రాష్ట్రంలోనే ప్రథమ స్థానంలో ఉన్నది. పర్తియాత్రలు, అమృతకలశాలు, రామాయణ సప్తాహాలు, డ్రైవింగ్ స్కూళ్ళు, దీనజనోద్ధరణ పథకాలు, వగైరాలన్నిటినీ ప్రారంభించి శ్రీకాకుళం జిల్లా నా కళ్ళ ముందే ఈనాడు అనూహ్యంగా ఇంత ఎత్తుకు ఎదిగింది. విజయనగరం జిల్లా సంస్థ కూడా శాఖోపశాఖలై అభివృద్ధి చెందింది. భక్తుల సంఖ్య బాగా పెరిగిపోయింది. పర్తియాత్రకు ఎనిమిది వేలకు పైగా ప్రశాంతికి వచ్చారు విజయనగరం జిల్లానుంచి. ఆనాటికి ఈనాటికి పోలికే లేదు. అంతా బాబావారి దయ, మహిమ.

ఆంధ్రదేశంలో ప్రతిష్ఠాకరమైన సేవలు చేస్తూ, భగవానుని మన్ననలు పొంది, ప్రశాంతి సేవలలో దిట్టలై ప్రసిద్ధులై, చక్కని నాయకులను అందించింది కృష్ణాజిల్లా. స్వామికి సన్నిహితులైనవారు గాదే అచ్చిరాజుగారు, శ్రీమతి మణెమ్మగారు అత్యంత సమర్థవంతమైన రాష్ట్ర బాలవికాస్ కన్వీనరు. ఆ తరువాత దేశస్థాయి నాయకురాలయ్యారు. శ్రీమతి సరళా షాగారికి వారు సహసంచాలకులుగా వ్యవహరించారు. మరొక విశిష్టులున్నారు. బాలవికాస్ సాహిత్యంలో వారితో సమానులు లేరన్నమాట నిర్వివాదాంశం. వారే సీతాలక్ష్మిగారు (చీరాల). వారు ఉపన్యాసకులు, రచయిత్రికూడా. ఒకసారి సమ్మర్ క్లాసులకి నాకు జిల్లా తరపున పిలుపు రాలేదు. “సేవాదళం, బాలవికాస్, స్టడీ సర్కిల్, సమితుల సభలు ఏవి జరిగినా అనిల్ కుమార్ ఉండాల్సిందే. మా జిల్లాలకంతా వచ్చి చెప్పేది ఆయనే” అని అప్పటి రాష్ట్ర అధ్యక్షులు శ్రీ గోపీనాథరావుగారితో వారన్న మాటలు వారి విశాల హృదయానికి నిదర్శనం. సంస్థ ప్రయోజనాలకు వారిచ్చే ప్రాధాన్యత కడు ప్రశంసనీయం.

భగవాన్ విజయవాడ మందిరాన్ని, గుంటూరులోని “శాంతిసుధ”ను ప్రారంభించి పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా, ఆఖరిలో రాజమండ్రికి చేరిన సంఘటన వివరిస్తాను. మండుటెండల్లో భగవాన్ గుంటూరు వచ్చారు. పెద్ద పందిళ్ళు వేసి అన్ని అలంకారాలు చేసి మంచినీటితోసహా వసతులు కల్పించారు. వేలసంఖ్యలో జిల్లాలనుంచి శాంతిసుధ ముందు జనం కాచుకూర్చున్నారు. నాకు గ్రామాలవారందరూ పరిచయమే. అందువల్ల స్టేజీకి దూరంగా గ్రామస్థులతో మాట్లాడుతూ తిరుగుతున్నాను. మిట్టమధ్యాహ్నం బాబావారు వేంచేశారు. సభావేదికపైన ఆసీనులైనారు. పెద్దలందరూ దండలు వేసేరు. స్వామి ఉపన్యసించటానికి నుంచుని నన్ను రమ్మన్నట్లు సైగ చేశారు. ఎగిరి గంతేశాను. స్వల్పంగా ప్రసంగించమన్నారు. నాకు తోచిందేదో మాట్లాడాను. ఆ తరువాత మందిరంలో భోజనాలు. భగవాన్ ఆ సమయంలో, “ఏడీ! అనిల్ కుమార్?” అంటూ నన్ను పిలిపించి, “మీ గురువులు కరుణశ్రీ, మాధవరామశర్మ నా ప్రక్కన కూర్చున్నారు. వారికి వడ్డించు” అన్నారు. స్వామి దయ, నా ఆనందం వర్ణనాతీతం.

కొద్ది విశ్రాంతి తరువాత బాబావారు, వారి పరివారం బయలుదేరారు. ఆ బృందంలో శ్రీ బి.వి.రమణరావుగారు, శ్రీ ఇ.జె. సత్యమూర్తిగారు (హైదరాబాదు), కారుణ్యానంద స్వామి, అప్పటి రాష్ట్ర అధ్యక్షులు శ్రీ వేణుగోపాలరావుగారు తదితర పెద్దలంతా స్వామి పర్యటనలో ఉన్నారు. కార్లు బయలుదేరటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. గుంటూరు అగ్రింకార్ డైరెక్టరు రాజుగారి సతీమణి వచ్చి నాతో అన్నారు: “బాబూ! నేను కార్లో బాబావారి కాన్వాయ్లో వెళ్తున్నాను. కారు ఖాళీగా ఉంది. మీరు కూడా రావచ్చు.” స్వామి సంకల్పమనుకున్నాను కారెక్కేశాను. కట్టుబట్టలు తప్ప మరింకేవీ లేవు. పిచ్చి అలాగే ఉంటుంది మరి. అందులో స్వామి పిచ్చి ఎక్కితే ముదురుతుందికాని తగ్గదు. అందుకనే స్వామి అన్నారు కాబోలు, “పిచ్చిని పట్టించు, పిచ్చిని పోగొట్టు”. దైవసంబంధమైన పిచ్చిని పట్టించి లోక సంబంధమైన పిచ్చిని పోగొట్టడం అన్నమాట దీని ఆంతర్యం.

కార్లు శరవేగంతో దూసుకెళుతున్నాయి. కొవ్వలి, ఏలూరు, యస్ముప్పవరం, కొవ్వూరులలో ఆగి భగవాన్ ఉపన్యసించటం జరిగింది. గోదావరి మీదుగా కార్లు దూసుకుపోతుంటే ఆ అందమే ఆనందం. భగవానుని రాకతో ప్రకృతి పులకరించింది. పచ్చని పైర్లు, పంట పొలాలు, చక్కని పచ్చదనం, పరవళ్ళు త్రొక్కి గోదావరి, నిండు వెన్నెలలో స్వామితో ప్రయాణం. ఈ జన్మకి ఇంతకన్నా కావల్సిందేముంది అనిపించింది. లక్షలాదిమంది భగవాన్ దర్శనం చేసుకుని, వారి మధుర భాషణం విని తన్మయులైనారు, ధన్యులైనారు. ప్రతి ఊళ్ళోను బాబావారు దయతో నన్ను కొన్ని నిమిషాలు మాట్లాడమనేవారు. “అంతా పల్లె జనం. మహా భక్తులు. చిన్నచిన్న విషయాలు తేలికైనవి చెప్పు. పెద్ద వేదాంతం వద్దు. కాసేపు ప్రసంగించు” అనేవారు. ధన్యోస్మి అనుకోవటం నావంతైంది.

పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలో, స్వామి పర్యటనలో భాగంగా ఆగి ప్రసంగించిన అన్ని ఊళ్ళలోనూ లక్షలాదిమంది ఇసుక వేస్తే రాలనంత జనం ఉన్నా, పిన్‌డ్రాప్ సైలెన్స్! చంటిపిల్ల ఏడుపుకూడా వినపడలేదు. పశ్చిమగోదావరి జిల్లాను ఆనాటి వరల్డు కౌన్సిల్వారు సేవాకార్యక్రమాలో West is best అన్నారు. డాక్టర్ కొమ్మారెడ్డి భాస్కరరావుగారి నేతృత్వం, జిల్లాలో అప్రతిహతంగా నిలిచిన వారి సౌజన్యం, అన్నిటికీ మించి వారిపై బాబావారికున్న వాత్సల్యం అందుకు కారణాలనవచ్చు. వారు ప్రశాంతి నిలయంలో జాతీయ అంతర్జాతీయ సమ్మేళనాలన్నిటిలో స్వామి కనుసన్నలలో మెలగుతూ వారి ఆజ్ఞ మేరకు లక్షలాది భక్తులకు ప్రసాద వినియోగం అత్యద్భుతంగా, అనితర సాధ్యంగా చేసి అందరి ప్రశంసలు పొందినవారు. సాయినంస్థల ప్రముఖులలో అత్యంత ప్రేమాస్పదులు, గౌరవనీయులు తూర్పు గోదావరి జిల్లా అధ్యక్షులు శ్రీ దండమూడి రామారావుగారు, పశ్చిమ గోదావరి అధ్యక్షులు డాక్టర్ కొమ్మారెడ్డి భాస్కరరావుగారు. అన్ని రంగాలలో వారు మనందరికీ ఆదర్శమూర్తులే. నలభై సంవత్సరాలకు పైమాటే అనాలి మన సోదరీమణి, డా॥ భాస్కరరావుగారి

సతీమణి వసుమతీ దేవిగారి సేవాకార్యక్రమాలు. వారు కూడా పశ్చిమ గోదావరి జిల్లావారే. 'బస్సు, మెస్సు' తప్ప మరొకదానితో ప్రమేయం లేని వసుమతీ దేవిగారు అసమానమైన నాయకత్వ లక్షణాలు కలవారు. రాష్ట్రంలోని మహిళలను సమీకరించి ప్రోత్సహించి అన్ని రకములైన సేవావిధానాలను తెలిపి చాలా దృఢమైన రాష్ట్ర మహిళా సేవాదళాన్ని రూపొందించినది వారే. ఆంధ్రదేశంలో మణెమ్మగారు, రాణెమ్మగారు, వసుమతిగారు, తూర్పు గోదావరి జిల్లా డాక్టర్ గోటేటి సరస్వతిగారు (అమలా పురం), లలితమ్మగారు (హైద్రాబాద్) సాయి భక్తుల ప్రేమాదరములను, గౌరవాన్ని అందుకొన్న ప్రముఖ మహిళామణులు. దారిలేక, విద్యుద్దీపాలులేక, వైద్య మందక, జీవనోపాధిలేక, కారడవులలో జీవనం సాగిస్తూ, ఏరకమైన ప్రభుత్వ సాయమూ అందక సమాజానికి అందనంత దూరంగా నివసిస్తున్న గ్రామాలు **దేచర్ల, గోపీనాథపట్నం, కోరుమిల్లి పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలోనివి.** అక్కడ క్యాంపులు నిర్వహించి సుదీర్ఘ కాలం సేవలందించి వారిని జన జీవన స్రవంతిలో కలిపిన సత్యసాయి మహిళా సేవాదళ భక్తి, శక్తి, సామర్థ్యాలు సాటిలేనివి.

రాయలసీమ జిల్లాలలో విధివిధానాలను, క్రమశిక్షణను నేర్పినవారు కల్నల్ ఓ.జి.రావుగారు. సంద్యాల, బేతంచర్ల, శ్రీశైలం, తాడిపత్రి, ధర్మవరం వంటి ఊళ్ళలో వారి నేతృత్వంలో నిర్వహింపబడిన సమావేశాల్లో పాల్గొన్నాను.

మనం భగవాన్ బాబావారి ఆంధ్ర రాష్ట్ర పర్యటన గురించి మాట్లాడుకుంటూ మధ్యలో పైవిషయాలు ముచ్చటించుకున్నాం. పశ్చిమ గోదావరిజిల్లా పర్యటన ముగించుకుని రాత్రికి బాబావారు **రాజమండ్రి** చేరుకున్నారు. గురుకులం బాబావారి విడిది. హారతి తీసుకుని స్వామి మేడపైకి వారి విశ్రాంతి మందిరానికి వెళ్ళారన్నారు. నేనెక్కడ ఉండాలి? నన్ను కార్లో తీసుకొచ్చిన ఆమె ఎక్కడుండాలి? నేను కట్టుబట్టలతో వచ్చాను. ఎలా కాలం గడపాలి? సందిగ్ధంలో పడ్డాను. కంగారు పడిపోతున్నాను. బాబావారి సర్వజ్ఞత్వం చూడండి. రామారావుగారితో, “మనతో అనిల్ కుమార్ వచ్చాడు. ఆయనకి రూమ్, పేస్టు బ్రష్ వగైరా ఏర్పాటు చెయ్యి. ఆయనతో వచ్చినామెకు కూడా వసతి ఏర్పాటు చెయ్యి”

అన్నారు. వారి ఆజ్ఞ మేరకు మాకు అన్ని వసతులు అమరినవి. నాకు తెల్లవారుఝామున 5 గంటలకు కాఫీ అలవాటు. అందువల్ల నేను గోదావరి స్టేషనుకు వెళ్ళి కాఫీ త్రాగి రూమ్కు చేరుకున్నాను. ఒక గంట తరువాత కబురొచ్చింది, స్వామి రమ్మంటున్నారని. ఇన్ని సంవత్సరాలు పర్తికి వస్తూ పోతూ వారి ఆజ్ఞ మేరకు ప్రసంగాలనిస్తూ వెళ్ళేవాడిని. కానీ స్వామి సాన్నిహిత్యం రాజమండ్రినుంచే రుచిమరిగానని చెప్పవచ్చు. ఒక హాలులో పెద్దలందరు, స్వామితో విచ్చేసిన పరివారం బ్రేక్ఫాస్టుకు కూర్చున్నారు. నన్ను చూసి బాబావారు, “అప్పుడే కాఫీ త్రాగేశావా? తొందరేమిటి? నేను ఎలాగూ పిలుస్తాగా” అన్నారు. కాఫీ మాట ఎలా ఉన్నా స్వామి తమ సర్వజ్ఞత్వానికి నిదర్శనం నాకు ప్రసాదించినందుకు అనందపడిపోయాను. అక్కడ చేరినవారితో బాబావారు అంటున్నారు: “ఈ ప్రొఫెసర్ మీకు తెలుసా?” అందరికీ తెలిసినా ఎవరూ జవాబివ్వలేదు. బాబా ఏమంటారో చూద్దామనుకుంటున్నారు. “**నిల్ కుమార్. బ్యాంక్ ఎకౌంట్ నిల్, ఏమీ లేదు**” అన్నారు. అందరూ ఘొల్లున నవ్వారు. వెంటనే బాబావారు, “**నిల్ నిజమే కాని స్వామి దగ్గరకు వచ్చాడు కదా, స్వామి దయ అక్షయంగా ఉంది. ‘అ’ అంటే అక్షయం, కాబట్టి, ఇప్పుడు నిల్ కాదు, అనిల్**” అన్నారు. స్వామి భాష్యం అందంగా ఉందనుకుని మనస్సులోనే కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాను.

స్వామి సభలలో ప్రసంగించారు. మధ్యాహ్నం భోజనానంతరం వారితో సరస సంభాషణ చవిచూచాను. సాయంకాలం టిఫినుకు మళ్ళీ పిలిచారు. నాటి డి.జి.పి దొరగారు, మినిష్టరు ఎస్.బి.పి సత్యనారాయణగారు, గురుకుల వ్యవస్థాపకులు తన్నీరు బుల్లయ్య, యం.ఎల్.సి. గారు టేబుల్ దగ్గర సిద్ధంగా ఉన్నారు. నేను వారి ప్రక్కనే కూర్చున్నాను. సంభాషణ మధ్యలో హఠాత్తుగా బాబావారు, “**అనిల్ కుమార్! నీ పద్ధతి ఏం బాగాలేదు. మార్చుకోవాలి. ప్రతి సభలో ‘బాబా, బాబా’ అంటూ స్వామి విషయాలే చెప్తున్నావు. అందరూ ఏమనుకుంటారు? నిన్ను నాతో బ్యాండు మేళంలా తెచ్చాననుకోరా? అన్ని విషయాలు మాట్లాడాలి**” అన్నారు. నేను వెంటనే వారి పాదాలపై వ్రాలి అన్నాను, “**స్వామీ! క్షమించండి. బాబావారి ప్రసంగాలు,**

రచనలు నేను అనుభవించాక మిగిలినవేవీ నాకు నచ్చటం లేదు. ఎన్నో గ్రంథాలు చదివాను. దేవాలయాల్లో సభలలో మహా మహా పండితుల ప్రసంగాలు విన్నాను. స్వామి ప్రసంగాలను మించినవి లేవు, సాటి వచ్చేవి లేవు. బాబావారి సాహిత్యం వివరిస్తున్నప్పుడు ఉన్న ఉత్సాహం, ఆనందం మరో సందర్భంలో ఉండటంలేదు. స్వామికి నా ప్రసంగాలపై అసంతృప్తిగా ఉంది కనుక సెలవిప్పించండి, నేను గుంటూరుకు తిరుగు ప్రయాణమవుతాను.”

బాబావారి చమత్కారం చూడండి: “ఎందుకలా అనుకుంటున్నావు? నువ్వు అన్నీ స్వామి విషయాలే చెప్తావు. నాకు తెలుసు. కానీ వీరందరికీ తెలియాలి కదా” అని అన్నారు. “ఈ సాయంకాలం సభ ఉన్నది, కాసేపు మాట్లాడు” అన్నారు. అదీ బాబావారంటే! నేను మాట్లాడుతుండగా రమణరావుగారు “ఆపెయ్” అన్నట్లు సంజ్ఞ చేశారు. ఆయనంటే రాష్ట్రం అంతటా హడలీ! నేనెంత ఆప్టరాల్?! అనుకుంటూ ముగించాను. బాబావారు ఉపన్యసించి విశ్రాంతి మందిరం చేరుకున్నాక రమణరావుగారు, “స్వామీ! అనిల్ కుమార్ మాట్లాడుతుంటే ఆపేశాను” అన్నారు. “ఏమి! ఎందుకు ఆపినావు? జోరుగా మంచిగా చెప్తున్నాడు కదా” అన్నారు స్వామి. “అందరూ స్వామి ఉపన్యాసం వింటానికి వచ్చారుకాని అనిల్ కుమార్ ది కాదు స్వామీ! పైగా పైన బాగా మబ్బులు కమ్ముకున్నాయి. ఏ క్షణమైనా వర్షం రావచ్చు. స్వామి ప్రసంగానికి ఆటంకం కలగరాదని ఆపేయమన్నాను” అన్నారు. స్వామి తమ అంగీకారమున్నట్లు సూచించారు. నాకసలు ఉపన్యసించటంకంటే వారికి దగ్గరగా మసలడం, చతురోక్తులు వినడం, సాన్నిహిత్యాన్ని అనుభవించడం ప్రధానం. ఇంతకీ నా సొంతమేముంది?! బాబావారి మాటలు వారి సన్నిధిలో వినిపించడమే నేను చేస్తున్నది. ఇది భగవంతుడు ప్రసాదించిన దివ్యావకాశమేగాని నా ప్రజ్ఞ, పాండిత్యం అని కలలోకూడా ఏనాడూ భావించలేదు. ఈ అవకాశాలు వారి దయకు, ప్రేమకు నిదర్శనాలేకాని నా యోగ్యత, అర్హత, శక్తిసామర్థ్యాలు కానే కావు అన్నది ముమ్మాటికీ నిజం.

సరే! స్వామి దగ్గర సెలవు తీసుకుందామని మేడమీదకి వెళ్ళేను. అక్కడ కారుణ్యానందస్వామి పాదసేవ చేస్తున్నారు.

అక్కడా ఇక్కడా ఎక్కడైనా మీరేనా? నాకో ఛాన్సు ఇస్తే ఏం పోయింది అని కారుణ్యానందగారి గురించి అనుకున్నాను. స్వామి గమనించి, “అనిల్ కుమార్! రా! రా! ఏమి అట్లా తిరుగుతుండావు?” అన్నారు. ఛంగున వారి పాదాలపై వ్రాలాను. అన్ని సభలలో ఈస్టు వెస్టు గోదావరి జిల్లాల్లో ప్రసంగాంశముల గురించి తిరిగి ప్రస్తావిస్తూ, “ఏమి! స్వామి ఉపన్యాసాలు బాగున్నాయా? నీకు నచ్చాయా?” అన్నారు. అదేమిటి స్వామీ? ఇలా ఎవరు చెప్పగలరు?” అన్నాను. ఈ ప్రకారం సంభాషణలో వివిధ ప్రాంతాలలో వారు వివరించిన విశిష్ట అంశాలను, ఉదాహరణలను, భక్తుల స్పందనను వారికి విన్నవించాను. “ఎప్పుడు వెళ్తున్నావు?” అని అడిగారు. “స్వామీ! రాత్రికి వెళ్ళాలి. రేపుదయం కాలేజీ” అన్నాను. “చాలా సంతోషం బంగారూ! భోంచేసి వెళ్ళు. నిన్ను తీసుకొచ్చినామెను అక్కడ మెట్లవద్ద నుంచోమను. నమస్కారం, ప్రసాదం ఇస్తాను” అన్నారు. ఆ ప్రకారమే ఆ దయామయులు అట్లే చేసి ఆనందపరిచారు. అంతా సర్వజ్ఞులైన స్వామి సంకల్పమే అని గ్రహించేను.

భోజనానంతరం తిరుగు ప్రయాణమయ్యాను. స్వామితో చాలా సన్నిహితంగా మెలగటం, సంభాషించడం ప్రయాణించడం, విందులారగించడం, లక్షలాది భక్తుల ముందు భగవాన్ రీవి, భక్తులపై వారి ప్రేమ, భక్తుల అర్పి, భక్తి, ఆరాటం, తపన... ఇవన్నీ నాకు అనుభవానికి వచ్చాయి. వారితో వచ్చినందుకు లభించే గౌరవాదరాలు రాజమండ్రితోనే నాకు ప్రారంభమయ్యాయి. రాజమండ్రి గురుకుల వ్యవస్థాపకులు, పరిపాలనాదక్షులు శ్రీ తన్నీరు బుల్లయ్యగారు ధన్యులు. వారు స్వామికి సమర్పించిన గురుకులం విలువ మన అంచనాలకు అందదు. వారికి అర్పించిన తరువాత శ్రీ బుల్లయ్యగారు ప్రశాంతి నిలయంలో స్థిరపడ్డారు. తిరిగి మళ్ళలేదు. “అంతా స్వామే చూసుకుంటారు” అనేవారు. మళ్ళీ గురుకులంతో జోక్యం, ప్రమేయం పెట్టుకోలేదు. అదీ త్యాగమంటే! “నేను సమర్పించేను” అని వారనలేదు. “దయతో అనుగ్రహించి అంగీకరించి స్వీకరించారు. అంతే చాలు” అన్న శ్రీ బుల్లయ్యగారు వందనీయులు, ఆదర్శమూర్తి, సాయి భక్తులలో అగ్రగాములు.

సద్గురువు

❧ డా॥ రుద్రాభట్ల గంగాధర శాస్త్రి ❧

శ్రీ సత్యసాయి అవతార విశిష్టతలో ఒక ముఖ్య అంశమేమనగా, ప్రతి విషయాన్నీ వారు ఆచరణాత్మకంగా ప్రబోధించారు. నిజానికిది మహాపురుషుల ఔన్నత్యానికి నిదర్శనం. సర్వసాధారణంగా నేటి సమాజంలో అందరూ బోధించేవారే తప్ప తాము బోధించింది స్వయంగా ఆచరించేవారు అరుదు. అందుకే భగవాన్ చెప్పారు, “చెప్పుట సులభంబు చేయుట కష్టంబు ధాతకైన వాని తాతకైన.” ఆచరించి ఆదర్శాన్ని అందించేవారే నిజమైన ఆచార్యులని చెప్పతూ భగవాన్ ఒకానొక సందర్భంలో శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస దివ్య జీవితమునుండి ఒక అద్భుతమైన ఘట్టమును ఉదాహరించారు.

ఒకనాడు ఒక తల్లి తన కుమారుణ్ని రామకృష్ణులవారి దర్శనార్థం తీసుకొని వెళ్ళి, “స్వామీ, వీడు అమితంగా స్వీట్స్ తింటున్నాడు. వీడికి మీరంటే ఎనలేని గౌరవం. మీ మాటను జవదాటడు. కాబట్టి, మీరు స్వీట్స్ తినవద్దని వీనికి చెప్పండి” అని కోరగా రామకృష్ణులవారు, “అమ్మా! ఈ బాలుణ్ని వారం రోజుల తరువాత మళ్ళీ తీసుకొనిరా. అప్పుడు తప్పక చెబుతాను” అన్నారు.

వారం రోజుల తరువాత ఆమె మళ్ళీ రాగానే రామకృష్ణులవారు ఆ బాలుణ్ని దగ్గరకు తీసుకొని స్వీట్స్ అమితంగా తినటంవల్ల కలిగే కష్టనష్టాలను వివరించి, స్వీట్స్ తినవద్దని చెప్పారు. అప్పుడా తల్లి, “స్వామీ! మీరు ఈ విషయాన్ని వారం రోజుల క్రితమే చెప్పి ఉండవచ్చు కదా!” అని పలుకగా రామకృష్ణులవారు, “అమ్మా! నీవు మొదట నాదగ్గరకు ఈ పిల్లవానిని తీసుకు వచ్చినప్పుడు నేనుకూడా బాగా స్వీట్స్ తినేవాడిని. అటువంటప్పుడు స్వీట్స్ తినవద్దని ఈ పిల్లవానికి ఎలా చెప్పగలను? కాబట్టి, గడచిన వారం రోజులుగా నేను స్వీట్స్ తినడం పూర్తిగా

మానేశాను. అందుచేత ఇప్పుడు ఈ బాలునికి చెప్పే అధికారం పొందాను” అన్నారు.

ఇటువంటి అపురూప సంఘటనే భగవాన్ దివ్య జీవితంలో కూడా సంభవించింది. ఒకానొక రోజున ఒక ప్రొఫెసర్ గారిని భగవాన్ ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. ఈ ప్రొఫెసర్ గారికి బాగా నశ్యం పీల్చుకొనే అలవాటుండేది. ఇంటర్వ్యూలో స్వామి ఈ ప్రొఫెసర్ గారిని చూసి, “నశ్యం మంచి అలవాటు కాదు. అంతేకాక చూడు, నీవు ధరించిన తెల్ల ప్యాంటూ, షర్టూ కూడా మరకలతో నిండిపోయాయి. నీ జేబు రుమాలు కూడా అసహ్యంగా తయారైంది. నీవే ఈ దురలవాటుకు బానిసవైతే ఇక నీ విద్యార్థులకు దురలవాట్లకు దూరంగా ఉండమని ఎలా బోధించగలవు? కాబట్టి, ఈ అలవాటు మానుకో” అని చెప్పారు.

ఇది జరిగిన కొద్ది రోజుల తర్వాత భగవాన్ మందిరం వరండాలో నిలబడి మా అధ్యాపకులతో మాట్లాడుతూ, మధ్యమధ్య వారి పెదవులను హేండ్ కర్చిఫ్ తో తుడుచుకుంటున్నారు. ఆరోజుల్లో స్వామి నిత్యం తాంబూలం వేసుకునేవారు. వారి కర్చిఫ్ కు ఎట్టటి మరకలు అంటడం గమనించి స్వామి, “చూశారా! మొన్న నేను మీ ప్రొఫెసర్ కి నశ్యం అలవాటు మానుకొమ్మని, దానివల్ల అతని బట్టలూ, జేబురుమాలుకూడా ఖరాబు అవుతున్నాయని చెప్పాను. ఇప్పుడు నా కర్చిఫ్ కు కూడా ఎట్టటి మరకలంటుకున్నాయి కదా! కనుక, నేనుకూడా ఈ క్షణం నుంచి తాంబూలం వేసుకోకూడదని నిర్ణయం తీసుకుంటున్నాన”న్నారు. అంతే! భగవాన్ తాంబూల సేవనాన్ని ఆ క్షణం నుంచి విడిచిపెట్టారు. తద్వారా మనందరికీ ఒక గొప్ప పాఠం నేర్పారు. ఏమిటది? మనం ఇతరులకు బోధించే ప్రతి విషయాన్నీ ముందు మనం స్వయంగా ఆచరించాలి. అంతేకాదు. మన దేహంపై, మనస్సుపై సంపూర్ణమైన ఆధిపత్యాన్ని మనం సాధించాలి. మనస్సు మనం చెప్పినట్లు నడుచుకోవాలిగానీ, మనస్సు చెప్పినట్లు మనం నడుచుకోకూడదు.

“ఈ అలవాటును నేను విడిచిపెట్టలేకపోతున్నాను” అంటారు కొందరు. ఐతే, “దేనినైనా పట్టుకోవడమే కష్టం. విడిచిపెట్టడం చాలా తేలిక” అన్నారు భగవాన్. దీనికి

ఉదాహరణగా తమ హేండ్ కర్చీఫ్ ను పట్టుకొని చూపిస్తూ, “చూడండి, ఈ కర్చీఫ్ ను ఇలా ఎంతసేపని పట్టుకో గలము? కొద్దిసేపటికి చెయ్యి నొప్పిపెడుతుంది. విడిచి పెట్టాలనుకుంటే తక్షణం దీనిని విడిచిపెట్టవచ్చును కదా! కాబట్టి, పట్టుకోవడమే కష్టం, విడిచిపెట్టడమే తేలిక” అన్నారు.

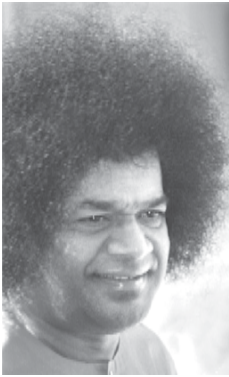
ఈ సందర్భంగా నాకు మరొక సంఘటన జ్ఞాపకం వస్తోంది. ప్రశాంతి నిలయంలో కాలేజి స్థాపించిన తొలిరోజుల్లో మందిరానికి ఎదురుగా, ఈస్ట్ ప్రశాంతిని ఆనుకొని విద్యార్థుల హాస్టల్ ఉండేది. విద్యార్థులు రాత్రివేళ మందిరం వరండాలోనూ, వెలుపల ఇసుకపైనా కూర్చుని చదువుకొనేవారు, అక్కడే నిద్రించేవారుకూడా. ఆరోజుల్లో మందిరం ఎదురుగా వృత్తాకారంలో పచ్చిక, దానిమధ్య పద్యాకృతిలో ఒక స్తూపము, చుట్టూ చక్కని రంగురంగుల పూలతో గుబురుగా పెరిగిన మొక్కలు... చూడటానికి ఎంతో అందంగా, ఆకర్షణీయంగా ఉండేది.

ఒకనాటి రాత్రి విద్యార్థులు మందిరంలో కూర్చుని చదువుకుంటున్న సమయంలో ఒక పెద్ద పాము జరజరా

పాకుతూ వచ్చి ఆ మొక్కల పొదల్లో దూరటం వారి కంట పడింది. పాములను పట్టే వ్యక్తికోసం కబురంపగా అతను వచ్చి ఆ పామును పట్టి తీసికెళ్ళిపోయాడు. అయితే, పామును చూసినప్పుడు విద్యార్థులు లేచి కంగారుగా అటూ ఇటూ పరుగులు తీయడం భగవాన్ మేడపైన తమ గదినుండి చూశారు. అంతే! విద్యార్థులకు మళ్ళీ అటువంటి ఇబ్బంది కలుగకూడదనే ఉద్దేశ్యంతో భగవాన్ మర్నాడు తోటమాలిని పిలిపించి మందిరానికి అలంకారప్రాయంగా ఉన్న ఆ గుబురు మొక్కలను కొట్టేయించారు.

పరిపూర్ణమైన వైరాగ్యము మూర్తీభవించిన భగవాన్ ఈ సంఘటనద్వారా మనకు బోధిస్తున్న పాఠమేమిటి? ప్రాపంచిక వస్తువులపట్ల, విషయాలపట్ల మమకారం పెంచుకోకూడదనీ, సమాజ శ్రేయస్సుకోసం మమకారాన్ని త్యజించడానికి సిద్ధంగా ఉండాలన్నది ఇందులో అంతర్లీనంగా ఉన్న సందేశం. “లోకక్షేమంకోసం అవసరమైతే నా ప్రాణాలను సహితం త్యజప్రాయంగా విడిచిపెడతాను” అన్నారు భగవాన్. తాము స్వయంగా ఆచరించనిదేదీ వారేనాడూ బోధించలేదు. ✽

పాదుపు పాటించాలి

ఇప్పుడే ఒక చిన్న విషయం జరిగింది. ఇంటర్వ్యూ రూమ్ లో వార్డెన్ శివశంకర సాయి, “స్వామీ! మీ కన్ను కొంచెం ఎఱ్ఱగా ఉందే!” అన్నాడు. నేను చెప్పాను, “అది నా పొరపాటే. మీవలె నేను వాటర్ ని వేస్ట్ చేయను. కొందరు ట్యాప్ తిప్పేసి మొహం కడుక్కుంటుంటారు. ముఖానికి వేసుకున్న సోపు పోయేంతవరకు ఆ ట్యాప్ లో నీరు పోతూనే ఉంటుంది. నేను అట్లా చేయను. ఎప్పుడు కావాలో అప్పుడు తిప్పుతాను, అయిపోగానే తిరిగి కట్టివేస్తాను. కనుక, సోపు వేసుకొని, తిరిగి కన్నులు తెరిచి ట్యాపు తిప్పటానికి పోయినప్పుడు ఆ సబ్బు కొంచెం కంటిలో పడింది. అందుకే కన్ను ఎఱ్ఱబడింది.” ఒక్క చుక్కైనా నీరు వ్యర్థం చేయను. ఎందుకనగా, గంగ దైవస్వరూపం. గాలికూడా దైవస్వరూపమే. ఫ్యాన్ అవసరం లేకపోతే నేను తక్షణం ఆపివేస్తుంటాను. కొందరు లైటు స్విచ్ వేస్తారు, పనిలేకపోయినా రాత్రంతా వెలుగుతూనే ఉంటుంది ఆ

బల్బు. కానీ, నేను ఎప్పుడు కావాలో అప్పుడే వేస్తాను. అవసరం లేనప్పుడు తక్షణం తీసేస్తాను. ఇది లోభితనము కాదు. నీటినీ, గాలినీ, వెల్తుర్నీ వ్యర్థము చేయకూడదు. అవసరమైతే వాడుకోవచ్చును. కానీ, ఈనాడు విద్యార్థుల పంచభూతములను చాలా వ్యర్థము చేస్తున్నారు.

- బాబా (18. 7. 1996)

ఓం శ్రీసాయి సర్వమత సమ్మతాయ నమః

డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు

ఒక పర్యాయం పుట్టపర్తి పరిసర గ్రామాల నుండి కొందరు మహమ్మదీయులు బాబాతో ఒక ముఖ్యమైన విషయం చెప్పుకొనటానికి వచ్చారు. వారు బాబాను దర్శించి ఘోరమైన వ్యాధులచేత క్రమంగా తమ జనాభా తగ్గుతున్నదని, తమకు అభివృద్ధి కలగటంలేదని, అందుకు కారణం చెప్పవలసినదని బాబాను వేడుకున్నారు. అప్పుడు బాబా - వారి వంశీయులైన హసన్, హుసేన్ అను వీరుల చిహ్నములుగా పీర్లను పూజించటం మానివేయటమే కారణమని, తిరిగి వారు పీర్ల పండుగ ప్రారంభిస్తే వారికి క్షేమం కలుగుతుందని వారితో చెప్పారు.

పుట్టపర్తి గ్రామంలో పూర్వకాలం నాటి పీర్లు ఏనాడో మట్టిలో కలిసిపోయాయి. బాబా ఆ మహమ్మదీయులని ఒకచోట త్రవ్వమని చెప్పగా వారికి ఆచోట మట్టిలో పీర్లు కనిపించాయి. అందుకు వారు ఆశ్చర్య చకితులయ్యారు. ఆ గుంటలోనుండి పీర్లను బయటకు తీసికొని రావటానికి ఎవరూ సాహసించలేకపోయారు. అప్పుడు బాబా స్వయంగా ఆ గుంటలోకి దిగి పీర్లను బయటకు

తీసికొనివచ్చి వారికిచ్చారు. కొంతకాలం వాటిని పుట్టపర్తిలోని పాతమందిరంలోనే భద్రపరచారు. ఒక మొహరం పండుగ సందర్భంలో బాబా ఆ పీర్లను మహమ్మదీయులకిచ్చి వాటిని చక్కగా పూజించుకొనే ఏర్పాటు చేశారు. బాబా ఎంతో దయతో వారికి చక్కని ఆధ్యాత్మిక పరిమళాలు వెదజల్లే మసీదు కట్టించి ఇచ్చారు. ఆ మసీదు కమిటీ మెంబర్లు ఏడుగురికి బాబా ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చి వారికి ఒకేసారి ఏడు లాకెట్లు సృష్టించి బహూకరించారు. వాటిపై అరబిక్ భాషలో అల్లా అని చెక్కబడి ఉంది.

ఒకసారి కొందరు మహమ్మదీయ యాత్రికులు బాబాను దర్శించటానికి వచ్చినప్పుడు బాబా వారికి మహమ్మద్ జీవిత విశేషాలు చెప్పి, “ఈరోజు కార్తీక సోమవారం, నా పుట్టినరోజునాడు మీరు వచ్చారన్నమాట, చాలా సంతోషం,” అని వారందరికీ నూతన వస్త్రాలు ప్రసాదించి, రానుపోను ఛార్జీలు ఇచ్చి, వారికి రిస్ట్రవాచీలు ఇచ్చి వారిని దివ్యప్రేమలో తలమునకలు చేశారు. ✽

భూదేవి ప్రార్థన - భగవానుని స్పందన

మంధా లక్ష్మణరావు

దేవేరి నీకేల దిగులు నేనుండగా
త్వరలోనే కష్టాలు తీరగలవు
అవతరించెద నేను అవనిలో దుష్ట
శిక్షణమును శిష్ట రక్షణమును సేయ
ఈ అవతారాన ఇసుమంతయును గూడ
దండన పద్ధతి ఉండబోదు
దుష్ట బుద్ధులు గల దురితులన్ దునుముచో
మనుజుడు మిగులడు మచ్చుకైన
కాన మానవులలో గూడు కట్టుకొనిన
రాక్షస గుణముల నన్నిటి కాలరాసి
మనిషిని మనీషిగా జేసి మనిషిలోని
మాధవత్వమ్ము జూపింతు మోదమలర

రామావతారపు వానరసేనయే
సద్భక్తి సేవించు సేవదళము
కృష్ణావతారపు గోగోప జనములే
పరవశులై గొల్చు భక్తకోటి
సత్య ధర్మ ప్రేమ శాంతి అహింసలే
అవనిలో నాయొక్క ఆయుధములు
హృదయమ్మునుండి సహృదయమ్ములకు నాడు
సరళమౌ ప్రచార సాధనమ్ము
భరతదేశాన గల ఆంధ్ర రాష్ట్రమందు
పరమ పావనమగు పుట్టపర్తిలో, న
భూత, నభవిష్యతి యగు రూపు దాల్చి
అవతరించెద నే సత్యసాయిగాను

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు 'మాతృదేవో భవ' అన్న
వేదవాక్కును ఎలా ఆచరణలో చూపించారో చూడండి.

పిల్లల చదువుకై బడి కట్టమనె తల్లి
విశ్వవిద్యాలయం వెలసెనిచట!
పల్లె ప్రజకు చిన్న ఆసుపత్రిని కోర
కట్టించె విశ్వ విఖ్యాతముగను
మంచి నీటికి తల్లి మంచి నూతిని కోర
పల్లెపల్లెకు నీరు పరుగులెత్తె
పుట్టపర్తిని వీడి పోరాడు అని కోర
స్థిరుడయ్యె పర్తిలో సత్యసాయి
తల్లి కిచ్చిన మాటను తప్పకుండ
చెప్పిన పనులెల్ల చక్కగా చేసి చూపి
ఎల్ల ప్రజలకు సాయి సందేశ మొసగె
తల్లి నెప్పుడు తలచుడు దైవమనుచు

మానవతా విలువల గురించి మాధవుని మార్గదర్శక
సూత్రాలు:

దేహాభిమానము తగ్గించుకొనవలె
దేశాభిమానంబు పెంచవలెను
ఆశల తగ్గించి ఆశయాలను పెంచి
సేవ నిస్వార్థమై చేయవలయు
కఠినత్వమును త్రుంచి కారుణ్యమును పెంచి
కమనీయ హృదయులై గడుపవలయు
ప్రతి ప్రాణియందును పరమేశ్వరుని జూచి
పరమ వినమ్రులై బరగవలయు
పైన తెల్పిన సాయి సుభాషితముల
వీనుల విందుగా విని వెడల తగడు
ఆచరణలోన బెట్టి ఆ హాయి నెల్ల
అనుభవింపుడు భగవద్భక్తులార!

భావప్రియులైన భగవాన్

వై. శ్రీరంగనాథరాజు

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పూర్వ విద్యార్థి

స్వామి ఎన్నో నిగూఢ సత్యాలను ఎంతో సున్నితంగా, అనుభవ పూర్వకంగా బోధిస్తూ వస్తారు. మా లెక్చరరుగారు ఒకసారి మాతో మాట్లాడుతూ, “In the court of man, you are judged by your actions but in the house of God, you are measured by your intentions” అని చెప్పారు. మానవులు తోటివారిని ఫలితాల ఆధారంగా గౌరవిస్తే, భగవంతుడు ఫలితాల వెనుక దాగిన భావాన్ని చూస్తాడు, అన్న అర్థం వచ్చే ఈ వాక్యం నన్నెంతో ప్రభావితం చేసింది. స్వామి తమ అపారమైన దయతో వారి సన్నిధిలో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను ప్రదర్శించే అవకాశాన్ని మాకు ప్రసాదించారు. ఆయా సందర్భాలలో స్వామి తాము భావప్రియులమేకానీ, బాహ్యప్రియులము కాదన్న సత్యాన్ని ఎంతో చక్కగా బోధించారు. మచ్చునకు మూడు సంఘటనలు.

స్వామి ఎదుట మేము ప్రదర్శించిన నాటికలు ఎన్నో సంఘటనల సమాహారంగా ఉండేవి. రామాయణ, మహాభారతాలలో బోధించిన పలు విషయాలను ఓసారి స్వామి ఎదుట ప్రదర్శిస్తున్నాము. ఆ కార్యక్రమంలో పరీక్షిస్తూహారాజునుగురించిన ఒక చిన్న సన్నివేశం ఉంది. తీవ్రమైన దాహంతో పరీక్షిస్తూహారాజు ధ్యానంలో మునిగిన ఋషి సమక్షానికి వచ్చి త్రాగునీటికై అడుగుతాడు. ఋషి స్పందించకపోవడంతో ప్రక్కనే ఉన్న చచ్చిన సర్పాన్ని తీసి కోపంతో ఆ ఋషి మెడలో వేసి వెళ్ళిపోతాడు. 45 నిమిషాల ఆ కార్యక్రమంలో ఈ సన్నివేశం ఒక్క నిమిషం మాత్రమే. అయితే, కార్యక్రమం ముగిసిన తరువాత పరీక్షిస్తూహారాజుగా నటించిన విద్యార్థిని స్వామి పిలిచి ఒక బంగారు ఉంగరం సృష్టించి అనుగ్రహించారు. ఆ విద్యార్థిని, అతనిని నటనను ఎంతో మెచ్చుకున్నారు. నాటికలో ఎంతో క్లిష్టమైన భావాలను ప్రదర్శించినవారు

లేకపోలేదు. కానీ, వారందరినీ కాదని స్వామి కేవలం ఒక నిమిషంపాటు నటించిన విద్యార్థిని అంతగా మెచ్చుకోవడం కొంత వింతగా తోచింది. సర్వజ్ఞులైన స్వామి మాలో కొందరికి కలిగిన ఈ భావాన్ని గమనించారు. కేవలం ఆ విద్యార్థికి తప్ప మరెవ్వరికీ తెలియని కారణాన్ని స్వామి చెబుతుంటే విని విస్తుపోయాం. “ఈ పిల్లవాడు స్వామిపై ఎంతో భక్తి గలవాడు. స్వామి దివ్య సమక్షంలో నటనలో సైతం అబద్ధం ఆడరాదని నిశ్చయించుకున్నాడు. అందుకే నీరు అర్థించేటప్పుడు ఆనాడు పరీక్షిత్తు వివిధంగా దాహంతో అలమటించాడో అదేవిధంగా తానుకూడా దాహంతో అలమటిస్తూ నీటిని అడగాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. గడచిన 24 గంటలపాటు చుక్క నీరైనా త్రాగలేదు” అంటూ ఆ విద్యార్థివైపు ప్రేమతో చూస్తూ, “ఇప్పుడైనా మంచి నీరు త్రాగి రమ్మ”ని సైగ చేస్తూ స్వామి నవ్వారు. ఆ నవ్వులో ఆనందించిన భగవంతుని హృదయం, పరితపించిన భక్తుని భావం, సిగ్గుతో తలవంచిన మా తర్కం కనిపించాయి.

ఒకసారి శ్రీకాకుళం జిల్లా భక్తులు నేను వ్రాసిన ‘సాయి భారతి’ అనే నాటికను ప్రదర్శించారు. అందులోని మేక్స్ ముల్లర్ పాత్ర వేసిన సోదరుడు చాలా గొప్ప విద్యావంతుడు. అయితే, చెప్పిన మాటను అంత సులువుగా వినే మనస్తత్వం కాదతనిది. ప్రాక్టీసు చేయించిన డైరెక్టరు గారు కూడా అతని ధోరణితో ఇబ్బంది పడ్డారు. కానీ, స్వామి ప్రసాదమంటూ సర్దుకుపోయారు. ఇక, స్వామి సమక్షంలో నాటిక జరుగుతోంది. ఓ సన్నివేశంలో తాను ప్రాక్టీసు చేసినదానికి భిన్నంగా ఆ సోదరుడు మోకాళ్ళపై వ్రాలి డైలాగు చెప్పనారంభించాడు. ఈ క్రొత్తరకం నటనను చూసి నాలో భయం, కోపం మొదలయ్యాయి. నాటిక చెడిపోతుందేమోనని నా ఆందోళన. కానీ, ఎవరూ

ఊహించని విధంగా ఆ దృశ్యం చూసి స్వామి చలించిపోయారు. ఎంతో ఉద్వేగంగా స్వామి ఆ సోదరుడిని తనదగ్గరకు పిలిచి బంగారు గొలుసును సృష్టించి ప్రసాదించారు. ప్రేమతో అతని మోకాళ్ళవైపు చూస్తూ ఆశీర్వాదించారు. దీని వెనుక ఏదో ఒక కారణం తప్పక ఉండి ఉంటుందని పసిగట్టి, జవాబు చెప్పవలసిందిగా స్వామిని మనస్సులో ప్రార్థించాను.

స్వామి విద్యార్థినని ఆ సోదరుడికి నేనంటే ఎంతో అభిమానం. సాయంత్రం నేను ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు నాదగ్గరకు వచ్చి నన్ను గట్టిగా హత్తుకున్నాడు. బిగ్గరగా ఏడుస్తూ స్వామి ఉద్వేగ భరిత స్పందన వెనుక దాగిన కారణం వివరించాడు. ఈ సోదరుడు మొదట అంత గొప్పగా నటించేవాడు కాదు. అయితే, ప్రతి వారం నాటిక ప్రాక్టీసు ముగిసినతర్వాత నేను వారితో మాట్లాడుతూ స్వామి విషయాలను చెప్పేవాడిని. స్వామి భావప్రియులని, స్వామిని ప్రార్థనతో, ప్రేమతో తప్ప మరీ దేనితోనూ మెప్పించలేమని నేను అన్న మాటలు అతనిని బాగా ప్రభావితం చేశాయి. 90 రోజులపాటు ఎవరికీ తెలియకుండా మోకాళ్ళపై పొద్దున్న, సాయంత్రం సాయమందిరం చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేస్తూ వచ్చాడు. ప్రతి దినం ప్రదక్షిణతో అతని మోకాళ్ళు తీవ్రంగా దెబ్బతిన్నాయి. అయినా లెక్కచేయలేదు, తన సాధన ఆపలేదు. స్వామి ఆ సోదరుని కళ్ళలోకి ప్రేమతో చూస్తూ, మోకాళ్ళను స్పృశిస్తూ, “చాలా సంతోషం. నీ ప్రార్థన అందింది” అని అన్నారని అతడు చెబుతుంటే నిశ్చేష్టుడనయ్యాను.

2008వ సంవత్సరంలో ఆదిలాబాదు భక్తులు సాయికుల్యంత హాలులో ‘సాయి వైభవం’ అనే నాటికను ప్రదర్శించారు. స్వామి ఆ నాటికను చూసి ఎంతో సంతోషించారు. నాటిక ముగిసిన తరువాత ప్రత్యేకంగా మైకును తెప్పించుకొని ఆ నాటికను, ఆదిలాబాదు పిల్లల నటనను కొనియాడారు. ఆ నాటిక నేను వ్రాయటం కేవలం స్వామి అనుగ్రహమే. అయితే, స్వామి

మెచ్చుకుంటూ పలికిన ఎన్నో మాటలలో, “నేను మా పుట్టపర్తిలో ఇలాంటి నాటికను ఇప్పటివరకు చూడలేదు” అన్న వాక్యాన్ని నేను ఏనాటికీ మరచిపోలేను. ఈ వాక్యం ఎంత సంతోషాన్నిచ్చిందో అన్ని సందేహాలను కూడా మనస్సులో రేకెత్తించింది. అంతకుముందు స్వామి విద్యార్థులంగా మేము ఆ నాటిక కంటే గొప్పగా మాటలు, పాటలు, సన్నివేశాలు కూర్చిన నాటికలను ప్రదర్శించాము. మరీ స్వామి ఎందుకు ఆవిధంగా అన్నట్లు అని తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాను.

వెంటనే స్వామి నన్ను చూస్తూ చిరునవ్వు నవ్వారు. ఆ నవ్వుతో ఓ జవాబు తళుక్కుమంది. నాటికలో దాదాపు 150మంది ఆదిలాబాదు యువకులు, బాలవికాస్ విద్యార్థులు పాల్గొన్నారు. వీరందరూ 60 రోజులపాటు ఎండలను సైతం లెక్కచేయక సాయమందిరం చుట్టూ నిత్యం 108 సార్లు ప్రదక్షిణ చేస్తూ వచ్చారు. మూడు సంవత్సరాల పాప మొదలు మోకాలి చిప్పలు అరిగిపోయిన పెద్దలు సైతం చేసిన ఈ ప్రార్థన స్వామిని కరిగించిందని అర్థమైంది, స్వామి చేతులమీదుగా 150 మంది వస్త్రాలను అందుకోవడానికి కారణమైందని తెలిసి వచ్చింది. కానీ, నా

మరో ప్రశ్నకు మాత్రం జవాబు చిక్కలేదు. సాధారణంగా అన్ని సందర్భాలలో ‘మన పుట్టపర్తి’ అని పలికే స్వామి ఈసారి మాత్రం ‘మా పుట్టపర్తి’ అని ఎందుకు అన్నట్టు?

కొద్ది రోజులు గడిచాయి. పూర్వపు విద్యార్థులకు కేటాయించిన స్థలంలో మేము దర్శనానికి కూర్చున్నాము. మాదగ్గరకు వచ్చిన స్వామి నా ముందు ఆగి, ముందుకు చూస్తూ, “మా ఆదిలాబాదు, మా పుట్టపర్తి” అని మెల్లగా పలుకుతూ వెళ్లిపోయారు. అప్పుడు తెలిసొచ్చింది అసలు కారణం. స్వామి చెబుతుంటారు, భగవంతుడు కేవలం మన మనోభావాల రియాక్షన్, రిఫ్లెక్షన్, రీసాండ్ అని.

అనాడు నాటికలో భక్తులందరూ నా సూచన మేరకు, “మా ఆదిలాబాదుకు రండి స్వామీ” అని వేడుకున్నారు. ఈ లోకమంతా స్వామిదేనని మా అందరికీ గుర్తు చేస్తూ, ఈ సంకుచిత భావాలనుండి మేము బయటపడాలనే ఉద్దేశ్యంతో స్వామి, ‘మా పుట్టపర్తి’ అంటూ సున్నితంగా మందలించారు. మా తప్పిదానికి బాధపడాలో, లేక తప్పులు చేసినా ప్రేమతో సవరించే బంగారు తండ్రి మా వెనుక ఉన్నాడని గర్వపడాలో తెలియక మనస్సులో స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెల్పుకుంటుంటే నా కన్నులనుండి జలజలా ఆనందబాష్పాలు రాలాయి.

కల నిజమైన వేళ

జి.కె. సత్యనారాయణరావు

1978లో ఒక రాత్రి స్వప్నంలో స్వామి కనిపించి, “నీకు నేను ఉపనయనం చేస్తా” అన్నారు.

ఇదేమిటి? ఇలా మాట్లాడుతున్నారు. నాకెప్పుడో ఉపనయనమయింది గదా! అనుకుంటూ ఉండబట్టలేక, “స్వామీ! నాకు మా నాన్నగారు చాలకాలం క్రిందటే ఉపనయనం చేశారు. మరి మీరెలా చేస్తారు?” అని గట్టిగా అడిగాను.

అందుకు స్వామి నవ్వి, “నీకు తెలియదు. నేను చేస్తాన”ని పలుకుతూ ముందుకు కదలిపోయారు.

ఆ రోజునుండి నా మనసులో విచికిత్స మొదలయింది. స్వామి కనిపించిన కల కల్ల కాదు కదా! ఇదెలా జరుగుతుందో, ఎప్పుడు చేస్తారో అనుకునేవాడిని.

అది 1980వ సం॥ శ్రావణ మాసం. పౌర్ణమి తిథినాడు ఉపాకర్మ వచ్చింది. కాలేజీ పిల్లలందరూ యజ్ఞోపవీతాలు చేతబట్టి స్వామి దివ్యస్పర్శతో పవిత్రం చేయించుకొని ధరించాలని వెళ్తున్నారు. ఇది నాకు తెలిసింది.

వెంటనే అంగడికి వెళ్లి యజ్ఞోపవీతం కొని చేతిలో పట్టుకొని దర్శనానికి వెళ్ళాను. స్వామి వరండాలో కొంతమంది యజ్ఞోపవీతాలను పవిత్రీకరించి, మగవాళ్ళ వైపు రావడానికి గట్టు దిగారు.

నేను ఎదురుగా నున్న గేటు దగ్గర వాలంటీర్ ప్రక్కన నిలబడియున్నాను. సరాసరి నా దగ్గరికి వచ్చారు. కనుబొమలు ఎగురవేశారు. నేను అంజలి పట్టి యజ్ఞోపవీతాన్ని చూపించాను.

“మంత్రం వచ్చా?” అన్నారు.

“వచ్చు స్వామీ!” అన్నాను.

“అయితే చెప్పు?” అన్నారు.

గడ గడ గాయత్రీ మంత్రాన్ని చెప్పాను.

“మరల చెప్పు” అన్నారు.

అంతే వేగంగా మరల చదివాను.

“అలా కాదు. తప్పు చెబుతున్నావు. ఇలా చెప్పాలి” అంటూ,

“.....తత్ సవితూర్ వరేణ్యం

భర్గో దేవస్య ధీమహి

ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ ”

అంటూ నొక్కి, నొక్కి సరియైన వ్యవధానంతో చక్కగా, స్పష్టంగా, చిన్న పిల్లలకు నేర్పుతున్నట్లుగా చెప్పి నవ్వి ఆశీర్వాదించి ముందుకు కదలిపోయారు.

కల నిజమయింది. గాయత్రీ ఉపదేశమే ఉపనయనమని తెలిసింది.

‘త్వమేవ శరణం మమ’

జంధ్యాల ఆశారాణి

“మాత, పితా, గురు, దైవం మరి అంతయు నీవే”నని నిరంతరం ప్రార్థిస్తున్న భక్తులను ఎల్లవేళలా కంటికి రెప్పలా కాపాడుతున్న ప్రత్యక్ష దైవం స్వామి. గోకాక్ గారు చెప్పినట్లు, మన జీవిత సాఫల్యమునకు మార్గము స్వామికి సంపూర్ణంగా శరణాగతులం కావడమే. మనలోనున్న అహంకార మమకారాల్ని పాలద్రోలి ప్రపంచంలోని ప్రతీది భగవంతుడేనని భావించడమే శరణాగతి. అహంకార జీవితాన్ని భగవత్ కేంద్ర జీవితంగా మలచుకోవడమే శరణాగతి. స్వామికి శరణాగతులం కావడం అంటే స్వామికోసం జీవించడం, సత్కర్మలు ఆచరించడమే. “సర్వకర్మ భగవత్ ప్రీత్యర్థం” అన్నది మనకు స్వామి ప్రసాదించిన గొప్ప సందేశం. శరణాగతితో మాయను జయించవచ్చు. “ప్రేమ ఫలమే శరణాగతి. ప్రేమ విశ్వాసంతో పెరుగుతుంది. విశ్వాసం మొగ్గ, ప్రేమ పుష్పం, శరణాగతి ఫలం” అని స్వామి ప్రబోధించారు.

స్వామి మహాభినిష్క్రమణం తరువాత కూడా స్వామి మనతోనే ఉన్నారన్నది అనుభవ, అనుభూతిపూర్వక సత్యము. దూరప్రాంతాలనుండి విచ్చేసి అమెరికాలో ఉంటున్న భక్తులకు తోడునీడగా ఉండి స్వామి కంటికి రెప్పవలె కాపాడుతున్న ప్రత్యక్ష సంఘటనలు కోకొల్లలు.

ప్రత్యక్ష పరమాత్మ స్వప్న దర్శనాలతో నిరంతరం నావెంట ఉండి నన్ను కాపాడుతూ నడిపిస్తున్నారనడానికి నిదర్శనంగా కొన్ని అనుభవాల్ని మీతో పంచుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాను.

నేను గుంటూరులో బిఎస్సీ ఫైనల్ ఇయర్ చదువుతున్న రోజులవి. యూనివర్సిటీ పరీక్షల్లో లెక్కల పరీక్ష పేపరులో మూడొంతులు చేస్తే మొత్తం మార్కులు వస్తాయి. నాకు లెక్కలంటే ప్రాణం. అన్నీ పూర్తి చేశాను. కానీ, హడావుడిలో ఏ ప్రశ్నకీ నెంబరు వేయలేదు. చివరలో చూసుకున్నాను. అప్పటికే కాలాతీతమైంది. ఇంటికి వచ్చి

నాన్నగారికి చెబితే పేపర్లు దిద్దేవారు సమాధానాలు చూసి, నెంబర్లు వేసి మార్కులు వేయడం అసంభవం అంటూ, కొడైకెనాల్ లో ఉన్న స్వామికి టెలిగ్రామ్ ఇవ్వమన్నారు. అనుగ్రహించమని ప్రార్థిస్తూ స్వామికి టెలిగ్రామ్ ఇచ్చాను. కొడైకెనాల్ లో సాయంత్రం స్వామి అనుగ్రహ భాషణం అనంతరం వచ్చిన నా టెలిగ్రామ్ ను చూసి శ్రీ అనిల్ కుమార్ గారితో, “గుంటూరునుండి ఆశారాణి లెక్కల పేపర్లో కష్టాన్ని వివరించింది” అంటూ, “ఏమీ ఫరవాలేదు, అంతా స్వామి చూసుకుంటారు” అన్నారు. ఈవిషయాన్ని అనిల్ కుమార్ గారు తరువాత గుంటూరు సాయిసుధ మందిరంలో ప్రకటించారు. తర్వాత ఫలితాలు వచ్చాయి. లెక్కల్లో 98 శాతం మార్కులు వచ్చి ప్రథమ స్థానం పొందగలిగాను.

నేను విశాఖపట్టణంలో ఆంధ్రా యూనివర్సిటీలో చదువుతున్న రోజుల్లో హాస్టల్ లో మా గదిలో స్వామి ఫోటో నుండి విభూతి ధార వర్షించింది. ఆ రాత్రి స్వామి నాకు కలలో కనపడి, “మీ నాన్నచేత నేను మాట్లాడిస్తాను” అన్నారు. తరువాత మా నాన్నగారిని కంచిపట్టు వస్త్రంతో సత్కరించి, వెండి గ్లాసు బహూకరిస్తున్నట్లుగా కనిపించింది. నేను కలగురించి చెపితే మా నాన్నగారు నవ్వేశారు. కానీ, కొద్ది రోజులలో పర్తిలో పూర్ణచంద్రలో స్వామి త్రిభువనేశ్వరునిగా శ్రీ సత్యసాయి త్రిభువన విజయం సాహిత్య కార్యక్రమం నాన్నగారు నిర్వహించారు. ఆ సందర్భంగా స్వామి నాన్నగారిని కంచి పట్టువస్త్రంతో సత్కరించి వెండి గ్లాసు బహూకరించారు. ‘కల నిజమైంది’ అని అందరం పరవశించాం.

తరువాత 1996లో వివాహమై భర్తతో అమెరికా వెళ్ళిపోయాను. అక్కడ చికాగో నగరంలో సాయికేంద్రంలో భజనలో, సేవలోనూ మేము చురుగ్గా పాల్గొంటున్నాం. అనేక కష్టాలు, సష్టాలు, ఆపదలు ఎదురైనా స్వామి నిరంతరం మా వెంట ఉండి స్వప్న దర్శనాలతో, ప్రత్యక్ష నిదర్శనాలతో విశ్వాసం సడలకుండా ధైర్యం ఇస్తున్నారు. స్వామి దివ్య ప్రబోధాలతో ప్రభావితమై, స్వామి చెప్పినట్లు ఆచరించడమే మన కర్తవ్యంగా భావిస్తున్నాను. స్వామి నిరంతరం మనతోనే ఉన్నారు. ఇదే అందరి అనుభవాల, అనుభూతుల సారం.

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 14వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

అవతార పురుషుల మహిమలు

చింఛోళీ రాజావారు (హైదరాబాదు) షిరిడీ సాయిబాబావారి భక్తులలో ముఖ్యులు. ప్రతి సంవత్సరం సతీసమేతంగా షిరిడీలో ఉండి వచ్చేవారు. షిరిడీ సాయిబాబావారు హైదరాబాదు వచ్చి చింఛోళీ రాజదంపతుల ఆతిథ్య, ఆరాధనలు పొందేవారనీ, రాజావారితో సాయంత్రం షికారుగా టాంగాలో వెళ్ళేవారనీ, వారు 1917లో వచ్చినప్పుడు రాజావారి దంపతులకు రాతి ఆంజనేయ విగ్రహం ప్రసాదించేరని, వారితో వీరి అనుభవములు, సంభాషణలు రాణీగారయిన లక్ష్మీ బాయమ్మగారు వివరించారు. వారి సంస్థానములో ఉన్న వృద్ధ నౌకర్లుకూడా షిరిడీ బాబావారు వచ్చినప్పుడు రాజావారితో టాంగాలో వెళ్ళేవారనీ, ఆంజనేయ విగ్రహం, షిరిడీ బాబావారి చిత్రపటం ప్రసాదించారని ధ్రువీకరించారు.

30 సంవత్సరముల తరువాత శ్రీ సత్యసాయి బాబావారు రాణీవారి ప్రార్థన మన్నించి ఒక పర్యాయము చింఛోళీ వెళ్ళినప్పుడు, తాము షిరిడీ సాయి అవతారంలో చింఛోళీ వచ్చినప్పటి విశేషములన్నిటినీ కళ్ళకు కట్టినట్లు వర్ణించిన తర్వాత ఆమె షిర్డీ సాయి పర్తిసాయియొక్క పూర్వావతారమేనన్న దృఢ విశ్వాసముతో జీవితాంతము సత్యసాయిబాబావారిని ఆరాధిస్తూ వచ్చింది.

షిరిడీ సాయిబాబావారు హైదరాబాదు చింఛోళీ రాజదంపతుల ఆహ్వానముపై హైదరాబాదు వచ్చారన్నది చారిత్రాత్మక సత్యం. అయితే, మహారాష్ట్ర భక్తులు రచించిన షిరిడీ సాయి సచ్చరిత్రలో వారు హైదరాబాదు వచ్చిన ఉదంతం లేదు. వారసలు షిరిడీ వదలిపెట్టి వెళ్ళలేదని ఆ

గ్రంథములో ఉన్నది. ఇది విచిత్రమైన విషయం. దీనికి సమాధానం ఒకటే. మహిమాన్వితమైన షిరిడీ సాయి రెండు రూపములు ధరించి ఒకే సమయంలో షిరిడీలోనూ హైదరాబాదులోనూ ఉండియుండవచ్చును. అవతార పురుషులకు ఇది అసాధ్యము కాదనీ, సత్యసాయి బాబావారు అనేక పర్యాయములు వందలు వేల మైళ్ళ దూరములలో ఉన్న వేరువేరు ప్రదేశములలో ఒకే కాలములో ప్రత్యక్షముగా భక్తులతో ఉన్న సంఘటనల ద్వారా నిరూపించారు.

భక్త వాత్సల్యం

శ్రీ దూపాటి తిరుమలాచార్యులుగారు సుప్రసిద్ధ సంస్కృత, ఆంధ్ర, ఆంగ్ల భాషా ప్రవీణులు, వెంకటగిరి ఆస్థాన పండితులు, 1940 నుండి శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి పరమ భక్తులు, ఆంగ్లంలో శ్రీ కస్తూరిగారు రచించిన సత్యం శివం సుందరం (బాబావారి దివ్యచరిత్రను) తెలుగు భాషలోకి తర్జుమా చేసిన విద్యాధికులు. వారి మాటలలో వారి అనుభవమును ఈ క్రింద పొందుపరుస్తున్నాను;

“నా నాల్గవ పుత్రిక చాలాకాలంగా తీవ్రమైన కడుపు నొప్పితో బాధపడుతుండగా వైద్యులు శస్త్రచికిత్స తప్ప గత్యంతరం లేదని చెప్పారు. అంత ఈ దాసానుదాసుడు సత్యసాయి భగవానునికి ఈ విషయము విన్నవించగా, శస్త్ర చికిత్స వద్దని ఒక రక్షని సృష్టించి ఇచ్చారు. పిమ్మట ఆమె భర్తతో హైదరాబాదు వెళ్ళినది. ఒకనాడు ఆమె బాధ తీవ్రమైంది. నా రెండవ కుమార్తె ఆ సమయంలో ఆమెకు సహాయంగా అక్కడ ఉండింది. పగలు 11 గంటలకు ససత్ నగర్‌లో ఉన్న ఆ ఇంటికి కారులో వచ్చి బాబావారు నిద్రిస్తున్న నా కుమార్తెను హస్తముతో స్పృశించి, “భయం

లేదు. త్వరలోనే బాధ నివారణ అవుతుంది” అని ధైర్యం చెప్పి వెంటనే గడప దాటి వెళ్ళిపోతూ ఉండగా, ఇంటికి వచ్చిన స్వామికి ఎట్టి సత్కారమూ చేయలేదే అని వాపోతూ బయటికి వెళ్ళి చూడగా, అప్పటికే కారు అదృశ్యమైంది. త్వరలోనే ఆమె వ్యాధి తగ్గిపోయింది. ఈ సంఘటన తెలిసి స్వామికి కృతజ్ఞతాభివందనములు అందించమని శ్రీ కస్తూరిగారికి వ్రాయగా, స్వామి పుట్టపర్తిలోనే ఉన్నారనీ, ఆ సమయంలో హైదరాబాదులో లేరనీ, ఇది కేవలం వారి మహిమా విశేషమనీ వారు వ్రాశారు. భక్తుల యెడల వారి అపార కృపకు ఇది నిదర్శనం.

అభేద నిదర్శనం

ఢిల్లీలో ఒక తమిళ దేశస్థుడు పిల్లలకు సంగీతం నేర్పుతూ, చిన్నచిన్న కచేరీలు చేస్తూ జీవించేవాడు. అతడు షిరిడీ బాబా భక్తుడు. ఒకనాడు సైకిల్ త్రొక్కుతూ వెళుతుండగా, అంతగ్రీతం అతడు సత్యసాయిబాబాయే షిరిడీ బాబా అని అక్కడ విన్న గాథలను గుర్తు చేసుకుంటూ, ఎవర్ని ఆశ్రయిస్తే తన ఆర్థిక పరిస్థితులు మెరుగువుతాయా అని ఆలోచిస్తున్నాడు. “ఈనాటికి పని పూర్తయిపోయిందా?” అని పలుకరిస్తూ ఒక ముదుసలి, తన తొక్కుతున్న సైకిల్ వేగం పెంచి అతణ్ణి కలుసుకున్నాడు. “ఆ అయింది, ఇంటికి పోతున్నాను” అని జవాబిచ్చాడు. అతడు స్ఫురద్రూపి, గంభీరమైన కంఠంతో జీవితంలో ఎదురయ్యే కష్టసుఖాలనుగురించి మాట్లాడుతున్నాడు. త్రోవలో ఉన్న మసీదు గోడకు సైకిలు ఆనించి, విశ్రాంతికోసం అక్కడ నీడలో ఆగేరు. ఆ ముదుసలి ఇతని ప్రక్కన కూర్చుని కొంతసేపు వేదాంత విషయాలు మాట్లాడుతూ వచ్చాడు. ప్రసంగ సందర్భంలో షిరిడీ సాయి, పర్తిసాయిల గురించి ఇతను తన సందేహం వెలిబుచ్చగా ఆ వృద్ధుడు రెండు అరచేతులూ అతనివైపు జాపి, “ఇటు చూడు, నీ సందేహం తీరుతుంది” అన్నాడు. ఆశ్చర్యం! ఒక చేతిలో షిరిడీ బాబా వర్ణచిత్రం, మరొక చేతిలో పర్తి బాబా వర్ణచిత్రం సజీవంగా కనబడ్డాయి.

అతని ముఖంలో తేజస్సు ఉట్టిపడుతుండగా చిరునవ్వు నవ్వుతున్నాడు. సత్యసాయిబాబాను గురించి అతని సందేహం తీరిపోయింది. ఆ వృద్ధుని మాటలు

జ్ఞానదాయకంగా ఉన్నాయి. ఎవరో యోగి అయి ఉంటాడని అనుకున్నాడు. తిరిగి సైకిళ్ళు తీసుకుని కొంత దూరం తొక్కుకుంటూ వెళ్ళేక, “నీ త్రోవను నీవు వెళ్ళు, నేనిటు వెళతాను. సులభముగా లభ్యమైన సదవకాశమును విడిచిపెట్టుకోకు. నీకు శుభం కలుగుతుంది” అని చెప్పి సైకిలు త్రొక్కుకుంటూ ఆ ముదుసలి అదృశ్యమయ్యాడు.

షిరిడీ ఖర్జూర ప్రసాదం

మైసూరులోని మిషన్ హాస్పిటల్లో ఆపరేషన్ చేయించుకోవడానికి ఒక షిరిడీ సాయి భక్తురాలు బెంగళూరు సిటీ రైల్వే స్టేషన్లో మైసూరు పోవు రైలుకోసం ఒక బెంచిమీద కూర్చుని ఉంది. ఇంతలోనే ఒక పొడవైన ముదుసలి తలపాగా, ఒక చేతిలో గుడ్డల సంచీ, మరొక చేతిలో కర్ర తీసికొని అదే బెంచిమీద కూర్చుని, ఆమెని పలకరించి, కబుర్లలోకి దింపి సంగతి గ్రహించినట్లు నటించి, “అమ్మా! ఈరోజుల్లో చీటికి మాటికి ఆపరేషన్లు చెయ్యడం డాక్టర్లకు పరిపాటి అయింది. నేను షిరిడీ యాత్ర చేసి వస్తున్నాను. ఇదిగో, ఈ పొట్లంలో బాబాకు నైవేద్యం పెట్టిన ఖర్జూర పండ్లు ఉన్నాయి. ఇవి తిను. నీకు ఆపరేషన్ అక్కర్లేదు. నా మాట నమ్ము” అని పొట్లం ఇచ్చాడు. ఆ ముదుసలి మంచితనం చూడగానే ఆమెకు భక్తి, నమ్మకం కలిగేయి. అతడు లేచి వెళుతూ, “అమ్మా! పుట్టపర్తిలో నాకొక ఆశ్రమం ఉంది. ఎవరోచ్చినా చివరకు షిరిడీకి పంపుతాను” అని చెప్పాడు. ఆమె ప్రయాణం మానుకుంది. ఖర్జూర పండ్లు తినేటప్పటికి ఆమె ఆరోగ్యం కోలుకుంది. ఆ తర్వాత ఆమె పుట్టపర్తికి వెళ్ళి స్వామిని దర్శించి ఆశీస్సులు పొందింది.

అదీ నా ఫోటోయే!

1945లో ఒక షిరిడీ సాయి భక్తురాలు, తన కుమారునకు తీవ్రమైన జబ్బు చెయ్యగా ఆ బాలుని మద్రాసులో షిరిడీ సాయి పటమునకెదురుగా పరుండబెట్టి ‘నీవే దిక్కు’ అని ప్రార్థించింది. ఆ పిల్లవానికి సాయికృపవల్ల ఆరోగ్యం బాగుపడింది. 15 సం॥ల తర్వాత ఆ బాలుని తీసుకుని పుట్టపర్తికి వచ్చింది. ఆమెవద్దకు వచ్చిన బాబావారు, “వీనినే కదా మద్రాసులో నా పటంముందు పరుండబెట్టి ప్రార్థించావు!” అని ఆమెను పలకరించారు.

అనాటి ఆ బాలుడు దృఢకాయుడై ఆరోగ్యంగా ఉన్నాడు. అప్పుడు తల్లి కొడుకులు స్వామి ఆశీస్సులు పొందారు.

షిరిడీ సాయి రూప దర్శనం

మద్రాసులో ఉన్నప్పుడు స్వామి ఒకనాడు స్నానపు గదిలోనికి వెళ్లి అరగంటయినా రాకపోవడం, లోపలినుండి ఏవిధమైన చప్పుడూ వినబడక భక్తులు ఆందోళన చెందగా సాహసించి ఒక భక్తుడు స్నానపు గది సందులోగుండా చూడగా స్వామి లోపల పడిపోయి ఉన్నారు. ఎట్లో తలుపు తెరిచి చూడగా వారు ట్రాన్సులో ఉన్నారు. వారి కాలి బొటన వ్రేలినుండి విశేషంగా విభూతి వస్తూ ఉండినది. స్వామి మరాఠీ భాషలో మాట్లాడుతూ, హిందీలో ఒక భజన పాట పాడుతున్నారు. తరువాత కొన్ని నిమిషములలో స్థూల శరీరములో ప్రవేశించి ఈవిధముగా చెప్పారు:

“నా భక్తుడు నన్నే స్మరిస్తూ ప్రాణములు విడిచే సమయంలో నేను అతని ప్రక్కనే ఉండి షిరిడీ సాయి రూపంలో దర్శనమిచ్చి ఊదినివ్వగా అతడు సంతోషముగా మ్రింగి అనాయాసముగా ప్రాణములు విడిచాడు.”

సర్వభూత హృదయవాసి

భగవాన్ అనేక పర్యాయములు సభాముఖంగానూ, భక్తులకు ఇంటర్వ్యూలు ఇచ్చినప్పుడు చెప్పారు, “మీరు ఏ దేవతారూపమును ఆరాధించినా, ఎక్కడున్నా, ఏమి చేసినా, ఏమి అనుకుంటున్నా మీ భావములు, చేతలు నాకు తెలియనివి కావు. సర్వభూత హృదయములు పరిపాలించువాడను నేనే. మీరు మరచిపోయిన అనుభవములనుకూడ నేను జ్ఞాపకము చేయుదును,” అని.

ఒక భక్తుడు పుట్టపర్తికి వచ్చినప్పుడు భగవాన్ తన ఇంట్లో జరిగే భజనలగురించి చెపుతుండగా, “మీ ఇంట్లో భజనలు విని నా చెవులు చిల్లులు పడిపోతున్నాయి. మీ ప్రక్క ఇంటి అతను వచ్చి కర్ణ కఠోరముగా అపశ్రుతిలో పాడుటలేదా!” అనగా ఆ భక్తుడు అత్యంత ఆశ్చర్యముతో తల దించుకొన్నాడు.

ఒకప్పుడు ఒక పోలీస్ ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్ సాధారణ దుస్తులలో తన స్నేహితునితో స్వామి ఇంటర్వ్యూకి ఎన్నుకున్నవారి క్యూలో ఉన్నాడు. అతను స్నేహితునితో,

“నేనెవరినో, నా జీవితంలోని కొన్ని రహస్యములను చెప్పగలిగితే మీ బాబాకు పాదాక్రాంతుడనౌతాను” అన్నాడు. ఆయన ఇంటర్వ్యూ అయిన తరువాత తన స్నేహితునివద్దకు వచ్చి, “అబ్బా, ఎవరు వెళ్లినా సరే, వాళ్ళ జీవిత చరిత్ర బాబాకు ‘ఎ టు జెడ్’ తెలియును. దాసోహం” అన్నాడట.

భక్తులు తాము ఎవరికోసమో కొన్న వస్తువును, కారణాంతరమున స్వామికి సమర్పించిన, అది ఫలమైనా పుష్పగుచ్ఛమైనా, ఫూలహారమైనా సరే, “దీనిని నీవు ఫలానా వ్యక్తికొరకు కొన్నావు కనుక వారికే ఇయ్యి” అని చల్లగా తిరస్కరించేవారు.

మరొక భక్తునితో, “మీరు యాత్రకు పోతున్నారు కదా! నలుగురు వెడుతున్నా మూడూ టిక్కెట్లు చాలు. నేను అదృశ్యంగా మీతో ఉంటాను. కనుక, నాకు టిక్కెట్టు అక్కర్లేదు” అన్నారు.

కోర్టులో సరియైన తీర్పు

కాశ్మీరులో ఒక విమానం ఫైలట్ భక్తునిపై మిలిటరీ కోర్టులో ద్రవ్యాపహరణ కేసు విచారణకు వచ్చింది. అతడు నేరస్థుడు కాకపోయినా ప్రబలమైన సాక్ష్యములు అతనికి విరుద్ధముగా ఉన్నవి. తనకు శిక్ష పడుతుందనీ, ఆ అవమానం భరించటంకంటే మరణమే మేలనుకుని ఆత్మహత్య చేసుకోవడానికి, తనను ఆ మిలిటరీ పోలీసులు వచ్చి తీసికొనివెళ్లే ముందర ఒక చిన్న గిన్నెలో విషం కలుపుకుని త్రాగబోతుండగా అతని చేతిలోంచి ఆ గిన్నె లాగి పారవేయబడింది. స్వామి ఆనాడు ఉదయంనుండి సాయంత్రం వరకు పుట్టపర్తిలో ట్రాన్సులో ఉన్నారు. ఆశ్చర్యంగా ఆరోజు కోర్టులో ఒక సూక్ష్మమైన ‘లా’ పాయింట్ ఆధారంగా అతనిని నిర్దోషిగా తీర్పు చెప్పారు.

ట్రావెలర్స్ చెక్స్ పర్స్

పారిస్ లో ఉన్న జివిజి దంపతులు స్వామి భక్తులు. వారు లండన్ లో ఎలిజబెత్ రాణి పట్టాభిషేకానికి వెళ్ళటానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేసుకున్నారు. రేపు సాయంత్రం బయల్దేరతారనగా అవసరమైన కొన్ని వస్తువులు కొనటానికి తీసుకున్న ట్రావెలర్స్ చెక్స్ కట్ట ఎక్కడో

పోగొట్టుకున్నట్లు గ్రహించారు. తమ సూట్‌కేసులన్నీ తలక్రిందులు చేసి వెతికారు. పోగొట్టుకున్నట్లు నిర్ధారణ చేసుకుని రాత్రి దుఃఖిస్తూ తమ ఇష్టదైవమైన స్వామిని ‘నీవే శరణ్యం’ అని ప్రార్థించారు. ఉదయం తమ ప్రయాణం కేన్సిల్ చేసుకోగోరి సూట్‌కేస్ తెరువగా ట్రావెలర్స్ చెక్స్ ఉన్న సంచీ పైన ఎదురుగా ఉంది. ఆనందాశ్రవులతో స్వామికి కృతజ్ఞతాంజలి సమర్పించారు.

బాల్య స్నేహితులకు రక్షణ

బాబావారి బాల్య స్నేహితులిద్దరు ఈశాన్య సరిహద్దులలో సైనికులుగా ఉండగా, పెట్రోల్ ట్యాంకు అంటుకుని వేగమైన గాలులతో చుట్టూ ఉన్న టెంట్‌లు అంటుకొని ఎటూ తప్పించుకోలేని పరిస్థితిలో వారిద్దరూ తమని రక్షించమని స్వామిని ప్రార్థించారు. పుట్టపర్తిలో ఆ సమయంలో స్వామి ట్రాన్స్‌లోకి వెళ్ళారు. తామిద్దరూ ఉన్న టెంటును మంటలు చుట్టుముట్టనందువలన ప్రాణాలతో బయటపడ్డారు. స్వామి స్థూల శరీరమున ప్రవేశించి చుట్టూ ఉన్న భక్తులకు ఈ విషయం చెప్పారు. ఒక సంవత్సరం తరువాత వారిద్దరూ వచ్చి స్వామిని దర్శించిన సందర్భంలో ఆ ప్రమాద సంఘటనగురించి స్వామే వర్ణించగా, వారిరువురూ కృతజ్ఞతాభివందనాలు సమర్పించారు.

పాండురంగ రూప దర్శనం

1959లో ఒక భక్త కుటుంబమువారు షిరిడీ యాత్ర చేసి పండరీపురం వెళ్లదలిచారు. ఆ సమయంలో వర్షములధికంగా ఉండటంచేత తాత్కాలికంగా రైళ్ళు నిలిచిపోయాయి. దగ్గరలో ఉన్న సత్యసాయిబాబావారిని దర్శించారు. వారు తిరుగు ప్రయాణమునకు సిద్ధపడుతూ ఉండగా స్వామి ఆ కుటుంబ పెద్దలయిన వృద్ధ దంపతుల ఎదుట నిలిచి, “పాపం, పండరీపురం పోలేనందుకు దిగులుపడుతున్నారు. మీకు పాండురంగని దర్శించ వలెనని ఉన్నదా? అయితే, ఇటు చూడండి” అంటూ పాండురంగని రూపంలో దర్శనమనుగ్రహించారు.

శ్రీమహా గణపతి దర్శనం

రమణ మహర్షి ముఖ్య శిష్యులైన అమృతానందస్వామి పుట్టపర్తికి వచ్చినప్పుడు ‘అమృతం’ అని స్వామి పిలిచారు.

ఆ పేరుతో వారిని ఒక్క రమణ మహర్షియే పిలిచేవారు. అది వారికొక ఆశ్చర్యకరమైన మధురానుభూతి. అప్పుడు వారి వయస్సు 85 సంవత్సరాలు. వారితో స్వామి, “నీవు ఏడవ యేట 41 దినములు ఓం శ్రీం శ్రీం అంటూ బీజాక్షరములను నిత్యం వేయిసార్లు జపించి శ్రీ గణపతి హోమం చేశావు కదా! ఆవిధంగా హోమము పూర్తి చేసినవారికి సువర్ణఛాయగల దేహముతో గజముఖుని దర్శనమగునని శాస్త్రములు చెపుతున్నాయి కదా! ఆవిధంగా నీకు దర్శనమైనదా?” అని అడుగగా, “ఆ వయస్సులో అది సాధ్యమా స్వామీ?” అన్నారాయన.

అప్పుడు స్వామి, “శాస్త్ర ప్రమాణములు వ్యర్థము కావు. ఆ హోమ ఫలితముగానే నీవు ఈనాడు ఇక్కడికి వచ్చావు. ఇప్పుడే నీకట్టి గణపతి దర్శనమిస్తాను, ఇటు చూడు” అనగానే అమృతానందస్వామి శాస్త్రములో వర్ణించిన శ్రీ మహాగణపతిని భగవాన్ బాబావారిలో చూసి, ఆ ఆనందసాగరమున మునిగి, అన్నపానములను, నిద్రను మరిచి నాలుగు దినములు శరీర ప్రజ్ఞ లేకుండా ఉన్నారు.

అగ్ని ప్రమాదమునుండి రక్షణ

1959వ సంవత్సరం జూన్ 21వ తేదీన భగవాన్ బాబావారికి 104.5 డిగ్రీల జ్వరం వచ్చింది. అప్పుడు పగలు 10.30 గంటలైంది. అందరూ ఆందోళనపడుతుండగా జ్వరం కేవలం అయిదు నిమిషాల్లో 99 డిగ్రీలకు తగ్గింది. ఆ రాత్రి మిద్దెపైన వెన్నెలలో భక్తులతో భోజనం చేస్తుండగా స్వామి ఒక భక్తునితో, “ఇకమీదట నీ తల్లిని దీపాలకు దగ్గరగా ఉండొద్దని చెప్పు. ఈనాడుదయం పదిన్నర గంటలకు ఆమె చుట్టూ దీపాలు పెట్టి పూజ చేస్తుండగా, ఆమె చీర అంటుకొని మంటలు చెలరేగాయి. నేను వెంటనే ఆర్పివేశాను” అన్నారు. ఆ భక్తుడు వెంటనే టెలిఫోన్ చేయగా అతని తల్లియే స్వయంగా ఫోనులో, “ఆ సమయంలో ఎవరు సహాయం చేశారో తెలియదుకానీ, ఆ మంట వెంటనే ఆరిపోయింది” అని చెప్పింది.

(సత్యం)

స్వామికో లేఖ

వసంతభాను

భగవాన్ శ్రీ సత్వసాయిబాబా
వారి దివ్య చరణారవిందాలకు శతకోటి
సాష్టాంగ ప్రణామాలు ఆచరించి
రాసుకుంటున్న లేఖార్థములు.

స్వామీ, చాలా ఏళ్ళ తరువాత
మీకీ లేఖ రాస్తున్నాను.

ఈ జాబు రాయటం

మొదలుపెట్టగానే మీకు నేను రాసిన తొలి ఉత్తరం గుర్తుకొస్తోంది. బాబా కరుణామయులు, భక్త వత్సలులు, మహిమాన్వితులు అని విని నా వ్యక్తిగతమైన సమస్యలకు పరిష్కారం కోరుతూ రాసిన లేఖ అది. మీరా లేఖ నానుండి అందుకోవాలని, ఆశీర్వాదించాలని కోరిక. అంతలోనే నిజంగా స్వామి లేఖ తీసుకుంటారా? నా కోరికలు నెరవేరుతాయా? అనే శంక కొంత.

“వేలమంది రాసే లేఖలు ఆరున ఎక్కడ చదువుతారు, ఊరికే తీసుకుని పక్కన పారేస్తార”నుకున్నవారిలో నేనూ ఒకడిని. కానీ, ఆ లేఖలు తెరవకుండానే స్వామి వాటిలో విషయాన్ని గ్రహించగలరని అప్పట్లో నాకు తెలియదు.

ఆ లేఖ రాసిన కాలంలో నా మనసులో పుట్టెడు కోరికలు. నేనూ నా కుటుంబం సుఖంగా ఉండాలనే తపన. కానీ పుట్టపల్లి వచ్చి మీ దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణ భాగ్యం పొందాక ఏమి జరిగిందో నేను చెప్పలేను. కానీ, ఆనాడు విపాకమైన ఎన్నో కోరికలతో మీకా లేఖ రాసినది నేనేనా అని ఈనాడు నాకింతో ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది.

ఆరోజున నా సంశయాన్ని దూరం చేయడానికి అన్నట్లు మీరు నావద్ద ఆ లేఖ అందుకోవడంతో నాకు వళ్ళు రుల్లుమంది. అలా ఒకవారు కాదు, ఎన్నోవారూ. భక్తులపట్ల మీకుగల ప్రేమ అలాంటిది. సర్వులను ప్రేమించాలని బోధించడమేగాక, దానిని ఆచరణలో చూపిన సద్గురువులు మీరు.

“కోరికలు తీరినప్పుడు కాదు... కోరికలు ఆరినప్పుడే ఆనందం లభిస్తుంది” అన్న తమ సందేశంలోని పరమార్థం బోధపడింది. కష్టమైనా, సుఖమైనా నా మంచికోసమేనన్న సమదృష్టి ఏర్పడింది. మీ దివ్య ప్రేమామృతం చవి చూసే అదృష్టం నాకు కూడా కలగడం నా పూర్వ జన్మ సుకృతం. నా జన్మ ధన్యమైంది.

అసలు నేనీ లేఖ రాయడానికి కారణం ఎల్లలెరుగని మీ ప్రేమ. అది భక్తులకే పరిమితం కాదు. సంశయాత్ములు, దూషించేవారనే తేడా లేకుండా మీరు అందరినీ ఒకేలా చూస్తారన్నది తిరుగులేని వాస్తవం. పశు పక్ష్యాదులపట్ల కూడా మీరు చూపే ప్రేమ అనిర్వచనీయం.

అంతెందుకు, మీ జన్మస్థానం, కార్యస్థానం అయిన పుట్టపర్తిపట్ల మీరు చూపిన ప్రేమను తలుచుకుంటే ఎంతో ఆశ్చర్యమనిపిస్తుంది. మీరు అవతరించేవరకూ అదో ఊరూ పేరూ లేని పల్లె. ఇప్పుడో! అది ప్రపంచవ్యాప్తంగా అందరికీ పుణ్యక్షేత్రం, విద్యాసేవా కార్యక్రమాలకు కేంద్రస్థానం.

సాయి పరమేశా! తమ దర్శనార్థం వచ్చే భక్తులకు ఏ విభిన్నాలూ కలుగకుండా చూసేందుకు సాక్షాత్తు విఘ్నహర్త అయిన ఆ వినాయకుడినే ప్రశాంతి నిలయ ముఖద్వారంవద్ద నియమించారు. మీ దర్శనార్థం వచ్చే భక్తులు ఆ బొజ్జ గణపయ్యకు సాగిలపడి తమ పుట్టపర్తి యాత్రను నిర్విఘ్నంగా పూర్తి చేసుకోగలుగుతున్నారు. సంతృప్త మనస్సులై మహాదానందంతో తిరిగి వెళుతున్నారు.

స్వామీ, మీరు సర్వలోక పాలకులు. మానుష రూపంలో మమ్మల్ని ఉద్ధరించడానికి అవతరించిన పరమాత్మ స్వరూపులు. సమస్త లోకాలు, నవగ్రహాలు, తారలు అన్నిటినీ శాసించే విధాత. ఆ విషయాన్ని ఎరుకపరిచేటందుకే అన్నట్లు పుట్టపర్తికి ఖగోళ ప్రదర్శనశాలను కంఠమాలగా చేసి ఆనందించారు. గానలోలుడైన శ్రీకృష్ణ స్వరూపులై సంగీత కళాశాలను కర్ణాభరణంగా, వేదశాస్త్ర నిధులైన విద్యాలయాల్ని వడ్డాణంగా, పుట్టపర్తికి అలంకరించి మురిసిపోయారు.

స్వయంగా విష్ణుస్వరూపులైన తమరు ఎంతో ప్రేమతో పుట్టపర్తి సాయికుల్పంత హాలనే కొస్తుభమణితో అలంకరించారు. మీ వక్షస్థలంలో శోభిల్లే కొస్తుభమణికివలెనే ఆ సాయికుల్పంత హాలే పుట్టపర్తి హృదయసీమపై దివ్యతేజస్సుతో ప్రకాశిస్తూ భక్తులను తన్మయులను చేస్తోంది.

మీరు సత్యధర్మ వ్రతులు. మీ నామస్మరణలోనే మునిగి తేలేవారికి నిరంతరం ఇంట, వెంట, కంట, జంట ఉంటానని చెప్పిన మాట మీరు నిలబెట్టుకుంటారని మాకు తెలుసు. ఐనా భౌతికమైన మీ దివ్యమంగళ రూపాన్ని చూడలేకపోవడమనే అసంతృప్తి మాలో ఉందనేది కూడా వాస్తవం.

పుట్టపర్తిలోని అణువణువులో తమరిని దర్శిస్తూ మీ బోధనలకు అనుగుణంగా నడుచుకునే స్థైర్యాన్ని మాకు ప్రసాదించండి. ఎప్పటివలె మాకు తోడుగా మీరున్నారనే విశ్వాసంతో ముందుకు సాగుతాం.

సనాతన సారథి వెబ్‌సైట్

భగవాన్ జయంతిని పురస్కరించుకొని 2011 నవంబరు 23వ తేదీన సనాతన సారథి వెబ్‌సైట్ [www.sanathanasarathi.org]ను ప్రారంభించడం జరిగిందని తెలియజేయడానికి ఆనందిస్తున్నాము. ఈ వెబ్‌సైటు సనాతన సారథికి చందాలు చెల్లించడానికి వీలకల్పించడంతోపాటు ప్రతి నెలా సనాతన సారథి ఇంగ్లీషు, తెలుగు ఎలక్ట్రానిక్ కాపీలను చందాదారులకు అందుబాటులోకి తెస్తుంది.

భగవాన్ చెప్పిన 'పంచశీల'

ఎన్.బి.ఎస్. రామారావు

‘విశ్వా’ అనే విద్యాలయంలో నైతిక, భౌతిక, ధార్మిక, లౌకిక, వైజ్ఞానిక మార్గములెన్ని ఉన్నప్పటికీ, వీటన్నిటికీ కీలకమైనది ఆధ్యాత్మికము. ఆధ్యాత్మికములో ముఖ్యమైనది ‘డకార’ పంచకము. దీనినే ‘పంచశీల’ అన్నారు. వీటిని బాబావారు ఇలా వివరించారు:

1. డెడికేషన్ (సమర్పణ)

మానవుడు తనలోని అహంకార, అభిమాన, మమకారములను వదలి, ప్రాకృత భావములనుండి పరమార్థ భావములో ప్రవేశించి, తాను దేహేంద్రియ మనోబుద్ధులకు అతీతుడను అనే సత్యము తెలిసికొనుట ప్రథమ కర్తవ్యము. త్యాగముద్వారా ఆత్మార్పణ గావించి కోర్కెలను త్యజించాలి. తన సొత్తును భగవంతునికి అర్పిస్తున్నాననే భావం విడచి, తాను భగవంతునినుండి అందుకున్న సంపదను తిరిగి భగవంతునికే అర్పిస్తున్నా నన్న భావం కలిగియుండాలి. బలిచక్రవర్తికూడా వామనమూర్తికి మూడవ అడుగు దానమిస్తున్నప్పుడు, “ఏ హృదయంబు నొసంగితివో ఈశ నాకు, మగిడి దానినే అర్పింతు మహితమూర్తి” అని తలంచి, శుక్రాచార్యుడు వద్దంటున్నా వినకుండా సత్యసంధుడై త్రికరణశుద్ధిగా తనను తాను అర్పణ గావించుకున్నాడు. అదే త్యాగము.

2. డివోషన్ (భక్తి)

మానవునికి దేవునిపై గల అపారమైన ప్రేమయే భక్తి. సృధర్మమును వీడక భగవంతుని ఆరాధనలో జీవితమును గడుపుటయే నిజమైన భక్తి. భక్తికి రామాయణంలో ఉడుత ఒక గొప్ప ఉదాహరణ. శ్రీరాముడు లంకకు వారధి నిర్మించుచుండగా ఉడుత నీటిలో మునిగి ఇసుకలో పొర్లి తన వంటికి అంటుకున్న ఇసుకను వారధిపై విదిల్చి సేవ చేసింది. శ్రీరాముడది చూసి ఉడుత వీపును ప్రేమగా తన చేతితో నిమిరగా దానివీపుపై మూడు గీతలేర్పడినవని అంటారు. అట్టి ఉడుతా భక్తియే నిజమైన భక్తి.

ఒక దినం రాధ రుక్మిణి అంతఃపురానికి వెళ్లింది. రుక్మిణి ఎంతో ఘనంగా స్వాగతం చెప్పి, ఆమెను తన విలాస గృహానికి కొనిపోయింది. వారిరువురూ కృష్ణుని లీలలు కీర్తిస్తూ ఆనందంగా సూర్యాస్తమయంవరకు గడిపేరు. ఆ తర్వాత రుక్మిణి ఒక పాత్రతో వేడివేడి పాలను తెచ్చి రాధకు ఇచ్చింది. కృష్ణుని లీలావైభవంతో మైమరచిన రాధ వెంటనే ఆ వేడి పాలను గడగడ త్రాగింది. తర్వాత రాధ తిరిగి వెళ్ళిపోయింది.

రుక్మిణి దేవి హంసతూలికా తల్పంపై పవళించిన శ్రీకృష్ణుని పాదాలను వత్తడం మొదలెట్టింది. తన నాథుడి పాదాలపై బొబ్బలు చూసి కెవ్వన అరిచింది. ఇష్ట సఖులు అంతా పరుగెత్తి వచ్చారు. కృష్ణుడు ఏమీ తెలియనట్లు చోద్యం చూస్తున్నాడు. నెమ్మదిగా ధైర్యం కూడగట్టుకుని రుక్మిణి, “మీ పాదాలు ఇలా బొబ్బలెక్కడానికి కారకులెవరు నాథా?” అని అడిగింది. “కారణం ఎవరో కాదు, నీవే” అన్నాడు కృష్ణుడు. ఆశ్చర్యపోయింది రుక్మిణి. “స్వామీ, ఏ పాపమూ ఎరుగని నేను ఈవిధంగా మీ పాదాలు బొబ్బలెక్కేలా చేశానా?” అని అడిగింది. అంత కృష్ణుడిలా అన్నాడు: “రాధ తన హృదయంలో నా పాదాలను ప్రతిష్ఠించుకుని నిత్యపూజ చేస్తుంది. అనన్య భక్తురాలు. రాధ అంటే సాక్షాత్తు ధరాస్వరూపం. అట్టి రాధకు నీవు వేడివేడి పాలిచ్చేవు. ఆమె వెనువెంటనే త్రాగిన వేడిపాలు ఆమె హృదయంలో ఉన్న నా పాదాలపై సరాసరి పడిన కారణంగా నా పాదాలు బొబ్బలెక్కేయి.”

అప్పుడు రుక్మిణికి రాధయొక్క అచంచల, అనన్య భక్తియు, ఆత్మార్పణ తత్త్వము అర్థమైనాయి.

3. డిసిప్లైన్ (క్రమశిక్షణ)

ఇది రెండు విధములు. 1. సంఘములో అందరూ కలసిమెలసి సంచరించునప్పుడు ఆచరించవలసిన విషయములు. 2. వ్యక్తి తాను ఒక్కడూ విడిగా ఉన్నప్పుడు

తన నిత్యజీవితంలో పాటించవలసిన విషయములు. వీటినే ఆచరణ నియమములు అంటారు. సంఘములో కార్యక్రమములు ఆచరించినప్పుడు స్త్రీలు, పురుషులు విడిగా ఉండవలెను. ఇది ఒక ఉదాహరణ. ఇక, వ్యక్తిగత నియమములకు ఉదాహరణ: భోజనము చేసేముందు ‘బ్రహ్మార్పణం...’ మంత్రం ఉచ్చరించడం మొదలైనవి.

4. డిస్సిమినేషన్ (విచక్షణ)

మానవునిలో మంచిచెడ్డలు, పాపపుణ్యములు, సత్సాత్వములు కలిసి ఉన్నాయి. వాటిని విచారించి, స్వార్థభావమును త్యజించి, మంచిని, సత్సత్వములను స్వీకరించి ఆచరించుట. ఇట్టి ఆచరణద్వారా ‘సీలింగ్ ఆన్ డిజైర్స్’ (కోర్కెలపై అదుపు) అలవడును.

5. డిలిర్మినేషన్ (పట్టుదలు)

దీనినే శ్రద్ధ అని, దీక్షయనికూడా చెప్పవచ్చును. పరిపూర్ణ ప్రేమతో, పట్టుదలతో కార్యాచరణలో ప్రవేశించాలి. దీనిద్వారా ఇంద్రియ నిగ్రహము అలవడుతుంది. ఆత్మవిశ్వాసం పెరుగుతుంది. నిర్మల

అంతఃకరణయే ప్రమిద. భక్తి నూనె. ప్రజ్ఞయే వత్తి. ఆత్మవిచారణ అగ్నివంటిది. ఇట్టి సాధనలతో దైవమనే పరంజ్యోతిని పొందవచ్చును. ధ్రువుని చరిత్ర ఇందుకు మంచి ఉదాహరణ. ఏకలవ్యుని విలువిద్యాభ్యాసముకూడా మరొక ఉదాహరణ. అందుకే ‘శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం’ అన్నారు. ఈవిధంగా మానవతా విలువలను ఆచరించి చూపుటే ‘ఎడ్యుకేర్’ అన్నారు. మానవ సంస్కృతిని, విలువలను విశ్వవ్యాప్తి చేసి చూపడమే ‘ఎడ్యుకేర్’. అందుకవసరమైన సాధన నాలుగు విధములు.

1. తృజ దుర్జన సంసర్గం - చెడ్డ సహవాసమును విడిచిపెట్టాలి. 2. భజ సాధు సమాగమం - సత్పురుషులతో సాంగత్యము చేయాలి. 3. స్మర నిత్యమనిత్యతాం - నిత్యానిత్య విషయ పరిశీలన చేసి, నివృత్తి మార్గంలో పరమాత్మను చేరుకోవాలి. 4. కురు పుణ్య మహోరాత్రం - పరోపకారము మాత్రమే చేయాలి. పర - దివ్యత్వమునకు, ఉప - సమీపముగా, కర - వెళ్ళుట. ఇట్టి పరోపకారముద్వారా విశ్వశాంతిని సాధించడానికి మనం పూనుకోవాలి.

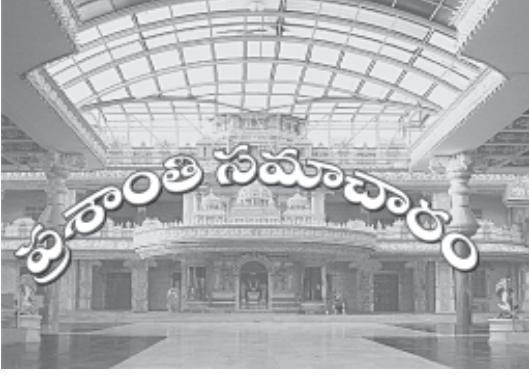
కనువిష్య కలిగించిన లేఖ

ఒకసారి పెద్ద వెంకమరాజుగారు తన చిన్న కుమారునికి క్షయవ్యాధి సోకటంచేత చికిత్సకోసం మదనపల్లి శానిటోరియమ్ కు తీసుకుని వెళ్లారు. అక్కడ ఆయన చిన్న కుమారునికి చికిత్స జయప్రదంగా జరిగి అతను సంతృప్తికరంగా కోలుకోసాగాడు. అదే విషయం ఆయన ఒక పోస్టు కార్డుద్వారా బాబాకు తెలియపరచారు. ఆరోజు తపాలా రాగానే బాబా సమక్షంలోనే ఉన్న నేను బాబా ఉత్తరాలు గబగబ చూస్తూండటం గమనించాను. మధ్యలో ఒక పోస్టుకార్డు నావైపు విసిరి నన్ను చదవమని చెప్పారు. అందులో సాంప్రదాయబద్ధంగా వ్రాయబడ్డ సంబోధన రెండు లైనులూ ముందుగా చదివాను.

“శ్రీశ్రీశ్రీ భగవాన్ సత్యసాయిబాబాకు సాష్టాంగ దండ ప్రణామములతో పెద్ద వెంకమరాజు వ్రాయునది” ఇలా ఉంది ఆ సంబోధనా క్రమం. అంతవరకు తెలుగులో ఉన్న ఆ ఉత్తరాన్ని అతి కష్టంమీద చదువుతున్న నన్ను ‘ఇంక చాలు’ అన్నారు, స్వామి. “ఈ శరీరానికి తండ్రి నన్ను ఎలా సంబోధిస్తారో తెలుసుకోవాలని ఎప్పటినుంచో నీకు ఆత్రుతగా ఉంది కదా! అవునా?” అని అడిగారు. అవునని ఒప్పుకున్నాను.

ఆయన తన బిడ్డకు ఎంత దీటైన భక్తుడో ఆ ఉత్తరం నాకు అర్థమయ్యేలా చేసింది. స్వామివద్ద ఉండే మరే ఇతర భక్తులకు వెంట్రుకవాసికూడా తీసిపోని నిజమైన భక్తుడు ఆ తండ్రి.

(శ్రీ ఎన్. కస్తూరిగారి ఆత్మకథ ‘శ్రీ సత్యసాయి ప్రేమసుధా స్రవంతి’ నుండి)

ఆర్థిక నిపుణుల జాతీయ సదస్సు

ఆర్థిక రంగములో జాతీయ స్థాయిలో, అంతర్జాతీయ స్థాయిలో ఎదురవుతున్న సవాళ్ళపై సదస్సును శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్‌లో 2012 ఫిబ్రవరి 23 నుండి 25 వరకు నిర్వహించారు. ఈ సదస్సులో ఆర్థిక రంగములోని సమస్యలను, వాటిని అధిగమించడానికి ఆవశ్యకమైన, సముచితమైన విధానాలను చర్చించారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పూర్వ వైస్ ఛాన్సలర్ మరియు ప్రముఖ ఆర్థికవేత్త అయిన ప్రొ॥ విశ్వనాథ పండిట్ సదస్సును ప్రారంభించారు. వీరు తమ ప్రసంగంలో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ వ్యవస్థాపక ఛాన్సలర్ అయిన భగవాన్ బాబా సూచించినవిధంగా ఉన్నత విలువలతో కూడిన సరళమైన జీవన విధానాన్ని అనుసరిస్తూ, “సీలింగ్ ఆన్ డిజైర్స్” (కోర్కెలపై అదుపు)ను పాటిస్తే ఆర్థిక అసమానతలు తొలగిపోతాయన్న విషయాన్ని ఉటంకించారు.

ప్రధానోపన్యాసకులు అయిన ఐజీఐడిఆర్ డైరెక్టర్ మహేంద్రదేవ్ భారతదేశం ప్రస్తుతం అనుసరిస్తున్న సమగ్రాభివృద్ధి విధానంలో యోచనకూ ఆచరణకూ మధ్య ఎంతో వ్యత్యాసమున్నదన్నారు. ఈ వ్యత్యాసాన్ని తగ్గించడానికి కొన్ని సూచనలు చేశారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పూర్వ వైస్ ఛాన్సలర్ శ్రీ ఎ.వి.గోకాక్, ఐఎఎస్, ఆనరరీ ప్రొఫెసర్ వి.ఎమ్. రావు; యు.ఎస్.ఎ.లో ఎనర్జీ రంగంలో నిపుణులు శ్రీ కృష్ణస్వామి, ప్రముఖ శాస్త్రవేత్త, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత

విద్యాసంస్థ పూర్వ వైస్ ఛాన్సలర్ డా॥ జి. వెంకటరామన్ తమ అభిప్రాయాలను సదస్సులతో పంచుకున్నారు. ప్రతి వ్యక్తి తన నిత్యజీవితంలో నైతిక విలువలను పాటించినప్పుడే ఆర్థిక రంగంలో నెలకొన్న సమస్యలు సమసిపోతాయని, వైయక్తిక పరిణామమే సాంఘిక పరిణామానికి దారితీస్తుందని వక్తలు అభిప్రాయపడ్డారు.

ఈ మూడు రోజులు చదివిన 38 రీసర్చ్ పేపర్లలో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ ఆర్థిక విభాగం నుండి 16 రీసర్చ్ పేపర్లు ఉండడం ఈ రంగములో సాయి విద్యాసంస్థ చేస్తున్న కృషికి నిదర్శనం.

శ్రీ కృష్ణదేవరాయ విశ్వవిద్యాలయం వైస్ ఛాన్సలర్ శ్రీ కె. రామకృష్ణారెడ్డి ముగింపు సమావేశానికి ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసి ప్రసంగించారు.

అనంతపురం విద్యార్థినుల కార్యక్రమం

తుది పరీక్షలకు సన్నద్ధమవుతున్న శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు మార్చి 4వ తేదీన సాయంకాలం భగవాన్ బాబావారి దివ్యాశీస్సులను అర్థిస్తూ ప్రశాంతి నిలయంలో ఒక కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. దాదాపు 45 నిమిషాలపాటు జరిగిన ఈ కార్యక్రమం పాటలతో, వ్యాఖ్యానాలతో, పద్యాలతో, స్వామితో వారికి కలిగిన దివ్యానుభవాలతో, కృతజ్ఞతాభివందనములతో ఆసక్తికరంగా ఉన్నది. విద్యార్థినులు స్వామి దివ్య చరణాలచెంత వారి విన్నపాలను, పుష్పగుచ్ఛాలను ఉంచారు. భగవాన్ బాబావారి స్వరములో ‘చిత్తచోరా యశోదాకే బాల్’ పాటతో ఈ కార్యక్రమము ముగిసినది.

హోలీ

హోళికా పూర్ణిమను పురస్కరించుకొని బీహార్, జార్ఖండ్ రాష్ట్రాలనుండి వచ్చిన భక్తులు ప్రశాంతి నిలయంలో మార్చి 8, 9 తేదీలలో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. 2005లో ఈ రాష్ట్రాలనుండి వచ్చిన భక్తులకు భగవాన్ బాబా హోలీ పండుగను తమ సన్నిధిలో జరుపుకోవడానికి అనుమతించారు. అప్పటినుండి ప్రతి సంవత్సరమూ బీహార్, జార్ఖండ్ రాష్ట్రాల భక్తులు ఈ పర్యవినాన ప్రశాంతి నిలయంలో సాంస్కృతిక

కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తున్నారు. ఈ రాష్ట్రాలనుండి ఈ సంవత్సరం 700 మంది భక్తులు ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చారు. వీరి కార్యక్రమాలలో భాగంగా మార్చి 8వ తేదీ సాయం సమయంలో సాయికుల్యంత్ హాలులో కుమారి జ్యోత్స్న భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. 50 నిమిషాలపాటు సాగిన ఈ కార్యక్రమంలో తెలుగు కీర్తనలుకూడా ఉండడం విశేషం. అనంతరం బీహార్, జార్ఖండ్ రాష్ట్రాల భక్తులు 15 నిమిషాలపాటు భజన కీర్తనలు గానం చేశారు. చివరిగా, భగవాన్ బాబావారి స్వరములో 'శివాయ పరమేశ్వరాయ చంద్రశేఖరాయ' పాటను భక్తులు విన్నారు.

మార్చి 9వ తేదీన సాయం వేళలో హిందుస్థానీ గాయకులు డాక్టర్ కృష్ణకుమార్ మిశ్రా బృందం కబీర్దాస్, తులసీదాస్ కీర్తనలను గానం చేశారు. భోజ్పురి జానపద కీర్తనతో వీరు ముక్తాయింపు పలికారు. తదుపరి భజన కొనసాగింది. ఆరోజు ఉదయం బీహార్, జార్ఖండ్ రాష్ట్రాల భక్తులు పల్లకీ సేవను నిర్వహించారు.

మార్చి 15వ తేదీన సాయంకాలం శ్రీ సత్యసాయి మీర్పూరి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు, ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ అండర్ గ్రాడ్యుయేట్ విద్యార్థులు భగవాన్ బాబావారికి ప్రేమపూర్వక కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నారు. సంకీర్తన చేస్తూ, పద్యాలు వినిపిస్తూ, అనుభవాలను వివరిస్తూ వారి హృదయగత భావాలను తెలియజేశారు. భక్తి, దివ్యానుగ్రహముల సమ్మిశ్రితం ఈ కార్యక్రమం. తొమ్మిది రకాల వాయిద్యాలతో నిర్వహించిన సంగీత కార్యక్రమం ఆనాడు విశేషమైన ఆకర్షణగా నిలిచింది. భగవాన్ బాబావారి స్వరములో 'రామా కోదండ రామా' పాటతో నాటి కార్యక్రమం ముగిసింది.

మార్చి 18వ తేదీన సాయంవేళలో ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ నుండి ఎమ్.ఎ., ఎమ్మెస్సీ, ఎమ్.బి.ఎ. మరియు ఎమ్.ఫిల్. చివరి సెమిస్టర్ విద్యార్థులు ఒక వినూత్నమైన కార్యక్రమాన్ని సాయి కుల్యంత్ హాలులో నిర్వహించారు. సంభాషణలతో, కీర్తనలతో, వాయిద్య సంగీతంతో, పద్యపఠనంతో, నర్తనతో ఈ కార్యక్రమం కొనసాగింది. భగవాన్ బాబావారి మందస్థిత వదనాన్ని వీక్షించడమే లక్ష్యంగా విద్యార్థులు కృషి చేసేవారని వీరు పేర్కొన్నారు.

ఈ కార్యక్రమంలో భాగంగా భగవాన్ బాబావారు విద్యార్థుల గురించి, హాస్టల్ జీవన విధానం గురించి ఇచ్చిన ప్రసంగాన్ని వినిపించారు.

చివరగా 'హమ్ కో తుమ్ సే ప్యార్ కిత్ నా' పాటను విద్యార్థులు గానం చేశారు. తదుపరి భగవాన్ బాబావారి స్వరములో 'సుబ్రహ్మణ్యం సుబ్రహ్మణ్యం' పాటను భక్తులు విన్నారు.

ఉగాది

మార్చి 23వ తేదీన నందన నామ సంవత్సర ఉగాది పర్వదినాన్ని పురస్కరించుకొని సాయికుల్యంత్ హాలును ప్రత్యేకముగా అలంకరించారు. సభామండపానికి ఇరువైపులా 'కాలాతీతాయ నమః కాలస్వరూపాయ నమః' అన్న వర్ణనలున్న బ్యానర్లు కనిపించాయి. ఆరోజు ఉదయం వేదపఠనంతో కార్యక్రమాలు ప్రారంభమయ్యాయి.

ప్రఖ్యాత వేదపండితులైన కుప్పా శివసుబ్రహ్మణ్య అవధానిగారు పంచాంగాన్ని పఠించారు. 'గ్రహ బలం కన్నా అనుగ్రహ బలం మిన్న' అన్న భగవాన్ బాబావారి ఉపదేశాన్ని ప్రస్తావిస్తూ వీరు పంచాంగం అంటే, సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలతో కూడినది అని వ్యాఖ్యానించారు. తదుపరి విద్యార్థులు భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

అనంతరం, భగవాన్ బాబావారు ఒక ఉగాది పర్వదినాన ఇచ్చిన దివ్యోపన్యాసాన్ని వినిపించారు. మనో నైర్మల్యము గావించుకొని, మనస్సును మహోత్సృష్టమైన భావాలతో నింపుకోవడమే ఉగాది పర్వదినముయొక్క ప్రాముఖ్యత అన్నారు భగవాన్ బాబా.

ఆనాటి సాయం సమయంలో వేద ప్రవచనానంతరం హైదరాబాద్ వాసి శ్రీ వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి ప్రసంగించారు. వీరు భగవాన్ బాబావారి సందేశాలను ఉటంకిస్తూ, ఉగాది పర్వదినముయొక్క ప్రాశస్త్యాన్ని వివరించారు.

తదుపరి ప్రముఖ గాయని నిత్యసంతోషిణి తెలుగు, హిందీ, తమిళం, గుజరాతీ భాషలలో సంకీర్తన చేశారు. 'అల్లా తేరో నామ్', 'సాయిబాబా బోలో', 'వైష్ణవ జనతో' కీర్తనలు భక్తులను ఆకట్టుకున్నాయి.

- దివి చతుర్వేది

చిన్నకథ:

‘నేను’ పోతే పోవచ్చును

ఒకరాజు ఒక పెద్ద సమావేశమును ఏర్పరచి, దానికి గొప్పగొప్ప పండితులను, కవులను, శాస్త్రజ్ఞులను ఆహ్వానించాడు. ఆ సమావేశములో వేదశాస్త్ర ఇతిహాస పురాణములనుగురించి అందరూ చక్కగా ప్రసంగించారు.

ఉన్నట్లుండి రాజు, “ఓ పండితవర్యులారా! ఈ సమావేశమునకు ఇంతమంది గొప్పవారంతా వచ్చారు. వీరిలో నిజంగా ఎవరు మోక్షమును చేరగలరు?” అని ప్రశ్నించాడు.

ఆ ప్రశ్నకు సమాధానమివ్వడానికి పండితులలో ఎవరూ ముందుకు రాలేదు.

సభ అంతా స్థంభించిపోయింది.

నిశ్శబ్దముగా వున్న ఆ సభలో ఒక అతి సామాన్యమైన వ్యక్తి లేచి, “మహారాజా! ‘నేను’ పోతే పోవచ్చు” అన్నాడు.

పండితులందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగింది.

వారిలో అసూయ చెలరేగింది.

ఏ శాస్త్రమూ, ఇతిహాసమూ పురాణమూ, గీతా, బ్రహ్మసూత్రములూ ఏమీ తెలియని ఈ సామాన్య మానవుడు, ఎట్టి సాధనలూ చేపట్టని ఈ పామరుడు ‘నేను పోతే పోవచ్చును’ అని ధైర్యంగా

మాట్లాడుతున్నాడు. దీని అంతరార్థం ఏమిటి?” అని వారిలో వారు గుసగుసలు ప్రారంభించారు.

మహారాజు గంభీరంగా, ఆ వ్యక్తిని తనవద్దకు పిలిచి, “నాయనా! ఏ ఆధారమును పురస్కరించుకొని నీవు ‘నేను పోతే పోవచ్చును’ని పలికావు? ఇంతమంది పండితులు ఈ సభలో ఉండగా నువ్వు ఈవిధంగా పలుకడం వారిని అగౌరవపరచినట్లు కాదా?” అన్నాడు.

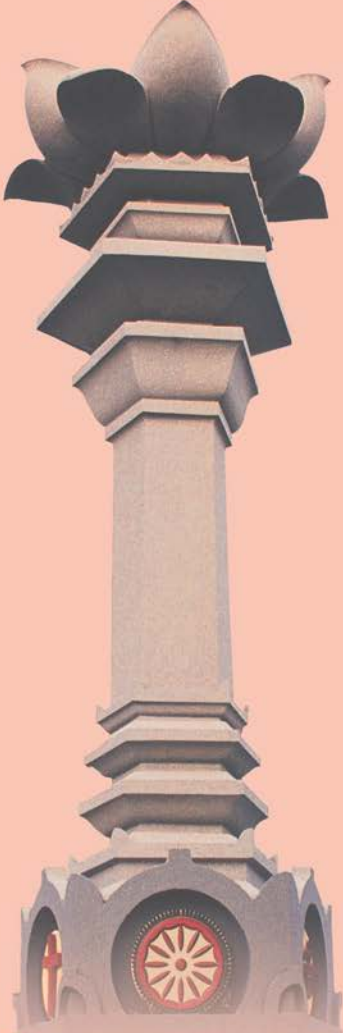

ఆ వ్యక్తి చేతులు జోడించి, “మహారాజా! క్షమించండి. ‘నేను’ పోతే అనగా ‘అహంకారం పోతే’ అని అర్థం. అహం దేహంతో చేరి అహంకారముగా మారుతుంది. ఈ దేహాత్మ భావం పోతేనే మానవుడు మోక్షానికి అర్హుడు” అని వివరించాడు.

చిత్రరచన: జి.వి. సత్యమూర్తి

అవతార పురుషుని జననీ జనకుల సమాధి మందిరం

వార్షిక చందా: రూ॥ 60.00 (భారతదేశంలో)
రూ॥ 550 లేక \$13 లేక £9 (విదేశాలకు)
చందా ఒకటి, లేక రెండు, లేక మూడు
సంవత్సరాలకు స్వీకరింపబడును

నిజమైన భక్తి

బాబా ప్రాణమే భక్తులు, భక్తుల ప్రాణమే బాబా. ఇరువురిదీ ఒకే ప్రాణమే. ఈ సత్యాన్ని అర్థం చేసుకొని ఎక్కడైనా ఉండండి, బాబా మిమ్మల్ని రక్షిస్తూనే ఉంటాడు. భక్తులైనవారు ఎలాంటి పరిస్థితియందూ ఎలాంటి బాధలూ పొందరు. చరిత్రలో మీరు చదివിയే ఉంటారు, భగవద్భక్తులకు ఏ చేటూ, ఏ లోటూ రాదు. మీ హృదయాలలో పవిత్రమైన భక్తి స్థిరంగా ఉన్నప్పుడే అనుగ్రహం సిద్ధిస్తుంది. అంతేగాని, మధ్యమధ్య పెండ్ల్యలం మాదిరి భక్తి యిటూ, అటూ చలిస్తుంటే అనుగ్రహం చిక్కదు. మీ హృదయం నిశ్చలమైనదిగా, నిస్వార్థమైనదిగా ఉండాలి. సముద్రంలో గండశిలలు ఉంటాయి. వాటిని నిరంతరము అలలు వచ్చి కొడుతూనే ఉంటాయి. అలలు వదలవు, శిలలు కదలవు. మీ హృదయం కూడా ఆ గండశిలల మాదిరి నిశ్చలంగా ఉండాలి. ప్రపంచంలో అనేక అవస్థలు వచ్చి మిమ్మల్ని కొడుతుంటాయి. కానీ, మీరు కదలకుండా నిశ్చలంగా ఉండాలి. అదియే నిజమైన భక్తి. దేన్నైనా మీరు సుఖంగా వదలవచ్చునుగాని, దైవాన్ని మాత్రం వదలకండి, మరువకండి.

- బాబా

